

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. 85

Ljubljana, ponedeljek 29. 10. 2001

Cena 1400 SIT

ISSN 1318-0576

Leto XI

DRŽAVNI ZBOR

4385. Zakon o državni pomoči za odpravo posledic suše, pozebe in neurij s točo v kmetijstvu za leto 2001 (ZZSO2001)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o državni pomoči za odpravo posledic suše, pozebe in neurij s točo v kmetijstvu za leto 2001 (ZZSO2001)

Razlašam zakon o državni pomoči za odpravo posledic suše, pozebe in neurij s točo v kmetijstvu za leto 2001 (ZZSO2001), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 16. oktobra 2001.

Št. 001-22-118/01

Ljubljana, dne 24. oktobra 2001.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O DRŽAVNI POMOČI ZA ODPRAVO POSLEDIC SUŠE, POZEBE IN NEURIJ S TOČO V KMETIJSTVU ZA LETO 2001 (ZZSO2001)

I. SPLOŠNI DOLOČBI

1. člen

(1) Ta zakon določa oblike in način izvajanja pomoči Republike Slovenije za odpravo posledic suše, pozebe in neurij s točo v kmetijstvu za leto 2001 v obdobju od aprila do avgusta zaradi:

- pozebe, ki je povzročila škodo na kmetijskih rastlinah,
- neurij s točo, ki so povzročila škodo na kmetijskih rastlinah,
- suše, zaradi katere je prišlo do poškodovanosti kmetijskih rastlin, določenih v navodilu iz tretjega odstavka 8. člena tega zakona.

(2) Pomoč za odpravo posledic suše, pozebe in neurij s točo v kmetijstvu za leto 2001 obsega dodeljevanje sredstev proračuna Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: sredstva državne pomoči), namenjenih odpravi posledic zmanjšanja pridelave kmetijskih rastlin in pokrivanju stroškov ocenjevanja in potrjevanja škode po tem zakonu.

(3) Sredstva državne pomoči se upravičencem po tem zakonu dodelijo v obliki nepovratnih sredstev neposredno.

2. člen

(1) Določbe tega zakona se uporabljajo za fizične osebe, ki obdelujejo kmetijska zemljišča kot lastniki ali zakupniki na območjih občin, prizadetih zaradi suše, pozebe ali neurij s točo v kmetijstvu v letu 2001 (v nadaljnjem besedilu: nosilec kmetijskega gospodarstva).

(2) Nosilci kmetijskega gospodarstva so tudi pravne osebe s sedežem na območju Republike Slovenije, ki obdelujejo kmetijska zemljišča na območjih občin, prizadetih zaradi suše, pozebe ali neurij s točo v kmetijstvu v letu 2001, in uveljavljajo pomoč po tem zakonu.

(3) Občine, katerih območja so prizadeta zaradi suše, pozebe ali neurij v letu 2001, so občine, v katerih so pristojne komisije, ustanovljene v skladu s predpisi (v nadaljnjem besedilu: občinske komisije), do uveljavitve tega zakona pripravile poročilo o prijavah škode zaradi posledic suše, pozebe ali neurij s točo v kmetijstvu v letu 2001 nosilcev kmetijskih gospodarstev, ter o oceni škode v kmetijstvu, izdelani na podlagi teh prijav.

(4) Seznam občin, katerih območja so prizadeta zaradi suše, pozebe ali neurij s točo v kmetijstvu v letu 2001, je v "Poročilu o oceni neposredne škode pri pridelavi kmetijskih rastlin zaradi suše, pozebe in neurij s točo v letu 2001" (v nadaljnjem besedilu: poročilo o škodi), ki ga na podlagi poročil občinskih komisij o škodi zaradi posledic suše, pozebe in neurij s točo v kmetijstvu v letu 2001 pripravi Ministrstvo za okolje in prostor (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), in ga sprejme Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada).

II. OBSEG IN VIRI SREDSTEV

3. člen

(1) Sredstva državne pomoči za izvajanje ukrepov za odpravo posledic suše, pozebe in neurij s točo v kmetijstvu za leto 2001 so sredstva proračunske rezerve in se zagotovijo v državnih proračunih za leto 2001 in 2002.

(2) V državnem proračunu za leto 2001 se za izvajanje državne pomoči v kmetijstvu v letu 2001 zagotovijo sred-

stva v višini 8% škode za izplačilo akontacij. Za določitev višine sredstev državnega proračuna iz prejšnjega stavka se uporabijo predhodni podatki o škodi iz poročil občinskih komisij.

(3) V državnem proračunu za leto 2002 se zagotovi sredstva v višini, ki zagotavlja dodelitev sredstev državne pomoči do konca aprila 2002 v obsegu, kot ga določa ta zakon. Za določitev višine sredstev državnega proračuna iz prejšnjega stavka se uporabijo podatki o potrjeni škodi.

(4) Potrjena škoda zaradi posledic suše, pozebe in neurij s točo v kmetijstvu za leto 2001 je škoda, ki se jo na podlagi podatkov iz vloge posameznega nosilca kmetijskega gospodarstva po postopku iz 6. člena tega zakona določi v poročilu o škodi.

III. IZPLAČEVANJE SREDSTEV

4. člen

(1) Izplačila sredstev državne pomoči upravičencem opravlja Ministrstvo za finance, na podlagi dokumentacije, ki jo predloži ministrstvo.

(2) Vlada poroča o realiziranih izplačilih sredstev državne pomoči Državnemu zboru Republike Slovenije v zaključnem poročilu o proračunu za leto 2001 in 2002.

IV. NAMENI IN POGOJI ZA DODELITEV SREDSTEV

5. člen

(1) Pri dodeljevanju sredstev državne pomoči in nadzoru nad njihovo uporabo lahko uporabljajo pristojni državni organi o pravnih osebah in posameznikih, ki so nosilci kmetijskega gospodarstva, podatke, ki jih v okviru naslednjih predpisanih evidenc vodijo državni organi, javni zavodi in agencije ter drugi pooblašteni organi in občinski organi:

- zbirka numeričnih podatkov zemljiškega katastra,
- register prostorskih enot,
- register kmetijskih gospodarstev,
- register pridelovalcev grozdja in vina,
- evidence o kmetijskih subvencijah po posameznih kmetijskih gospodarstvih zaradi podatkov o površinah kmetijskih zemljišč in površinah kmetijskih rastlin in
- evidence o zdravstvenem in pokojninskem zavarovanju.

(2) Za dodeljevanje sredstev državne pomoči in v zvezi z nadzorom nad njihovo uporabo se lahko o posamezniku, ki je nosilec kmetijskega gospodarstva, uporabijo tudi osebni podatki in vzpostavi zbirka, ki jo upravlja ministrstvo.

(3) Zbirka iz prejšnjega odstavka vsebuje naslednje osebne podatke:

1. ime in priimek nosilca kmetijskega gospodarstva,
2. osebne podatke o drugih članih kmetijskega gospodarstva,
3. naslov nosilca kmetijskega gospodarstva ter naslov kmetijskega gospodarstva,
4. podatke o lastništvu kmetijskih zemljišč in
5. identifikacijsko številko kmetijskega gospodarstva.

(4) Podatke iz 1. do 4. točke prejšnjega odstavka so dolžni posredovati posamezniki, ki vložijo zahtevo za pomoč iz sredstev državne pomoči. Podatki iz zbirke se hranijo deset let po dodelitvi sredstev upravičencem, po izteku tega roka pa se izbrijejo.

V. VIŠINA SREDSTEV DRŽAVNE POMOČI

6. člen

(1) V poročilu o škodi se nosilcu kmetijskega gospodarstva potrdi ocena neposredne škode na podlagi:

1. verificirane povprečne stopnje poškodovanosti kmetijske rastline zaradi posledic suše, pozebe in neurij s točo na geografsko zaokroženem območju, znotraj katerega je zemljišče kmetijskega gospodarstva,

2. pričakovanega hektarskega donosa kmetijske rastline, ocenjenega na podlagi podatkov Kmetijske svetovalne službe Slovenije o pridelavi posamezne kmetijske rastline glede na geografske in druge značilnosti kmetijskega zemljišča,

3. povprečne tržne cene kmetijske rastline v letu 2000, ki je zmanjšana za stroške vseh neizvedenih storitev agrotehničnih ukrepov.

(2) Verificirana povprečna stopnja poškodovanosti kmetijske rastline se za posamezno geografsko zaokroženo območje iz 1. točke prejšnjega odstavka izračuna kot povprečje verificiranih podatkov o stopnjah poškodovanosti kmetijske rastline na tem območju.

(3) Geografsko zaokrožena območja iz 1. točke prvega odstavka tega člena so območja, na katerih imajo tla kmetijskih zemljišč podobno sposobnost za zadrževanje vode, glede primanjkljaja padavin ter stopnje poškodovanosti rastlin zaradi suše, pozebe ali neurja s točo pa med posameznimi zemljišči na tem območju ni velikega odstopanja. Geografsko zaokrožena območja se določijo:

- na podlagi podatkov iz poročila o škodi, če gre za odpravo posledic pozebe in neurij s točo, in

- na podlagi meteoroloških podatkov o povprečnem primanjkljaju padavin za čas suše v juliju in avgustu leta 2001 ter podatkov o sposobnosti tal za zadrževanje vode, če gre za odpravo posledic suše.

(4) Za pomoč pri odpravi posledic suše, pozebe in neurij s točo v kmetijstvu za leto 2001 se nosilcu kmetijskega gospodarstva določi državna pomoč v višini:

- 30% potrjene škode zaradi posledic pozebe ali neurij s točo,

- 40% potrjene škode zaradi posledic suše,

- 50% potrjene škode zaradi posledic suše, če gre za nosilca kmetijskega gospodarstva, ki opravlja kmetijsko dejavnost in se za svoj račun ukvarja s kmetijsko dejavnostjo kot edino ali glavno dejavnostjo. Če je nosilec kmetijskega gospodarstva fizična oseba (kmet), se šteje, da se ukvarja s kmetijsko dejavnostjo kot edino ali glavno dejavnostjo, če je zavarovan iz naslova te dejavnosti po predpisih o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju.

(5) Potrjena škoda iz prejšnjega odstavka se določi na podlagi naslednjega izračuna:

$$V_{\text{škoda}} = D_{\text{donos}} \cdot C_{\text{kmet. rastlina}} \cdot S_{\text{kmet. površina}} \cdot ((P_{\text{poškodovanost}})^2 - 29^2)^{1/2} / 100$$

kjer je:

$V_{\text{škoda}}$ - višina potrjene škode, izražena v tolarjih,
 D_{donos} - pričakovani hektarski donos iz 2. točke prvega odstavka tega člena, izražen v kg/ha,

$C_{\text{kmet. rastlina}}$ - povprečna tržna cena kmetijske rastline v letu 2000, ki je zmanjšana za stroške vseh neizvedenih storitev agrotehničnih ukrepov in izražena v tolarjih na kg pridelane kmetijske rastline,

$P_{\text{poškodovanost}}$ - verificirana povprečna stopnja poškodovanosti kmetijske rastline, izražena v odstotkih,

$S_{\text{kmet. površina}}$ - kmetijska površina, izražena v ha.

(6) Če je verificirana povprečna stopnja poškodovanosti za posamezno kmetijsko rastlino na geografsko zaokroženem območju manjša od 30 odstotkov, se višine potrjene škode na podlagi izračuna iz prejšnjega odstavka ne določa, nosilec kmetijskih gospodarstev pa se na takem geografsko zaokroženem območju za to kmetijsko rastlino sredstva državne pomoči ne dodelijo.

(7) Za posamezno kmetijsko gospodarstvo se višina potrjene škode ne določa in sredstva državne pomoči ne dodelijo, če skupna površina kmetijskih zemljišč, ki jih uporablja kmetijsko gospodarstvo, ne presega 1 ha primerljive kmetijske površine.

(8) Za 1 ha primerljive kmetijske površine po tem zakonu se šteje:

- 1 ha njiv ali vrtov ali
- 2 ha travnikov ali ekstenzivnih sadovnjakov ali
- 4 ha pašnikov ali
- 0,25 ha plantažnih sadovnjakov ali vinogradov ali hmeljišč ali
- 8 ha gozdov ali
- 5 ha gozdnih plantaž ali
- 6 ha barjanskih travnikov ali drugih površin.

(9) Če je za posameznega nosilca kmetijskega gospodarstva celotna višina sredstev državne pomoči, določena na podlagi določb tega zakona, manjša od 30.000 tolarjev, nosilec kmetijskega gospodarstva ni upravičen do dodelitve sredstev državne pomoči.

VI. KOMISIJA ZA DODELJEVANJE SREDSTEV DRŽAVNE POMOČI

7. člen

(1) Naloge v zvezi z dodeljevanjem sredstev državne pomoči opravlja komisija za dodeljevanje sredstev državne pomoči (v nadaljnjem besedilu: državna komisija), ki jo imenuje vlada. Strokovna opravila za državno komisijo opravlja ministrstvo.

(2) Naloge iz prejšnjega odstavka so predvsem:

1. pregledovanje in potrjevanje strokovnih podlag za določitev geografsko zaokroženih območij,
2. verifikacija škod na podlagi poročil o škodi občinskih komisij,
3. priprava predlogov za odločitve vlade o razdelitvi sredstev državne pomoči,
4. izdelava poročila o porabi sredstev državne pomoči za odpravo posledic suše, pozebe in neurij s točo v kmetijstvu v letu 2001 v posameznem proračunskem obdobju.

(3) Strokovno pomoč pri verifikaciji škod, ki so jih določile občinske komisije, zagotavljajo komisiji specialisti na področju pridelave kmetijskih rastlin, ki jih na predlog državne komisije imenuje minister za okolje in prostor, ob soglasju ministra za kmetijstvo.

VII. POGOJI IN POSTOPEK ZA PRIDOBITEV SREDSTEV DRŽAVNE POMOČI

8. člen

(1) Sredstva državne pomoči se nosilcu kmetijskega gospodarstva dodelijo na podlagi vloge za dodelitev državne pomoči, ki jo je izpolnjeno s podatki o škodi v kmetijski pridelavi oddal občinski komisiji občine, kjer ima stalno prebivališče.

(2) Če nosilec kmetijskega gospodarstva uveljavlja državno pomoč v višini iz tretje alineje četrtega odstavka 6. člena tega zakona, mora k vlogi za dodelitev državne pomoči

priložiti tudi dokazila, da se ukvarja s kmetijsko dejavnostjo kot edino ali glavno dejavnostjo.

(3) Minister za okolje in prostor v soglasju z ministrom za kmetijstvo predpiše navodilo:

- za pripravo strokovnih podlag za določitev geografsko zaokroženih območij,
- v zvezi z določitvijo geografsko zaokroženih območij razvrščanje tal glede sposobnosti zadrževanja vode in razvrščanje območij glede primanjkljaja padavin v letu 2001,
- za postopek za izračun povprečne stopnje poškodovanosti kmetijskih rastlin in
- z vsebino in obliko vloge za dodelitev sredstev državne pomoči nosilec kmetijskega gospodarstva.

9. člen

(1) Vlada za posameznega nosilca kmetijskega gospodarstva na predlog državne komisije odloči o dodelitvi državne pomoči.

(2) Višino sredstev državne pomoči se za posameznega nosilca kmetijskega gospodarstva določi na podlagi podatkov iz vloge ter podatkov o potrjeni škodi iz 6. člena tega zakona.

(3) Podatki o dodeljenih sredstvih državne pomoči posameznim nosilec kmetijskega gospodarstva so javni.

(4) Obvestila o dodeljenih sredstvih državne pomoči, o načinu izplačevanja in drugih postopkih v zvezi s pomočjo pri odpravi posledic suše, pozebe in neurij s točo v kmetijstvu v letu 2001 posreduje ministrstvo občinam, te pa morajo zagotoviti neposredno obveščanje upravičencev do sredstev državne pomoči.

(5) Prepozno prispele in neutemeljene vloge za dodelitev sredstev državne pomoči ter vloge, za katere nosilci kmetijskih gospodarstev državni komisiji ne omogočijo pregleda resničnosti podatkov, se zavrže.

10. člen

(1) Občine so dolžne na krajevno običajen način seznaniti oškodovance o možnosti vložitve vloge za pridobitev sredstev državne pomoči ter zagotoviti oškodovancem obrazce za podajo vloge.

(2) Občinske komisije morajo posredovati vloge za dodelitev sredstev državne pomoči, ki so jih zbrale od nosilcev kmetijskih gospodarstev, državni komisiji najkasneje do 30. oktobra 2001.

11. člen

Odpisani prispevki za zdravstveno, pokojninsko in invalidsko zavarovanje se pokrijejo iz sredstev proračuna.

12. člen

Nadzor nad upravičenostjo do sredstev državne pomoči pri nosilcih kmetijskih gospodarstev izvajajo kmetijski inšpektorji.

13. člen

Neupravičeno pridobljena sredstva državne pomoči se mora vrniti.

VIII. PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

14. člen

Akontacijsko izplačilo iz 3. člena tega zakona se v letu 2001 prednostno dodeli nosilec kmetijskih gospodarstev, ki so prijavili škodo, če je bila ocena poškodovanosti večja od 50% in če se ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo kot edino ali glavno dejavnostjo.

15. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 433-07/01-14/1

Ljubljana, dne 16. oktobra 2001.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

4386. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o igrah na srečo (ZIS-A)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o igrah na srečo (ZIS-A)

Razglasjam zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o igrah na srečo (ZIS-A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 16. oktobra 2001.

Št. 001-22-119/01

Ljubljana, dne 24. oktobra 2001.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O IGRAH NA SREČO (ZIS-A)

1. člen

V zakonu o igrah na srečo (Uradni list RS, št. 27/95, 35/97 – sklep US, 43/97 – popravek sklepa US in 22/00 – obvezne razlage) se doda nov prvi odstavek 3. člena, ki se glasi:

“Prirejanje iger na srečo je izključna pravica Republike Slovenije, razen če s tem zakonom ni drugače določeno.“
Dosedanji prvi odstavek postane drugi odstavek.

2. člen

Za 3. členom se doda nov 3.a člen, ki se glasi:

“3.a člen

Prirejanje iger na srečo preko interneta oziroma drugih telekomunikacijskih sredstev je dovoljeno le gospodarskim družbam, ki pridobijo koncesijo za trajno prirejanje klasičnih iger na srečo ali koncesijo za prirejanje posebnih iger na srečo v igralnicah.

Gospodarske družbe iz prejšnjega odstavka morajo informacijski sistem, na katerem prirejajo igre na srečo preko interneta, povezati v informacijski sistem nadzornega organa in nadzornemu organu zagotoviti bralni dostop do aplikacij podatkov in sistemskih zabeležk.

Podrobnejše predpise o načinu, pogojih, vrsti iger, obsegu prirejanja, nadzoru ter o drugih vprašanih v zvezi s prirejanjem iger na srečo preko interneta in drugih telekomunikacijskih sredstev izda minister, pristojen za finance.“

3. člen

Za novim 3.a členom se doda nov 3.b člen, ki se glasi:

“3.b člen

Igre na srečo se lahko izvajajo le z igralno napravo, ki je skladna s predpisanimi tehničnimi in drugimi zahtevami, in če je njena skladnost ugotovljena po predpisanem postopku.

Podrobnejše predpise o tehničnih in drugih zahtevah, ki jim mora ustrezati igralna naprava, o postopku ugotavljanja skladnosti s predpisanimi zahtevami, o stroških postopka in o drugih vprašanih predpiše minister, pristojen za finance.

S predpisi iz prejšnjega odstavka se določijo tudi zahteve, ki jih morajo izpolnjevati institucije za izdajanje poročil o preizkusu igralne naprave.

Dovoljenje za uporabo igralne naprave izda nadzorni organ na podlagi poročila iz prejšnjega odstavka in velja, dokler igralna naprava izpolnjuje vse predpisane pogoje.“

4. člen

V 7. členu se doda nov prvi odstavek, ki se glasi:

“Nihče ne sme kakorkoli sprejemati vplačila in obljubljeni dobiček, če to ni v skladu z 2. členom tega zakona.“

Dosedanji prvi odstavek postane drugi odstavek.

5. člen

V 9. členu se za zaklepajem doda besedilo “z odlokom“, beseda “ECU“ pa se nadomesti z besedo “evru“.

6. člen

V drugem odstavku 41. člena se doda nov drugi stavek, ki se glasi:

“Če je med letom plačana koncesijska dajatev višja, kot je obračunana v dokončnem obračunu, prireditelj preveč plačano poročila pri plačilu naslednje koncesijske dajatve.“

7. člen

V tretjem odstavku 53. člena se beseda “vlada“ nadomesti z besedami “minister, pristojen za finance“.

8. člen

Drugi odstavek 61. člena se spremeni tako, da se glasi:

“Člane nadzornega sveta imenujejo sorazmerno deležu delnic delničarji koncesionarja v skladu z zakonom o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 30/93, 29/94, 82/94, 20/98, 84/98, 6/99, 54/99 – ZFPod, 45/01 in 59/01 – popravek). Vlada imenuje enega člana nadzornega sveta koncesionarja na predlog ministra, pristojnega za finance.

Tretji odstavek se črta.

9. člen

Tretji odstavek 63. člena se črta.

Dosedanji četrti odstavek postane tretji odstavek.

10. člen

Na koncu 68. člena se pred piko doda besedilo “in mnenje lokalnih skupnosti iz zaokroženega turističnega območja v skladu z odredbo o določitvah zaokroženih turističnih območij za potrebe posebnih iger na srečo (Uradni list RS, št. 67/95, 60/97 in 68/99).

11. člen

Četrty odstavek 75. člena se spremeni tako, da se glasi:

“Koncesijska dajatev se za vrsto posebnih iger iz 6. točke drugega odstavka 53. člena tega zakona obračunava in plačuje po naslednji lestvici:

Mesečna osnova v SIT		Mesečna koncesijska dajatev		
nad	do	znesek v SIT	+%	nad
	- 25,000.000	-	5	
25,000.000	- 55,000.000	1,250.000	10	25,000.000
55,000.000	- 100,000.000	4,250.000	15	55,000.000
100,000.000		11,000.000	20	100,000.000

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

“Za vsako ostalo vrsto iger iz drugega odstavka 53. člena tega zakona se koncesijska dajatev obračunava in plačuje po stopnji 5% od osnove.”

12. člen

V 80. členu se beseda “mizah” nadomesti z besedo “napravah”.

13. člen

Za 80. členom se doda nov 80.a člen, ki se glasi:

“80.a člen

Koncesionar mora imeti vzpostavljen nadzorni informacijski sistem igralnih naprav (v nadaljnjem besedilu: on-line nadzor), ki je povezan v informacijski sistem nadzornega organa in nadzornemu organu zagotavlja neposredni nadzor.

On-line nadzor mora verodostojno spremljati, beležiti in shranjevati podatke o igranju in dogajanju na posameznih igralnih napravah, vključevati blagajniško poslovanje, povezano s prirejanjem iger na srečo na posameznih igralnih napravah, ter spremljati in beležiti dogodke, povezane z delovanjem on-line nadzora.

Podrobnejše predpise o tehničnih in drugih lastnostih on-line nadzora, o lastnostih igralnih naprav, ki se vključijo v on-line nadzor, o obsegu in načinu vključitve igralnih naprav v on-line nadzor ter o obsegu in načinu spremljanja igralnih procesov izda minister, pristojen za finance.”

14. člen

V 85. členu se za besedo “določb” doda številka “85.a.”.

15. člen

V podpoglavju “8. Posebne določbe za delavce v igralnici” v III. poglavju se za 85. členom doda nov 85.a člen, ki se glasi:

“85.a člen

Vodje igralnic, krupjeji, vodje iger, osebe, ki opravljajo interni nadzor v igralnici, ter glavni in pomožni blagajniki morajo imeti dovoljenje za delo v dejavnosti prirejanja posebnih iger na srečo (v nadaljnjem besedilu: licenca), ki ga izda posebna komisija, sestavljena iz dveh članov, ki ju imenuje minister, pristojen za finance, in člana Odbora združenja igralnic pri Gospodarski zbornici Slovenije.

K vlogi za pridobitev licence mora koncesionar za osebe iz prejšnjega odstavka predložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev:

– da ima oseba zahtevano izobrazbo in izpolnjuje druge pogoje, katerih minimum vsebin je opredeljen v igralniških standardih, na katere se v predpisu sklicuje minister, pristojen za finance;

– da izpolnjuje dodatne zahteve, ki jih za delovno mesto predpiše koncesionar;

– da oseba ni bila pravnomočno obsojena na zaporno kazen zaradi kaznivega dejanja zoper življenje in telo, človekovo zdravje, premoženje, gospodarstvo, pravni promet, uradno dolžnost in javna pooblastila ali javni red in mir.

Če oseba iz prvega odstavka tega člena ne izpolnjuje več pogojev za pridobitev licence oziroma preneha opravljati delo v dejavnosti prirejanja posebnih iger na srečo, za katero je potrebna licenca, mora koncesionar obvestiti komisijo iz prvega odstavka tega člena, ki licenco odvzame. Komisija o odvzemu licence obvesti nadzorni organ.”

16. člen

Za novim 85.a členom se doda nov 85.b člen, ki se glasi:

“85.b člen

Nadzorni organ zaradi izvajanja določil tega zakona vodi posebno zbirko podatkov o osebah, ki so pridobile licenco.

V zbirki iz prejšnjega odstavka se zbirajo naslednji podatki: ime in priimek, datum in kraj rojstva, stalno ali začasno prebivališče, državljanstvo, izobrazba, datum pričetka veljavnosti licence in delovno mesto.

Podatki iz zbirke iz prvega odstavka tega člena se hranijo še eno leto od odvzema licence.”

17. člen

86. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Delavci v igralnici (v nadaljnjem besedilu: delavci), ki imajo neposreden stik z izvajanjem igre, se ne smejo udeleževati posebnih iger na srečo kot igralci v igralnici oziroma igralnem salonu, ki je v lasti ali v upravljanju koncesionarja, pri katerem so zaposleni.”

18. člen

Podpoglavje “10. Uporaba igralnih avtomatov zunaj igralnic” v III. poglavju se spremeni tako, da se glasi:

“10. Prirejanje posebnih iger na srečo v igralnih salonih

92. člen

Ne glede na določbe četrtega odstavka 53. člena in 55. člena tega zakona ter 19. in 20. člena zakona o lastninskem preoblikovanju pravnih oseb z družbenim kapitalom, ki prirejajo posebne igre na srečo in o strukturi kapitala pravnih

oseb, ki opravljajo dejavnost prirejanja posebnih iger na srečo (Uradni list RS, št. 40/97), sme delniška družba ali družba z omejeno odgovornostjo, ki ima sedež na območju Republike Slovenije, v igralnem salonu na podlagi koncesije kot svojo dejavnost prirejati posebne igre na srečo iz 6. točke drugega odstavka 53. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: koncesionar za igralni salon).

Koncesionar za igralni salon mora imeti v lasti ali upravljanju objekte turistične infrastrukture. Objekti turistične infrastrukture so za potrebe tega zakona gostinski obrati, marine in igralnice.

Igralni salon se mora nahajati izključno v objektih iz prejšnjega odstavka, razen v igralnici.

Koncesionar za igralni salon mora imeti igralne avtomate, s katerimi izvaja posebne igre na srečo, v lasti ali na osnovi finančnega najema, pri katerem gre za takojšnji prenos lastninske pravice na koncesionarja za igralni salon.

Ne glede na prejšnji odstavek ima lahko koncesionar za igralni salon igralne avtomate tudi v najemu, vendar le od proizvajalcev igralnih naprav in samo za potrebe testiranja ter največ za dobo treh mesecev. Število igralnih avtomatov, ki jih ima lahko koncesionar v najemu, ne sme presežati 10% s koncesijsko pogodbo določenega števila igralnih avtomatov. Dovoljenje za najem izda minister, pristojen za finance.

93. člen

Delničar ali družbenik pravne osebe, ki ima koncesijo za igralni salon, ne sme biti:

- pravna oseba, v kateri tuje fizične ali pravne osebe skupaj posedujejo več kot 25% delež;
- član uprave koncesionarja oziroma vodja igralnice koncesionarja.

Član uprave koncesionarja za igralni salon ter osebe, ki opravljajo vodstvene funkcije v igralnem salonu, ne smejo biti pravnomočno obsojene na zaporno kazen zaradi kaznivega dejanja zoper življenje in telo, človekovo zdravje, premoženje, gospodarstvo, pravni promet, uradno dolžnost in javna pooblastila ali javni red in mir.

Potrdilo iz kazenske evidence ministrstva, pristojnega za pravosodje, mora koncesionar za igralni salon priložiti k vlogi iz 67. člena tega zakona.

94. člen

Koncesionar za igralni salon mora imeti osnovni kapital v višini najmanj 50 milijonov tolarjev, če ima eno koncesijo.

Za vsako nadaljnjo koncesijo je potrebnih 50 milijonov tolarjev dodatnega osnovnega kapitala.

95. člen

Za zagotavljanje varnega poslovanja in izpolnjevanja obveznosti oblikuje koncesionar za igralni salon obvezne varnostne rezerve.

Koncesionar za igralni salon izpolnjuje pogoj iz prejšnjega odstavka, če denarna sredstva in kratkoročne finančne naložbe skupaj v vsakem trenutku znašajo najmanj 50% vrednosti osnovnega kapitala iz prejšnjega člena.

Varnostne rezerve iz prvega odstavka tega člena lahko koncesionar za igralni salon oblikuje postopoma v treh letih od podpisa koncesijske pogodbe.

96. člen

Ime igralnega salona sme vsebovati besede "casino" oziroma "igralnica" samo v povezavi z besedama "igralni salon".

97. člen

V igralnem salonu je lahko nameščenih najmanj 50 in največ 200 igralnih avtomatov.

Igralni avtomat mora biti naravnan tako, da igralcem vrača povprečno najmanj 90% vložnega denarja.

V igralnem salonu mora koncesionar za igralni salon na vidnem mestu z napisom obvestiti igralce o minimalnem povprečnem odstotku vračanja vložnega denarja.

Če ima igralni avtomat več igralnih mest, se v smislu prvega odstavka tega člena šteje vsako igralno mesto za en igralni avtomat.

98. člen

Osnova za obračun koncesijske dajatve je vrednost prejetih vplačil, zmanjšana za izplačane dobitke.

Osnova za obračun koncesijske dajatve se ugotavlja vsak mesec. Mesečni obračun je dokončen.

V osnovo za obračun koncesijske dajatve se ne vštevata vstopnina in napitnina.

Koncesionar za igralni salon obračunava in plačuje koncesijsko dajatev po stopnji 20% od osnove.

Koncesionar za igralni salon mora obračunati in plačati koncesijsko dajatev do petega dne v mesecu za pretekli mesec.

99. člen

Podrobnejše predpise o načinu opravljanja dejavnosti prirejanja posebnih iger na srečo v igralnih salonih, o lokaciji igralnega salona, o obveznostih koncesionarjev za igralni salon in o drugih vprašanih v zvezi z opravljanjem te dejavnosti izda minister, pristojen za finance.

100. člen

Vse določbe tega zakona, ki se nanašajo na koncesionarja, se smiselno uporabljajo tudi za koncesionarja za igralni salon, razen 3.a, 58., 59., 60., 61. in 75. člena."

101. in 102. člen se črtata.

101. člen

V prvem odstavku 107. člena se za besedilom "Urad za nadzor prirejanja iger na srečo" doda besedilo "(v nadaljnjem besedilu: nadzorni organ)".

V šestem odstavku se pred besedo "vlada" doda beseda "lahko".

Za šestim odstavkom se doda nov odstavek, ki se glasi:

"Če nadzorni organ pri izvajanju nadzora ugotovi, da se igre na srečo prirejajo brez dovoljenja oziroma koncesije, izda odločbo o prepovedi prirejanja iger na srečo. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve."

20. člen

Osma alineja prvega odstavka 108. člena se spremeni tako, da se glasi:

"- vodenje registra koncesionarjev, prirediteljev klasičnih iger, igralnic, igralnih salonov in imetnikov licenc,"

V deveti alineji prvega odstavka se pika nadomesti z vejico in se dodata dve novi alineji, ki se glasita:

"- vzpostavitev informacijskega sistema, ki je v neposredni povezavi z on-line nadzornimi sistemi igralnih naprav koncesionarjev iz 80.a člena tega zakona in informacijskimi sistemi iz 3.a člena tega zakona,

- izvajanje nadzora preko nadzornega informacijskega sistema."

Na koncu petega odstavka se doda nov stavek, ki se glasi:

“Dolžnost varovanja tajnosti podatkov traja tudi po prenehanju delovnega razmerja pri nadzornem organu.”

Zadnji stavek šestega odstavka se spremeni tako, da se glasi:

“Trajno hrani podatke iz registra koncesionarjev, igralnic, igralnih salonov ter prirediteljev klasičnih iger na srečo.”

21. člen

Za 109. členom se dodata nova 109.a člen in 109.b člen, ki se glasita:

“109.a člen

Pooblaščen oseba nadzornega organa se izkazuje s službeno izkaznico.

Pooblaščen oseba nadzornega organa ne sme biti delničar, družbenik, član uprave ali član nadzornega sveta gospodarske družbe, ki prireja igre na srečo.

Kršitev določb petega odstavka 108. člena tega zakona in prejšnjega odstavka se šteje za hujšo kršitev delovnih obveznosti, za katero se izreče ukrep prenehanja delovnega razmerja in ugotavlja odškodninska odgovornost delavca.

Pooblaščenim osebam nadzornega organa za ovrednotenje posebne odgovornosti ter zaradi omejitev pripadajo dodatki, določeni na podlagi predpisov, ki urejajo dodatke delavcev davčne uprave.

109.b člen

Stroški, ki nastanejo nadzornemu organu med postopkom ali zaradi postopka, gredo v breme tistega, na katerega zahtevo se je postopek začel, v skladu s tarifo, ki jo določi vlada.

Stroški postopka, ki se je začel po uradni dolžnosti, gredo v breme stranke, če se je postopek končal za stranko neugodno ali če se v postopku izkaže, da ga je ta povzročila s svojim protipravnim ravnanjem.”

22. člen

V prvem odstavku 110. člena se uvodni stavek spremeni tako, da se glasi: “Z denarno kaznijo najmanj 1,000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba – prireditelj oziroma koncesionar:”

1. točka prvega odstavka se spremeni tako, da se glasi:

“1. če brez dovoljenja oziroma koncesije pristojnega organa priredi igro na srečo (3. in 3.a člen);”

Za 1. točko se dodata novi 2. in 3. točka, ki se glasita:

“2. če prireja igre na srečo preko interneta ali drugih telekomunikacijskih sredstev v nasprotju s predpisom iz 3.a člena tega zakona;

3. če izvaja igre na srečo z igralno napravo oziroma pripomočkom, za katerega nima dovoljenja za uporabo iz četrtega odstavka 3.b člena tega zakona.”

Dosedanje 2. do 15. točka postanejo 4. do 17. točka.

V drugem odstavku se številka “100.000” nadomesti s številko “200.000”.

V tretjem odstavku se številka “110.000” nadomesti s številko “140.000”.

23. člen

V prvem odstavku 111. člena se številka “500.000” nadomesti s številko “1,000.000”.

Za 9. točko prvega odstavka se doda nova 9.a točka, ki se glasi:

“9.a če nima vzpostavljenega on-line nadzora oziroma če ravna v nasprotju s predpisi, ki jih izda minister, pristojen za finance (80.a člen);”

13. točka prvega odstavka se spremeni tako, da se glasi:

“13. če dopusti delavcu, ki ima neposreden stik z izvajanjem igre v igralnici oziroma v igralnem salonu, da se udeleži posebne igre na srečo kot igralec v igralnici oziroma igralnem salonu, ki je v upravljanju ali v lasti koncesionarja, pri katerem je zaposlen (85. in 86. člen);”

Na koncu 15. točke prvega odstavka se pika nadomesti s podpičjem ter dodata novi 16. in 17. točka, ki se glasita:

“16. če osebe iz 85.a člena opravljajo delo v dejavnosti prirejanja posebnih iger na srečo brez licence;

17. če ne obvesti komisije, da imetnik licence ne izpolnjuje več pogojev za pridobitev licence (85.a člen).”

V drugem odstavku se številka “100.000” nadomesti s številko “200.000”.

24. člen

V prvem odstavku 112. člena se številka “100.000” nadomesti s številko “140.000”.

1. točka prvega odstavka se spremeni tako, da se glasi:

“1. če ima neposreden stik z izvajanjem igre v igralnici oziroma v igralnem salonu in se udeleži posebne igre na srečo kot igralec v igralnici oziroma igralnem salonu, ki je v upravljanju ali v lasti koncesionarja, pri katerem je zaposlen (86. člen);”

25. člen

V prvem odstavku 113. člena se številka “200.000” nadomesti s številko “400.000”.

V drugem odstavku se številka “50.000” nadomesti s številko “100.000”.

26. člen

V prvem odstavku 114. člena se številka “500.000” nadomesti s številko “1,000.000”. V oklepaju se pred besedilom “16.” doda besedilo “3.,”

V drugem odstavku se številka “100.000” nadomesti s številko “200.000”.

V tretjem odstavku se številka “100.000” nadomesti s številko “140.000”.

27. člen

115. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Z denarno kaznijo najmanj 1,000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik, ki v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti priredi kakšno igro na srečo iz 2. člena tega zakona brez dovoljenja oziroma koncesije pristojnega organa (3. in 3.a člen).”

28. člen

116. člen se črta.

29. člen

117. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Z denarno kaznijo najmanj 1,000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek koncesionar za igralni salon:

1. če nima vzpostavljenega on-line nadzora igralnih naprav iz 80.a člena tega zakona oziroma če ravna v nasprotju z določili 80.a člena tega zakona;

2. če nima igralne naprave v lasti oziroma nima dovoljenja nadzornega organa za najem igralne naprave od proizvajalca (92. člen);

3. če je ime igralnega salona v nasprotju s 96. členom tega zakona;

4. če je v igralnem salonu nameščenih manj oziroma več igralnih avtomatov kot je določeno v tem zakonu (97. člen);”

5. če igralni avtomat ne vrača povprečno najmanj 90% vloženega denarja (97. člen);

6. če ne obvesti igralcev z napisom na vidnem mestu o minimalnem povprečnem odstotku vračanja vloženega denarja (97. člena);

7. če prireja posebne igre na srečo v nasprotju s predpisom iz 99. člena tega zakona.

Z denarno kaznijo najmanj 200.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

Premoženjska korist, ki jo je koncesionar za igralni salon pridobil s storitvijo prekrška iz 4. in 5. točke prvega odstavka tega člena, se odvzame.“

30. člen

V prvem odstavku 118. člena se številka "500.000" nadomesti s številko "1.000.000".

V 1. in 2. točki prvega odstavka se besedilo v oklepaju nadomesti z besedilom "40., 75. in 98. člen".

V 3. točki prvega odstavka se za besedilom "59." doda besedilo "in 95."

V drugem odstavku se številka "100.000" nadomesti s številko "200.000".

31. člen

V prvem odstavku 119. člena se številka "500.000" nadomesti s številko "1.000.000".

V drugem odstavku se številka "100.000" nadomesti s številko "200.000".

V tretjem odstavku se številka "110.000" nadomesti s številko "140.000".

32. člen

120. člen se spremeni tako, da se glasi:

"Z denarno kaznijo najmanj 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali posameznik, ki v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti sprejema vplačila za igre na srečo ali opravlja druge storitve v zvezi s katerokoli igro na srečo za tuje osebe (6. člen).

Z denarno kaznijo najmanj 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali posameznik, ki v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti kakorkoli sprejema vplačila in obljublja dobiček, pa to ni v skladu z 2. členom tega zakona (7. člen).

Z denarno kaznijo najmanj 200.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega in drugega odstavka tega člena.

Z denarno kaznijo najmanj 140.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik, ki sprejema vplačila za igre na srečo ali opravlja druge storitve v zvezi s katerokoli igro na srečo za tuje osebe (6. člen)."

33. člen

V 121. členu se številka "110.000" nadomesti s številko "140.000".

34. člen

Za 121. členom se doda nov 121.a člen, ki se glasi:

"121.a člen

Z denarno kaznijo najmanj 2.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek koncesionar oziroma prireditelj, če ne izvrši odločbe za odpravo ugotovljenih nepravilnosti.

Z denarno kaznijo najmanj 400.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka."

35. člen

V 122. členu se črta številka "116.", za besedo "odvzema" pa se doda besedilo "igralnih naprav oziroma".

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

"Igralne naprave oziroma predmete iz prejšnjega odstavka nadzorni organ zapečati ali začasno zaseže."

36. člen

Za 122. členom se doda nov 122.a člen, ki se glasi:

"Postopek za prekršek ni dopusten, če pretečeta dve leti od dneva, ko je bil prekršek storjen.

Zastaranje pretrga vsako dejanje organa, pristojnega za postopek, ki meri na pregon storilca. Po vsakem pretrganju začne teči zastaranje znova, vendar pa postopek o prekršku ni več mogoč, ko pretečejo štiri leta od dneva, ko je bil prekršek storjen."

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

37. člen

Prireditelj, ki ob uveljavitvi tega zakona prireja posebne igre na srečo na igralnih avtomatih zunaj igralnic, lahko v nespremenjenem obsegu, v istih prostorih in pod nespremenjenimi pogoji opravlja to dejavnost še eno leto po uveljavitvi tega zakona.

Vloga za dodelitev koncesije za igralni salon ne zadrži izvršitve določbe prejšnjega odstavka.

38. člen

Ne glede na določbe 18. člena tega zakona ima lahko koncesionar za igralni salon dve leti od dodelitve koncesije minimalno 30 igralnih avtomatov.

39. člen

Določbe 3., 13. in 15. člena tega zakona se začnejo uporabljati v igralnicah, določbe 3. člena pa tudi pri prirediteljih klasičnih iger na srečo, dve leti po uveljavitvi tega zakona.

40. člen

Določba 8. člena tega zakona se začne uporabljati v roku 90 dni po uveljavitvi tega zakona. V tem roku je potrebno na novo imenovati nadzorne svete in prilagoditi akte koncesionarja.

41. člen

11. člen tega zakona se začne uporabljati 1. 1. 2002.

42. člen

Ne glede na 11. člen tega zakona se koncesijska dajatev za vrsto posebnih iger iz 6. točke drugega odstavka 53. člena zakona o igrah na srečo (Uradni list RS, št. 27/95, 35/97 – sklep US, 43/97 – popravek sklepa US in 22/00 – obvezna razlaga; v nadaljnjem besedilu: ZIS) za mesečno osnovo, ki presega 150.000.000 tolarjev, obračunava in plačuje v višini 21.000.000 tolarjev ter dodatno v odstotku nad vrednostjo 150.000.000 tolarjev, ki v obdobju do 31. 12. 2002 znaša 25% ter od 1. 1. 2003 do 31. 12. 2003 znaša 23%.

Ne glede na 18. člen tega zakona družba, ki pridobi koncesijo za igralni salon na podlagi določb ZIS, obračunava in plačuje koncesijsko dajatev v obdobju do 31. 12. 2002 po stopnji 17%, v obdobju od 1. 1. 2003 do 31. 12. 2003 po stopnji 18%, ter v obdobju od 1. 1. 2004 do 31. 12. 2004 po stopnji 19% od osnove.

43. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati prvi odstavek 11. člena zakona o davku od iger na srečo (Uradni list RS, št. 57/99).

44. člen

Ne glede na prvo alineo prvega odstavka 20. člena zakona o lastninskem preoblikovanju pravnih oseb z družbenim kapitalom, ki prirejajo posebne igre na srečo in o strukturi kapitala pravnih oseb, ki opravljajo dejavnost prirejanja posebnih iger na srečo (Uradni list RS, št. 40/97) ima lahko družba, ki ima na dan uveljavitve tega zakona koncesijo za prirejanje posebnih iger na srečo, več kot 20% navadnih delnic koncesionarja.

45. člen

Za koncesionarja za igralni salon se ne uporablja 3. točka prvega odstavka 4. člena zakona o komunalnih taksah (Uradni list SRS, št. 29/65, 5/68, 7/70, 51/71, 7/72 in Uradni list RS, št. 18/91 in 57/97).

46. člen

Dodatek iz 21. člena tega zakona se začne izplačevati naslednji mesec po uveljavitvi tega zakona.

47. člen

Z uveljavitvijo tega zakona prenehajo veljati pravilnik o uporabi igralnih avtomatov zunaj igralnic (Uradni list RS, št. 97/00, 27/01 in 75/01), navodilo o načinu izpolnjevanja pogojev za povečanje višine vložka na igralnih avtomatih zunaj igralnic (Uradni list RS, št. 100/00), uredba o višini posebne takse za igralne avtomate (Uradni list RS, št. 35/95) ter odredba o načinu plačevanja posebne takse za prirejanje posebnih iger na srečo na igralnih avtomatih zunaj igralnic ter o vsebini in obliki posebne nalepke (Uradni list RS, št. 35/95).

Ne glede na prejšnji odstavek se za prireditelje iz 37. člena tega zakona še eno leto od uveljavitve tega zakona uporabljajo določbe od 92. do 102. člena, od 115. do 117. člena in 122. člen ZIS ter predpisi iz prejšnjega odstavka.

48. člen

Osebe, ki ob uveljavitvi tega zakona prirejajo igre na način iz 4. člena tega zakona, morajo prenehati prirejati tovrstne igre v enem letu od uveljavitve tega zakona oziroma lahko prirejanje iger prenesejo na prireditelja, ki ima koncesijo za prirejanje iger na srečo.

Ministrstvo, pristojno za finance, izda osebam iz prejšnjega odstavka dovoljenje za prirejanje iger do preteka roka iz prejšnjega odstavka. V dovoljenju določi tudi višino dajatve na način, kot je predpisan v 40. členu ZIS. Ne glede na določbo 47. člena ZIS je dajatev po tem členu prihodek proračuna Republike Slovenije.

49. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 470-01/90-2/64

Ljubljana, dne 16. oktobra 2001.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

4387. Sprememba poročila o gospodarskih družbah, podjetjih ali zavodih

Državni zbor Republike Slovenije na podlagi tretjega odstavka 20. člena zakona o nezdružljivosti opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo (Uradni list RS, št. 49/92 in 50/92 - popr.) po obravnavi na seji dne 24. 10. 2001 objavlja

**SPREMEMBO POROČILA
o gospodarskih družbah, podjetjih ali zavodih**

za katere v skladu s prvim odstavkom 20. člena zakona o nezdružljivosti opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo velja prepoved poslovanja z državo, javnimi podjetji in javnimi zavodi (Uradni list RS, št. 55/93, 66/93, 22/94, 61/94, 18/95, 44/95, 12/96, 27/96, 44/96, 19/97, 35/97, 64/97, 67/97 - popr., 72/97, 15/98, 41/98, 16/99, 41/99, 108/99, 28/00, 66/00, 84/00, 119/00, 9/01, 16/01, 43/01 in 54/01):

črtata se podjetji:

79. Veterinarska ambulanta Ljubljana, družba za veterinarstvo in storitve d.o.o.

Sedež: Sneberska 111, Ljubljana.

85. SPRING, arhitekturni biro Tomaž Kancler d.o.o.

sedež: Gregorčičeva ulica 22, Maribor.

in dodajo se podjetja:

89. PR-SI.NET VODUŠEK in drugi, Komunikacijske rešitve, k.d.

Sedež: Proletarska 2, Ljubljana.

90. KONTAKT, podjetje za marketing, inženiring, organizacijo proizvodnje ter trgovino d.o.o.

Sedež: Celovška 108, Ljubljana.

91. EDUKATOR, poslovno izpopolnjevanje d.o.o.

Sedež: Kidričeva ulica 46, Koper.

92. TRIALOG, družba za upravljanje in svetovanje v gospodarstvu, d.o.o.

Sedež: Slovenska cesta 54, Ljubljana.

Št. 432-03/00-01

Ljubljana, dne 24. oktobra 2001.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

4388. Akt o odreditvi parlamentarne preiskave za ugotovitev ozadja in vzrokov napada na novinarja Mira Petka ter morebitno vpletenost in politično odgovornost nosilcev javnih funkcij

Na podlagi 93. člena ustave Republike Slovenije ter drugega odstavka 1. člena in drugega odstavka 4. člena poslovnika o parlamentarni preiskavi (Uradni list RS, št. 63/93) je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 24. 10. 2001

ODREDIL

parlamentarno preiskavo za ugotovitev ozadja in vzrokov napada na novinarja Mira Petka ter morebitno vpletenost in politično odgovornost nosilcev javnih funkcij.

Namen preiskave je:

- ugotoviti ozadje in vzroke napada na novinarja Mira Petka ter morebitno vpletenost in politično odgovornost nosilcev javnih funkcij in
- raziskati okoliščine in razloge za ogrožanje novinarske svobode izražanja in pisanja v primeru napada na novinarja Mira Petka.

Št. 020-02/93-38/20

Ljubljana, dne 24. oktobra 2001.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

VLADA

4389. Uredba o rudarskih pravicah za raziskovanje oziroma gospodarsko izkoriščanje mineralnih surovin na raziskovalnih prostorih: Črenšovci, Občina Črenšovci; Žabče, Občina Tolmin; Hrašica, Občini Beltinci in Moravske Toplice in pridobivalnih prostorih: Selnica ob Dravi, Občina Selnica ob Dravi; Vetrnik, Občina Litija; Brezovica, Občina Radovljica; Zala v Davči, Občina Železniki; Jurkovec, Občina Ormož; Lipovci, Občina Beltinci; Sotina, Občina Rogašovci; Gorenja vas, Občina Gorenja vas–Poljane; Stara vas, Občina Grosuplje; Razdrto, Občini Postojna in Divača; Lajše, Občina Gorenja vas–Poljane; Renče, MO Nova Gorica; Bukovci, Občina Gorišnica; Dankovci, Občina Puconci; Kog, Občina Ormož; Babinci, Občina Ljutomer; Bakovska cesta "B", MO Murska Sobota; Okroglica I, MO Nova Gorica; Okroglica II, MO Nova Gorica

Na podlagi 13. in 15. člena zakona o rudarstvu (Uradni list RS, št. 56/99) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o rudarskih pravicah za raziskovanje oziroma gospodarsko izkoriščanje mineralnih surovin na raziskovalnih prostorih: Črenšovci, Občina Črenšovci; Žabče, Občina Tolmin; Hrašica, Občini Beltinci in Moravske Toplice in pridobivalnih prostorih: Selnica ob Dravi, Občina Selnica ob Dravi; Vetrnik, Občina Litija; Brezovica, Občina Radovljica; Zala v Davči, Občina Železniki; Jurkovec, Občina Ormož; Lipovci, Občina Beltinci; Sotina, Občina Rogašovci; Gorenja vas, Občina Gorenja vas–Poljane; Stara vas, Občina Grosuplje; Razdrto, Občini Postojna in Divača; Lajše, Občina Gorenja vas–Poljane; Renče, MO Nova Gorica; Bukovci, Občina Gorišnica; Dankovci, Občina Puconci; Kog, Občina Ormož; Babinci, Občina Ljutomer; Bakovska cesta "B", MO Murska Sobota; Okroglica I, MO Nova Gorica; Okroglica II, MO Nova Gorica

1. člen

(predmet rudarske pravice)

S to uredbo Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) določa pogoje za podelitev rudarske pravice za raziskovanje oziroma za gospodarsko izkoriščanje mineralnih surovin na raziskovalnih oziroma pridobivalnih prostorih, kot je določeno v 7. členu te uredbe.

Koncesionar pridobi rudarsko pravico s koncesijo.

2. člen

(pogoji, ki jih mora izpolnjevati nosilec rudarske pravice)

Nosilec rudarske pravice mora izpolnjevati naslednje pogoje:

1. da je pravna oseba, registrirana v Republiki Sloveniji, ali fizična oseba, ki je državljan Republike Slovenije,
2. da proti njemu ni uveden postopek prisilne poravnave, stečaja ali likvidacijski postopek,
3. da ponudi mineralno surovino, ki jo pridobi in ne porabi za lastne potrebe, na trgu vsem zainteresiranim.

3. člen

(okoljevarstveni pogoji)

Nosilec rudarske pravice mora v času pripravljanih del ter v času izvajanja in opustitve posega raziskovanja in gospodarskega izkoriščanja mineralnih surovin, poleg izpolnjevanja okoljevarstvenih pogojev po predpisih, zagotoviti še:

- ukrepe, da bo predvideni poseg v okolje izveden tako, da se v največji možni meri zmanjša poraba prostora in energije v času izvajanja;
- ukrepe, s katerimi se dosejajo največje možne stopnje varstva okolja pred emisijami plinastih, tekočih ali trdnih snovi v zrak, tla, površinske vode ali podtalnico;
- ukrepe za preprečevanje čezmernega onesnaževanja okolja z emisijami hrupa;
- smotrno izkoriščanje mineralne surovine z izbiro ustrezne, sodobne tehnologije;
- upoštevanje pravil ravnanja, varstvenih režimov, izhodišč in naravovarstvenih pogojev za varstvo naravnih vrednot in ohranjanja biotske raznovrstnosti ter kulturnih vrednot in kulturne dediščine;
- ukrepe za primer tveganja in nevarnosti za okolje v primeru ekološke nesreče kot posledice posega;
- ukrepe za zavarovanje vodnih virov, v primeru če koncesionar pride do nahajališča vode;
- arheološki nadzor nad zemeljskimi deli;
- dovozne poti do mesta izvajanja posega in jih primer-no uredi;
- ukrepi, da se prepreči razlitje mineralnih ali sintetičnih olj in naftnih derivatov;
- ukrepe v zvezi s sanacijo med in po prenehanju izvajanja dejavnosti, in sicer tako, da se v največji meri vzpostavi novo ali nadomesti prejšnje stanje okolja.

4. člen

(stroški nosilca rudarske pravice)

Nosilec rudarske pravice nosi vse stroške v zvezi z rudarsko pravico, ki bo podeljena na podlagi te uredbe.

5. člen

(rok in podaljšanje rudarske pravice)

Rok za začetek trajanja rudarske pravice začne teči z dnem podpisa koncesijske pogodbe.

Rudarska pravica se lahko podaljša na način in pod pogoji, kot je bila podeljena.

6. člen
(omejitev)

Nosilec rudarske pravice ima pravico izključno le do raziskovanja oziroma gospodarskega izkoriščanja mineralne surovine, ki je predmet rudarske pravice.

7. člen

(mineralna surovina, pridobivalni prostor in pogoji, pod katerimi se podeljuje rudarska pravica)

Rudarska pravica po tej uredbi se podeljuje za mineralne surovine na naslednjih raziskovalnih oziroma pridobivalnih prostorih pod naslednjimi pogoji:

I. Za gospodarsko izkoriščanje mineralne surovine v Selnici ob Dravi, Občina Selnica ob Dravi, k.o. Spodnja Selnica:

1. Predmet rudarske pravice je izkoriščanje proda v količini 20.000 m³ letno.

2. V zvezi z mineralno surovino se lahko opravlja dejavnost predelave – drobljenja, sejanja, cestnih nasipov, z ustreznimi certifikati za betone in betonsko galanterijo in druge tovrstne izdelke.

3. Trajanje rudarske pravice je predvideno za dobo 15 let.

4. Rudarska pravica se nanaša na pridobivalni prostor v Selnici ob Dravi, Občina Selnica ob Dravi, k.o. Spodnja Selnica, na parcelah št. 167/1, 174/2, 166/2, 163/1, 166/3 in 387.

5. Plačilo za rudarsko pravico znaša za proizvedeno enoto 20% povprečne cene m³ mineralne surovine v raščnem stanju, določene z uredbo o načinu določanja plačila za rudarsko pravico (Uradni list RS, št. 43/00). Plačilo za pridobivalni prostor in za sanacijo zemljišča se uredi s koncesijsko pogodbo.

6. Dolžnosti nosilca rudarske pravice glede sanacije, rekultivacije, vzpostavitve novega oziroma nadomestitve prejšnjega stanja okolja so naslednje:

- fazno pridobivanje,
- sprotne sanacije zemljišča s pogozditvijo in zatravitvijo,
- ureditev odvodnjavanja meteornih vod,
- prestavitev telekomunikacijskih kablov,
- prestavitev vodovoda,
- prestavitev služnostne ceste.

7. Od nosilca se zahteva bančna garancija v primeru izbire plačevanja sanacije po 8. členu uredbe o določanju plačila za sanacijo posledic rudarskih del (Uradni list RS, št. 43/00).

II. Za gospodarsko izkoriščanje mineralne surovine v kamnolomu Vetrnik, KS Primskovo, Občina Litija, k.o. Ježni Vrh:

1. Predmet rudarske pravice je izkoriščanje tehničnega kamna – dolomita v količini 20.000 m³ letno.

2. V zvezi z mineralno surovino se lahko opravlja dejavnost pridobivanja dolomitnega kamna z vrtnanjem in miniranjem, obdelava naravnega kamna.

3. Trajanje rudarske pravice je predvideno za dobo 20 let.

4. Rudarska pravica se nanaša na pridobivalni prostor v Kamnolomu Vetrnik, KS Primskovo, Občina Litija, k.o. Ježni Vrh, na parcelah št. 369, 367/2 in 368.

5. Plačilo za rudarsko pravico znaša za proizvedeno enoto 20% povprečne cene m³ mineralne surovine v raščnem stanju, določene z uredbo o načinu določanja plačila za rudarsko pravico (Uradni list RS, št. 43/00). Plačilo za pridobivalni prostor in za sanacijo zemljišča se uredi s koncesijsko pogodbo.

6. Dolžnosti nosilca rudarske pravice glede sanacije, rekultivacije, vzpostavitve novega oziroma nadomestitve prejšnjega stanja okolja so naslednje:

- ponovna pogozditev gozdnih površin,
- sanacija bo potekala sprotno,
- uporaba humusa pri pokrivanju deponije.

7. Od nosilca se zahteva bančna garancija v primeru izbire plačevanja sanacije po 8. členu uredbe o določanju plačila za sanacijo posledic rudarskih del (Uradni list RS, št. 43/00).

III. Za gospodarsko izkoriščanje mineralne surovine v kamnolomu Brezovica, Občina Radovljica, k.o. Češnjica pri Kropi:

1. Predmet rudarske pravice je izkoriščanje tehničnega kamna – apnenca v količini do 20.000 m³ letno.

2. V zvezi z mineralno surovino se lahko opravlja dejavnost pridobivanja blokov apnenca za vgrajevanje pri urejanju vodotokov.

3. Trajanje rudarske pravice je predvideno za dobo 20 let.

4. Rudarska pravica se nanaša na pridobivalni prostor v Kamnolomu Brezovica, Občina Radovljica, k.o. Češnjica pri Kropi, na parcelah št. 1557/20 in 1557/24.

5. Plačilo za rudarsko pravico znaša za proizvedeno enoto 20% povprečne cene m³ mineralne surovine v raščnem stanju, določene z uredbo o načinu določanja plačila za rudarsko pravico (Uradni list RS, št. 43/00). Plačilo za pridobivalni prostor in za sanacijo zemljišča se uredi s koncesijsko pogodbo.

6. Dolžnosti nosilca rudarske pravice glede sanacije, rekultivacije, vzpostavitve novega oziroma nadomestitve prejšnjega stanja okolja so naslednje:

- ureditev brežin, izdelava nasipov in pristopov, zasaditev, rekultivacija in sanacija okolice,
- v ta namen je nosilec rudarske pravice dolžan izdelati ustrezen ureditveni načrt, pri katerem je obvezno sodelovanje pristojne naravovarstvene službe.

7. Od nosilca se zahteva bančna garancija v primeru izbire plačevanja sanacije po 8. členu uredbe o določanju plačila za sanacijo posledic rudarskih del (Uradni list RS, št. 43/00).

IV. Za gospodarsko izkoriščanje mineralne surovine v peskokopu Zala v Davči, Občina Železniki, k.o. Zali Log:

1. Predmet rudarske pravice je izkoriščanje tehničnega kamna – dolomita v količini 50.000 m³ letno.

2. V zvezi z mineralno surovino se lahko opravlja dejavnost pridobivanja dolomita v okviru sanacije in zaprtja peskokopa, min. surovina pa se lahko uporablja za opravljanje gospodarske javne službe, varstva, vzdrževanja in gradnje cest, in sicer za tampone pri asfaltiranju cestišč.

3. Trajanje rudarske pravice je predvideno za dobo 5 let.

4. Rudarska pravica se nanaša na pridobivalni prostor v peskokopu Zala v Davči, Občina Železniki, k.o. Zali Log, na parcelah št. 833 in 832/2.

5. Plačilo za rudarsko pravico znaša za proizvedeno enoto 20% povprečne cene m³ mineralne surovine v raščnem stanju, določene z uredbo o načinu določanja plačila za rudarsko pravico (Uradni list RS, št. 43/00). Plačilo za pridobivalni prostor in za sanacijo zemljišča se uredi s koncesijsko pogodbo.

6. Dolžnosti nosilca rudarske pravice glede sanacije, rekultivacije, vzpostavitve novega oziroma nadomestitve prejšnjega stanja okolja so naslednje:

- ozeleniti in zasaditi površine s primarnimi drevesnimi vrstami,

– oblikovati primeren relief, ki se bo vklopil v okolico.

7. Od nosilca se zahteva bančna garancija v primeru izbire plačevanja sanacije po 8. členu uredbe o določanju plačila za sanacijo posledic rudarskih del (Uradni list RS, št. 43/00).

V. Za gospodarsko izkoriščanje mineralne surovine v gramoznici Jurkovec, Občina Ormož, k.o. Frankovci:

1. Predmet rudarske pravice je izkoriščanje prod, peska in mivke v količini 20.000 m³ letno.

2. V zvezi z mineralno surovino se lahko opravlja dejavnost pridobivanja mineralnih surovin, izvajanje del pri pridobivanju, sanacija, izkopavanje, nakladanje, drobljenje, sepiranje in prodaja mineralne surovine.

3. Trajanje rudarske pravice je predvideno za dobo 20 let.

4. Rudarska pravica se nanaša na pridobivalni prostor v gramoznici Jurkovec, Občina Ormož, k.o. Frankovci, na parcelah št. 406, 402, 401/2, 362/2, 529/10, 529/1, 529/11, 526/2, 524/2, 580/34, 521/1, 580/33, 522, 517, 580/31, 515/1, 515/2, 514, 580/30, 513, 580/29, 511, 580/28, 580/23, 550/2, 530/2, 550/1, 530/4, 530/3, 533, 536, 538, 557, 554, 580/22, 580/27, 580/7, 580/19, 580/24, 580/25, 580/26, 553/1, 530/1.

5. Plačilo za rudarsko pravico znaša za proizvedeno enoto 20% povprečne cene m³ mineralne surovine v raščnem stanju, določene z uredbo o načinu določanja plačila za rudarsko pravico (Uradni list RS, št. 43/00) za prod, pesek in za mivko. Plačilo za pridobivalni prostor in za sanacijo zemljišča se uredi s koncesijsko pogodbo.

6. Dolžnosti nosilca rudarske pravice glede sanacije, rekultivacije, vzpostavitve novega oziroma nadomestitve prejšnjega stanja okolja so naslednje:

– sprotna ureditev območja izkoriščanja v nadomestni habitat za ogrožene rastlinske in živalske vrste v obliki sistema jezerc z ustrezno oblikovanimi brežinami oziroma številnimi plitvimi in bogato strukturiranimi deli.

7. Od nosilca se zahteva bančna garancija v primeru izbire plačevanja sanacije po 8. členu uredbe o določanju plačila za sanacijo posledic rudarskih del (Uradni list RS, št. 43/00).

VI. Za gospodarsko izkoriščanje mineralne surovine v gramoznici Lipovci, Lipovci, Občina Beltinci, k.o. Lipovci:

1. Predmet rudarske pravice je izkoriščanje prod v količini 90.000 m³ letno.

2. V zvezi z mineralno surovino se lahko opravlja dejavnost izkoriščanja mineralne surovine v okviru sanacije in zaprtja gramoznice brez možnosti širitve, min. surovina pa se lahko uporablja za gradnjo cest, utrditev spodnjega ustroja cest in kot posipni material za ceste.

3. Trajanje rudarske pravice je predvideno za dobo 5 let.

4. Rudarska pravica se nanaša na pridobivalni prostor v gramoznici Lipovci, Lipovci, Občina Beltinci, k.o. Lipovci, na parceli št. 2003.

5. Plačilo za rudarsko pravico znaša za proizvedeno enoto 20% povprečne cene m³ mineralne surovine v raščnem stanju, določene z uredbo o načinu določanja plačila za rudarsko pravico (Uradni list RS, št. 43/00). Plačilo za pridobivalni prostor in za sanacijo zemljišča se uredi s koncesijsko pogodbo.

6. Dolžnosti nosilca rudarske pravice glede sanacije, rekultivacije, vzpostavitve novega oziroma nadomestitve prejšnjega stanja okolja so naslednje:

– po končanem izkoriščanju se del gramoznice uredi kot rekreacijski objekt in se vključi v športno-rekreacijski center Lipovci, ki se nahaja neposredno ob gramoznici,

– del gramoznice se nameni varstvu narave, tako da se območje izkoriščanja sprotno ureja v nadomestni habitat za ogrožene rastlinske in živalske vrste.

7. Od nosilca se zahteva bančna garancija v primeru izbire plačevanja sanacije po 8. členu uredbe o določanju plačila za sanacijo posledic rudarskih del (Uradni list RS, št. 43/00).

VII. Za gospodarsko izkoriščanje mineralne surovine v kamnolomu Sotina, Občina Rogašovci, k.o. Sotina:

1. Predmet rudarske pravice je izkoriščanje tehničnega kamna – metadiabaza v količini 60.000 m³ letno.

2. V zvezi z mineralno surovino se lahko opravlja dejavnost izkoriščanja mineralne surovine za gradnjo cest, utrditev spodnjega ustroja cest in kot posipni material za ceste.

3. Trajanje rudarske pravice je predvideno za dobo 10 let.

4. Rudarska pravica se nanaša na pridobivalni prostor v kamnolomu Sotina, Občina Rogašovci, k.o. Sotina, na parcelah št. 1365, 1366, 1367, 1368, 1369, 1370, 1371, 1361 in 1360.

5. Plačilo za rudarsko pravico znaša za proizvedeno enoto 20% povprečne cene m³ mineralne surovine v raščnem stanju, določene z uredbo o načinu določanja plačila za rudarsko pravico (Uradni list RS, št. 43/00). Plačilo za pridobivalni prostor in za sanacijo zemljišča se uredi s koncesijsko pogodbo.

6. Dolžnosti nosilca rudarske pravice glede sanacije, rekultivacije, vzpostavitve novega oziroma nadomestitve prejšnjega stanja okolja so naslednje:

– po končanem izkoriščanju se bo izvedla sanacija zemljišč z razstrelitvijo robov teras in humusiranjem hribine,

– zemljišča se bodo pogozdila.

7. Od nosilca se zahteva bančna garancija v primeru izbire plačevanja sanacije po 8. členu uredbe o določanju plačila za sanacijo posledic rudarskih del (Uradni list RS, št. 43/00).

VIII. Za gospodarsko izkoriščanje mineralne surovine v kamnolomu v Gorenji vasi, Občina Gorenja vas-Poljane, k.o. Stara Oselica:

1. Predmet rudarske pravice je izkoriščanje tehničnega kamna – dolomita, količina 10.000 m³ letno.

2. V zvezi z mineralno surovino se lahko opravlja dejavnost izkoriščanja mineralne surovine, ter njegova predelava z drobljenjem, sejanjem za namen posipanja cest, priprave betona.

3. Trajanje rudarske pravice je predvideno za dobo 10 let.

4. Rudarska pravica se nanaša na pridobivalni prostor v kamnolomu v Gorenji vasi, Občina Gorenja vas-Poljane, k.o. Stara Oselica, na parceli št. 144/1.

5. Plačilo za rudarsko pravico znaša za proizvedeno enoto 20% povprečne cene m³ mineralne surovine v raščnem stanju, določene z uredbo o načinu določanja plačila za rudarsko pravico (Uradni list RS, št. 43/00). Plačilo za pridobivalni prostor in za sanacijo zemljišča se uredi s koncesijsko pogodbo.

6. Dolžnosti nosilca rudarske pravice glede sanacije, rekultivacije, vzpostavitve novega oziroma nadomestitve prejšnjega stanja okolja so naslednje:

– ureditev brežin, izdelava nasipov in pristopov, zasaditev, rekultivacija in sanacija okolice.

7. Od nosilca se zahteva bančna garancija v primeru izbire plačevanja sanacije po 8. členu uredbe o določanju plačila za sanacijo posledic rudarskih del (Uradni list RS, št. 43/00).

IX. Za gospodarsko izkoriščanje mineralne surovine v kamnolomu v Stari vasi, Občina Grosuplje, k.o. Stara vas:

1. Predmet rudarske pravice je izkoriščanje tehničnega kamna – dolomita, količina 10.000 m³ letno.

2. V zvezi z mineralno surovino se lahko opravlja dejavnost izkoriščanja mineralne surovine, drobljenje in sejanje, izdelava betona in betonskih izdelkov.

3. Trajanje rudarske pravice je predvideno za dobo 10 let.

4. Rudarska pravica se nanaša na pridobivalni prostor v kamnolomu v Stari vasi, Občina Grosuplje, k.o. Stara vas, na parcelah št. 1402, 1420 in 1421.

5. Plačilo za rudarsko pravico znaša za proizvedeno enoto 20% povprečne cene m³ mineralne surovine v raščem stanju, določene z uredbo o načinu določanja plačila za rudarsko pravico (Uradni list RS, št. 43/00). Plačilo za pridobivalni prostor in za sanacijo zemljišča se uredi s koncesijsko pogodbo.

6. Dolžnosti nosilca rudarske pravice glede sanacije, rekultivacije, vzpostavitve novega oziroma nadomestitve prejšnjega stanja okolja so naslednje:

– ureditev brežin, izdelava nasipov in pristopov, zasaditev, rekultivacija in sanacija okolice.

7. Od nosilca se zahteva bančna garancija v primeru izbire plačevanja sanacije po 8. členu uredbe o določanju plačila za sanacijo posledic rudarskih del (Uradni list RS, št. 43/00).

X. Za gospodarsko izkoriščanje mineralne surovine v kamnolomu Razdrto, Občina Postojna in Občina Divača, k.o. Razdrto in k.o. Laže:

1. Predmet rudarske pravice je izkoriščanje tehničnega kamna – apnenca, količina 90.000 m³ letno.

2. V zvezi z mineralno surovino se lahko opravlja dejavnost izkoriščanja mineralne surovine, drobljenje in sejanje, izdelava betona in betonskih izdelkov ter asfaltnih zmesi.

3. Trajanje rudarske pravice je predvideno za dobo 20 let.

4. Rudarska pravica se nanaša na pridobivalni prostor v kamnolomu Razdrto, Občina Postojna in Občina Divača, k.o. Razdrto, parcela št. 2840 ter k.o. Laže, parcele št. 1311/6, 1316/4, 1316/5, 1316/6, 1316/7, 1316/8, 1316/9, 1316/88, 1316/89, 1316/10, 1316/11, 1316/12, 1316/13, 1311/7 in 1309.

5. Plačilo za rudarsko pravico znaša 20% povprečne cene m³ mineralne surovine v raščem stanju, določene z uredbo o načinu določanja plačila za rudarsko pravico (Uradni list RS, št. 43/00). Plačilo za sanacijo zemljišča se uredi v koncesijski pogodbi.

6. Dolžnosti nosilca rudarske pravice glede sanacije, rekultivacije, vzpostavitve novega oziroma nadomestitve prejšnjega stanja okolja so naslednje:

– ureditev končnih brežin s pogozdovanjem avtohtonega rastlinstva.

7. Od nosilca se zahteva bančna garancija v primeru izbire plačevanja sanacije po 8. členu uredbe o določanju plačila za sanacijo posledic rudarskih del (Uradni list RS, št. 43/00).

XI. Za gospodarsko izkoriščanje mineralne surovine v peskokopu Lajše, Občina Gorenja vas-Poljane, k.o. Gorenja vas:

1. Predmet rudarske pravice je izkoriščanje tehničnega kamna – dolomita, količina 10.000 m³ letno.

2. V zvezi z mineralno surovino se lahko opravlja dejavnost izkoriščanja mineralne surovine v okviru sanacije in postopnega zaprtja peskokopa za gradbene namene, drobljenje in sejanje, izdelavo cest, betona in betonskih izdelkov.

3. Trajanje rudarske pravice je predvideno za dobo 10 let.

4. Rudarska pravica se nanaša na pridobivalni prostor v peskokopu Lajše, Občina Gorenja vas – Poljane, k.o. Gorenja vas, na parcelah št. 1000/16, 1000/17, 1000/18 in 1000/19.

5. Plačilo za rudarsko pravico znaša za proizvedeno enoto 20% povprečne cene m³ mineralne surovine v raščem stanju, določene z uredbo o načinu določanja plačila za rudarsko pravico (Uradni list RS, št. 43/00). Plačilo za pridobivalni prostor in za sanacijo zemljišča se uredi v koncesijski pogodbi.

6. Dolžnosti nosilca rudarske pravice glede sanacije, rekultivacije, vzpostavitve novega oziroma nadomestitve prejšnjega stanja okolja so naslednje:

– sprotna sanacija brežin po izkoriščanju,

– del brežin bo potrebno vrniti v prvotno gozdno rabo, del pa bo namenjen sekundarni urbani rabi za rekreacijske ali druge namene.

7. Od nosilca se zahteva bančna garancija v primeru izbire plačevanja sanacije po 8. členu uredbe o določanju plačila za sanacijo posledic rudarskih del (Uradni list RS, št. 43/00).

XII. Za gospodarsko izkoriščanje mineralne surovine v glinokopu Renče, Mestna občina Nova Gorica, k.o. Renče:

1. Predmet rudarske pravice je izkoriščanje opekarske gline, količina 40.000 m³ letno.

2. V zvezi z mineralno surovino se lahko opravlja dejavnost izkoriščanja mineralne surovine in njena predelava z mešanjem drobljenjem, mletjem in homogenizacijo. Uporaba za opečne elemente za zid, strop in streho (modularni bloki, porolit, polnila in kritina).

3. Trajanje rudarske pravice je predvideno za dobo 6 let.

4. Rudarska pravica se nanaša na pridobivalni prostor v glinokopu Renče, Mestna občina Nova Gorica, k.o. Renče, na parcelah št. 1243/4, 1242/1, 1243/3, 1243/2, 1243/1 in 1250/4.

5. Plačilo za rudarsko pravico znaša za proizvedeno enoto 5% povprečne cene m³ mineralne surovine v raščem stanju, določene z uredbo o načinu določanja plačila za rudarsko pravico (Uradni list RS, št. 43/00). Plačilo za pridobivalni prostor in za sanacijo zemljišča se uredi v koncesijski pogodbi.

6. Dolžnosti nosilca rudarske pravice glede sanacije, rekultivacije, vzpostavitve novega oziroma nadomestitve prejšnjega stanja okolja so naslednje:

– sprotna sanacija brežin po izkoriščanju,

– ohranjati in uvesti novo hortikulturno ureditev območja,

– dokončna sanacija zahodnega dela glinokopa z ojezeritvijo,

– v ta namen je nosilec rudarske pravice dolžan izdelati ustrezen ureditveni načrt, pri katerem je obvezno sodelovanje pristojne naravovarstvene službe.

7. Od nosilca se zahteva bančna garancija v primeru izbire plačevanja sanacije po 8. členu uredbe o določanju plačila za sanacijo posledic rudarskih del (Uradni list RS, št. 43/00).

XIII. Za raziskovanje mineralne surovine v polju Črenšovci, Občina Črenšovci, k.o. Črenšovci:

1. Predmet rudarske pravice je raziskovanje geotermičnega energetskega vira.

2. V zvezi z mineralno surovino se lahko opravlja dejavnost raziskovanja mineralne surovine.

3. Trajanje rudarske pravice je predvideno za dobo 3 let.

4. Rudarska pravica se nanaša na raziskovalni prostor v polju Črenšovci, Občina Črenšovci, k.o. Črenšovci, na parcelah št. 2226, 2227 in 2228.

5. Plačilo za rudarsko pravico se uredi v skladu s 4. členom uredbe o načinu določanja plačila za rudarsko pravico (Uradni list RS, št. 43/00) in opredeli s koncesijsko pogodbo.

XIV. Za raziskovanje mineralne surovine v polju Žabče, Občina Tolmin, k.o. Žabče in k.o. Poljubim:

1. Predmet rudarske pravice je raziskovanje geotermičnega energetskega vira.

2. V zvezi z mineralno surovino se lahko opravlja dejavnost raziskovanja mineralne surovine.

3. Trajanje rudarske pravice je predvideno za dobo 3 let.

4. Rudarska pravica se nanaša na raziskovalni prostor Žabče in Poljubim, Občina Tolmin, k.o. Žabče na parcelah št. 249/2, 250, 251, 255/2 in 255/3 ter k.o. Poljubim, na parcelni št. 209/1.

5. Plačilo za rudarsko pravico se uredi v skladu s 4. členom uredbe o načinu določanja plačila za rudarsko pravico (Uradni list RS, št. 43/00) in opredeli s koncesijsko pogodbo.

XV. Za gospodarsko izkoriščanje mineralne surovine na širšem območju Bukovcev, Občina Gorišnica, k.o. Stojnci (vrtina Bu-1):

1. Predmet rudarske pravice je izkoriščanje ogljikovodikov – nafte in bitumenskih kamnin ter vseh vrst plinov, ki so v zemlji, količina ca. 30.000 ton letno.

2. V zvezi z mineralno surovino se lahko opravlja dejavnost izkoriščanja mineralne surovine za industrijo: predelava v industriji in energetiki.

3. Trajanje rudarske pravice je predvideno za dobo 15 let.

4. Rudarska pravica se nanaša na eksploatacijsko polje na širšem območju Bukovcev, Občina Gorišnica, k.o. Stojnci, na parcelah št. 550/3, 549/5, 550/1, 550/2 in 549/4, vrtina Bu-1.

Koordinate pridobivalnega prostora so prevzete iz državnega koordinatnega sistema v Gauss-Krugerjevi projekciji:

1. $x = 5\ 140\ 710$ $y = 5\ 575\ 150$
2. $x = 5\ 142\ 250$ $y = 5\ 579\ 480$
3. $x = 5\ 140\ 410$ $y = 5\ 580\ 180$
4. $x = 5\ 137\ 370$ $y = 5\ 576\ 770$.

5. Plačilo za rudarsko pravico znaša za proizvedeno enoto 20% povprečne cene tone, določene z uredbo o načinu določanja plačila za rudarsko pravico (Uradni list RS, št. 43/00) za surovo nafto in kondenzat, ter 20% povprečne cene m^3 za plin in zemeljski plin. Plačilo za pridobivalni prostor in za sanacijo zemljišča se uredi v koncesijski pogodbi.

6. Dolžnosti nosilca rudarske pravice glede sanacije, rekultivacije, vzpostavitve novega oziroma nadomestitve prejšnjega stanja okolja so naslednje:

– izvesti vsa sanacijska dela, ki so pod zemljo in nad zemljo (proizvodne, reinjekcijske in površinske naprave).

7. Od nosilca se zahteva bančna garancija v primeru izbire plačevanja sanacije po 8. členu uredbe o določanju plačila za sanacijo posledic rudarskih del (Uradni list RS, št. 43/00).

XVI. Za gospodarsko izkoriščanje mineralne surovine na širšem območju Dankovcev, Občina Puconci, k.o. Dankovci (vrtina Dan-1):

1. Predmet rudarske pravice je izkoriščanje ogljikovodikov – nafte in bitumenskih kamnin ter vseh vrst plinov, ki so v zemlji, količina ca. 13.000 ton letno.

2. V zvezi z mineralno surovino se lahko opravlja dejavnost izkoriščanja mineralne surovine za industrijo: predelava v industriji in energetiki.

3. Trajanje rudarske pravice je predvideno za dobo 15 let.

4. Rudarska pravica se nanaša na eksploatacijsko polje na širšem območju Dankovcev, Občina Puconci, k.o. Dankovci, na parcelah št. 1492, 1493, 1491, 1490 in 1494, vrtina Dan-1.

Koordinate pridobivalnega prostora so prevzete iz državnega koordinatnega sistema v Gauss-Krugerjevi projekciji:

1. $x = 5\ 180\ 460$ $y = 5\ 590\ 210$
2. $x = 5\ 180\ 040$ $y = 5\ 590\ 230$
3. $x = 5\ 179\ 150$ $y = 5\ 589\ 680$
4. $x = 5\ 179\ 040$ $y = 5\ 589\ 060$
5. $x = 5\ 179\ 360$ $y = 5\ 588\ 650$
6. $x = 5\ 179\ 810$ $y = 5\ 588\ 770$
7. $x = 5\ 180\ 330$ $y = 5\ 589\ 460$.

5. Plačilo za rudarsko pravico znaša za proizvedeno enoto 20% povprečne cene tone, določene z uredbo o načinu določanja plačila za rudarsko pravico (Uradni list RS, št. 43/00) za surovo nafto in kondenzat, ter 20% povprečne cene m^3 za plin in zemeljski plin. Plačilo za pridobivalni prostor in za sanacijo zemljišča se uredi v koncesijski pogodbi.

6. Dolžnosti nosilca rudarske pravice glede sanacije, rekultivacije, vzpostavitve novega oziroma nadomestitve prejšnjega stanja okolja so naslednje:

– izvesti vsa sanacijska dela, ki so pod zemljo in nad zemljo (proizvodne, reinjekcijske in površinske naprave).

7. Od nosilca se zahteva bančna garancija v primeru izbire plačevanja sanacije po 8. členu uredbe o določanju plačila za sanacijo posledic rudarskih del (Uradni list RS, št. 43/00).

XVII. Za gospodarsko izkoriščanje mineralne surovine na širšem območju Koga, Občina Ormož, k.o. Lača vas in k.o. Vuzmetinci (vrtina Kog-3):

1. Predmet rudarske pravice je izkoriščanje ogljikovodikov – nafte in bitumenskih kamnin ter vseh vrst plinov, ki so v zemlji, količina ca. 75.000 ton letno.

2. V zvezi z mineralno surovino se lahko opravlja dejavnost izkoriščanja mineralne surovine za industrijo: predelava v industriji in energetiki.

3. Trajanje rudarske pravice je predvideno za dobo 20 let.

4. Rudarska pravica se nanaša na eksploatacijsko polje na širšem območju Koga, Občina Ormož, k.o. Lača vas, na parcelah št. 2/1 in 2/2, ter k.o. Vuzmetinci, parcele št. 388, 389/1 in 389/2, vrtina Kog-3.

Koordinate pridobivalnega prostora so prevzete iz državnega koordinatnega sistema v Gauss-Krugerjevi projekciji:

1. $x = 5\ 147\ 910$ $y = 5\ 597\ 040$
2. $x = 5\ 147\ 240$ $y = 5\ 597\ 160$
3. $x = 5\ 146\ 770$ $y = 5\ 596\ 600$
4. $x = 5\ 144\ 780$ $y = 5\ 592\ 040$
5. $x = 5\ 145\ 180$ $y = 5\ 591\ 790$
6. $x = 5\ 147\ 060$ $y = 5\ 591\ 010$.

5. Plačilo za rudarsko pravico znaša za proizvedeno enoto 20% povprečne cene tone, določene z uredbo o načinu določanja plačila za rudarsko pravico (Uradni list RS, št. 43/00) za surovo nafto in kondenzat, ter 20% povprečne cene m^3 za plin in zemeljski plin. Plačilo za pridobivalni prostor in za sanacijo zemljišča se uredi v koncesijski pogodbi.

6. Dolžnosti nosilca rudarske pravice glede sanacije, rekultivacije, vzpostavitve novega oziroma nadomestitve prejšnjega stanja okolja so naslednje:

– izvesti vsa sanacijska dela, ki so pod zemljo in nad zemljo (proizvodne, reinjekcijske in površinske naprave).

7. Od nosilca se zahteva bančna garancija v primeru izbire plačevanja sanacije po 8. členu uredbe o določanju plačila za sanacijo posledic rudarskih del (Uradni list RS, št. 43/00).

XVIII. Za gospodarsko izkoriščanje mineralne surovine v gramoznici Babinci, Občina Ljutomer, k.o. Babinci:

1. Predmet rudarske pravice je izkoriščanje proda, količina ca. 500.000 m³ letno.

2. V zvezi z mineralno surovino se lahko opravlja dejavnost izkoriščanja mineralne surovine, njena predelava z drobljenjem in separiranjem ter prodaja mineralne surovine.

3. Trajanje rudarske pravice je predvideno za dobo 10 let.

Rudarska pravica se nanaša na pridobivalni prostor v gramoznici Babinci, Občina Ljutomer, k.o. Babinci, na parcelah št. 706, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781 in 782.

Koordinate pridobivalnega prostora so prevzete iz državnega koordinatnega sistema v Gauss-Krugerjevi projekciji:

1. x = 592043,400 y = 156016,730
2. x = 592098,315 y = 155998,518
3. x = 592154,710 y = 156022,890
4. x = 592224,110 y = 156108,630
5. x = 592304,150 y = 156131,080
6. x = 592345,240 y = 156169,830
7. x = 592345,550 y = 156181,130
8. x = 592359,010 y = 156188,690
9. x = 592417,590 y = 156147,180
10. x = 592440,740 y = 156311,490
11. x = 592387,450 y = 156367,020
12. x = 592191,040 y = 156516,710
13. x = 592111,130 y = 156527,910
14. x = 592040,040 y = 156446,670
15. x = 591953,990 y = 156345,520.

5. Plačilo za rudarsko pravico znaša za proizvedeno enoto 20% povprečne cene m³ mineralne surovine v raščenenem stanju, določene z uredbo o načinu določanja plačila za rudarsko pravico (Uradni list RS, št. 43/00). Plačilo za pridobivalni prostor in za sanacijo zemljišča se uredi v koncesijski pogodbi.

6. Dolžnosti nosilca rudarske pravice glede sanacije, rekultivacije, vzpostavitve novega oziroma nadomestitve prejšnjega stanja okolja so naslednje:

– izvajanje sanacije v dveh fazah: 1. faza tehnična sanacija in 2. faza biološka rekultivacija terena,

– obe fazi se v večjem delu izvajata sproti po odkopavanju.

7. Od nosilca se zahteva bančna garancija v primeru izbire plačevanja sanacije po 8. členu uredbe o določanju plačila za sanacijo posledic rudarskih del (Uradni list RS, št. 43/00).

XIX. Za raziskovanje mineralne surovine v raziskovalnem prostoru Čengrad–Hrašica, Občina Beltinci in Občina Moravske Toplice, k.o. Ivanci in k.o. Mlajtinci:

1. Predmet rudarske pravice je raziskovanje geotermičnega energetskega vira.

2. V zvezi z mineralno surovino se lahko opravlja dejavnost raziskovanja mineralne surovine.

3. Trajanje rudarske pravice je predvideno za dobo 3 let.

4. Rudarska pravica se nanaša na raziskovalni prostor Čengrad–Hrašica, Občina Beltinci in Občina Moravske Toplice, k.o. Ivanci in k.o. Mlajtinci.

5. Koordinate raziskovalnega prostora so prevzete iz državnega koordinatnega sistema v Gauss-Krugerjevi projekciji:

1. x = 5 171 019 y = 5 549 767
2. x = 5 167 860 y = 5 598 979
3. x = 5 168 403 y = 5 593 971.

6. Plačilo za rudarsko pravico se v skladu s 4. členom uredbe o načinu določanja plačila za rudarsko pravico (Uradni list RS, št. 43/00) opredeli v koncesijski pogodbi.

XX. Za gospodarsko izkoriščanje mineralne surovine v gramoznici Bakovska cesta "B", Mestna občina Murska Sobota, k.o. Murska Sobota:

1. Predmet rudarske pravice je izkoriščanje proda in peska v količini od 200.000 m³ do 500.000 m³ letno.

2. Pri izkoriščanju je treba upoštevati splošne okoljevarstvene pogoje in pogoje varstvenega režima in druge pogoje, ki so navedeni v uredbi o lokacijskem načrtu za smer avtoceste Maribor-slovensko-madžarska meja na odseku Vučja vas-Beltinci (Uradni list RS, št. 63/99) in bodo natančno določeni v koncesijski pogodbi, tudi v skladu z mnenjem lokalne skupnosti. Mineralna surovina je predvidena za gradnjo avtocestnega odseka in za zadovoljevanje lokalnih potreb po min. surovini.

3. V zvezi z mineralno surovino se lahko opravlja dejavnost izkoriščanja mineralne surovine, uporaba materiala za nasipe, zasilne kline pri gradnji cest, frakcijah za beton in asfalt ter frakcijah za posteljico in tampon pri gradnji cest.

4. Trajanje rudarske pravice je predvideno za obdobje do izrabe potrebne količine mineralne surovine, največ pa 10 let.

5. Rudarska pravica se nanaša na pridobivalni prostor v gramoznici Bakovska cesta "B", Mestna občina Murska Sobota, k.o. Murska Sobota, na parcelnih št. 4877/3, 4879/3, 4881/3, 4883/3, 4885/3, 4887/3, 4888/3, 4889/3, 4890/3, 4892/3, 4893/3, 4893/4, 4895, 4897/2, 4898/2, 4902/3, 4902/4, 4903/2, 4904/2, 4905/2, 4906/2, 4907/2, 4908/2, 4909/2, 4919/3, 4920/1, 4583/3, 4583/4, 4583/1, 5366/4, 5366/3, 5366/1.

6. Plačilo za rudarsko pravico znaša za proizvedeno enoto 20% povprečne cene m³ mineralne surovine v raščenenem stanju, določene z uredbo o načinu določanja plačila za rudarsko pravico (Uradni list RS, št. 43/00) za prod in za pesek. Plačilo za pridobivalni prostor in za sanacijo zemljišča se uredi s koncesijsko pogodbo.

7. Dolžnosti nosilca rudarske pravice glede sanacije, rekultivacije, vzpostavitve novega oziroma nadomestitve prejšnjega stanja okolja, varovanja objektov, območij naravne dediščine, flore, vegetacije, favne, biotopov ter kulturne in arheološke dediščine in monitoring, so navedene v Uredbi o lokacijskem načrtu za smer avtoceste Maribor-slovensko-madžarska meja na odseku Vučja vas-Beltinci (Uradni list RS, št. 63/99) in jih je potrebno v celoti upoštevati. Dela je potrebno izvajati tako, da se s posegom hkrati gradi oziroma širi obstoječe jezero kot vodnogospodarski objekt v splošni rabi, ki se v nadaljevanju, v skladu s prostorskimi akti, lahko preuredi v športno-rekreacijski center.

8. Od nosilca se zahteva bančna garancija v primeru izbire plačevanja sanacije po 8. členu uredbe o določanju plačila za sanacijo posledic rudarskih del (Uradni list RS, št. 43/00).

XXI. Za gospodarsko izkoriščanje mineralne surovine v glinokopu Okroglica I, Mestna občina Nova Gorica, k.o. Vogrsko:

1. Predmet rudarske pravice je izkoriščanje lončarske, keramičarske in opekarske gline, količina 20.000 m³ letno.

2. V zvezi z mineralno surovino se lahko opravlja dejavnost izkoriščanja mineralne surovine za izdelavo izdelkov opekarske in keramičarske industrije, predvsem za izdelavo keramičnih ploščic.

3. Trajanje rudarske pravice je predvideno za dobo 20 let.

4. Rudarska pravica se nanaša na pridobivalni prostor v glinokopu Okroglica, Mestna občina Nova Gorica, k.o. Vogrsko, na parcelah št. 360/16, 348/3, 348/29, 348/30, 356/20, 360/7, 357/2, 360/3, 358/1, 360/12, 358/3, 360/2, 360/4, 360/5, 359/1, 360/6, 360/10, 356/23, 356/7, 358/5, 359/4, 360/11, 357/17, 357/16, 357/22, 357/23, 348/32, 357/18, 357/19, 359/3, 359/7, 359/5, 359/6, 356/25, 356/30, 356/32, 356/18, 356/17, 356/16, 356/15, 348/33, 348/36, 348/18, 348/39, 407/5, 407/6, 407/7, 407/8, 407/1, 356/29, 356/24, 356/22, 356/31, 356/35 in 356/33.

5. Plačilo za rudarsko pravico znaša za proizvedeno enoto lončarske, keramičarske in opekarske gline 5% povprečne cene m³ mineralne surovine v raščnem stanju, določene z uredbo o načinu določanja plačila za rudarsko pravico (Uradni list RS, št. 43/00). Plačilo za pridobivalni prostor in za sanacijo zemljišča se uredi v koncesijski pogodbi.

6. Dolžnosti nosilca rudarske pravice glede sanacije, rekultivacije, vzpostavitve novega oziroma nadomestitve prejšnjega stanja okolja so naslednje:

- sprotna sanacija vzporedno z odkopom gline,
- na izravnano plato nasuti plast odkrivke debeline 0,9 m v ustreznem naklonu,
- na to nasuti plast humusa debeline 10 cm,
- sanirana zemljišča bodo namenjena kmetijstvu ali pogozdena z avtohtonimi drevesi.

7. Od nosilca se zahteva bančna garancija v primeru izbire plačevanja sanacije po 8. členu Uredbe o določanju plačila za sanacijo posledic rudarskih del (Uradni list RS, št. 43/00).

XXII. Za gospodarsko izkoriščanje mineralne surovine v glinokopu Okroglica II, Mestna občina Nova Gorica, k.o. Vogrsko:

1. Predmet rudarske pravice je izkoriščanje laporja, količina 37.500 m³ letno; ter lončarske, keramičarske in opekarske gline, količina 76.400 m³ letno.

2. V zvezi z mineralno surovino se lahko opravlja dejavnost izkoriščanja laporja ter lončarske, keramičarske in opekarske gline in njihova predelava z drobljenjem in mletjem za proizvodnjo opečnih izdelkov.

3. Trajanje rudarske pravice je predvideno za dobo 20 let, razen na parcelah št. 356/2, 356/5, 356/6, 357/6, 357/21, 360/9, 360/8, 360/13, 360/14, 360/15, 361/1, 361/19, 361/20, 361/17, 361/18, 361/13, 361/12, 361/21, 361/10, 361/9, 361/8, 366, 368, 372/1, 372/2, 372/3, in na delih parcel (v okviru 200 m mejnega pasu) št. 362/3, 362/2, 362/4 in 362/1, vse k.o. Vogrsko, kjer je trajanje rudarske pravice predvideno za dobo 7 let.

4. Rudarska pravica se nanaša na pridobivalni prostor v glinokopu Okroglica, Mestna občina Nova Gorica, k.o. Vogrsko, na parcelah št. 361/1, 361/2, 361/15, 361/20, 361/17, 361/18, 361/19, 361/13, 361/12, 361/21, 361/10, 361/9, 361/8, 361/3, 361/16, 361/4, 361/5, 361/14, 361/6, 361/7, 362/3, 362/2, 362/4, 362/1, 372/1, 372/2, 372/3, 370, 369, 368, 366, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 395, 396, 394, 397, 398, 399, 401, 392/3, 392/1, 392/2, 402, 489, 404, 487/6, 488,

490, 491/1, 492/4, 493/2, 494/2, 487/5, 487/3, 487/4, 482/4, 482/3, 483/3, 483/4, 484/3, 485/8, 487/1, 487/2, 486, 485/1, 485/2, 485/3, 485/4, 485/5, 485/9, 475/3, 405/1, 405/2, 405/24, 405/3, 405/4, 405/5, 405/6, 405/7, 405/12, 405/13, 405/14, 405/15, 405/16, 405/23, 405/17, 405/18, 405/19, 405/20, 405/21, 405/22, 406/1, 406/24, 406/19, 406/22, 406/12, 406/11, 406/13, 406/10, 406/9, 406/7, 406/8, 406/6, 406/5, 406/4, 406/3, 406/2, 406/14, 406/15, 406/16, 406/17, 406/18, 406/23, 406/21, 406/20, 407/2, 409/3, 407/3, 409/4, 409/7, 409/6, 409/5, 409/2, ter parcele po pogodbi št. GO-MA/1-97: 356/2, 356/5, 356/6, 357/6, 357/21, 360/9, 360/8, 360/14, 360/13 in 360/15.

5. Plačilo za rudarsko pravico znaša za proizvedeno enoto 20% povprečne cene m³ mineralne surovine v raščnem stanju, določene z uredbo o načinu določanja plačila za rudarsko pravico (Uradni list RS, št. 43/00) za lapor, ter za lončarsko, keramičarsko in opekarsko glino za proizvedeno enoto 5% povprečne cene m³ mineralne surovine v raščnem stanju. Plačilo za pridobivalni prostor in za sanacijo zemljišča se uredi v koncesijski pogodbi.

6. Dolžnosti nosilca rudarske pravice glede sanacije, rekultivacije, vzpostavitve novega oziroma nadomestitve prejšnjega stanja okolja so naslednje:

- sprotna sanacija brežin po izkoriščanju,
- vzpostavitev prejšnjega stanja (gozd, travnik).

7. Od nosilca se zahteva bančna garancija v primeru izbire plačevanja sanacije po 8. členu uredbe o določanju plačila za sanacijo posledic rudarskih del (Uradni list RS, št. 43/00).

8. člen

(način podelitve rudarske pravice)

Rudarska pravica na raziskovalnih oziroma pridobivalnih prostorih iz 7. člena te uredbe se podeli na podlagi javnega razpisa.

Javni razpis se lahko izvede za posamezne ali vse raziskovalne oziroma pridobivalne prostore hkrati.

Javni razpis izvede ministrstvo, pristojno za rudarstvo.

9. člen

(javni razpis)

Javni razpis vsebuje navedbe o:

- predmetu rudarske pravice,
- roku, za katerega se podeljuje rudarska pravica,
- pogojih za pridobitev rudarske pravice,
- obveznih sestavinah prijave na javni razpis,
- dokumentaciji, ki jo mora priložiti prijavitelj,
- roku za predložitev prijav,
- merilih za izbor nosilca rudarske pravice,
- prednostnih merilih, ki bodo vplivali na izbor,
- roku za izbor nosilca rudarske pravice,
- roku, v katerem bodo prijavitelji obveščeni o izboru,
- odgovorni osebi za posredovanje informacij med razpisom.

10. člen

(trajanje in veljavnost javnega razpisa)

Javni razpis se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in traja najmanj 60 dni od dneva objave.

Javni razpis je uspešen, če se nanj prijavi vsaj en prijavitelj.

Javni razpis je neuspešen, če do poteka razpisnega roka ni predložena nobena veljavna prijava. Prijava na javni razpis je veljavna, če je pravočasna in v celoti izpolnjuje vse zahteve javnega razpisa.

Veljavnost javnega razpisa se ugotavlja za vsak raziskovalni oziroma pridobivalni prostor posebej.

Če javni razpis ni uspel, se lahko ponovi.

11. člen

(izbira nosilca rudarske pravice)

O izbiri nosilca rudarske pravice oziroma koncesionarja odloči ministrstvo, pristojno za rudarstvo, z upravno odločbo.

Nosilec rudarske pravice je na podlagi odločbe o izbiri koncesionarja upravičen pričeti vse upravne postopke, povezane s posegi v prostor, in opravljati druge investitorske posle.

12. člen

(koncesijska pogodba)

Medsebojna razmerja med državo kot koncedentom in nosilcem rudarske pravice se podrobneje uredijo s koncesijsko pogodbo. Za državo sklene koncesijsko pogodbo vlada.

Nosilec rudarske pravice mora skleniti koncesijsko pogodbo pred pridobitvijo dovoljenja za raziskovanje, dovoljenja za izkoriščanje ali dovoljenja za opustitev izkoriščanja po 48. členu zakona o rudarstvu.

Koncesionar postane zavezanec za plačevanje plačila za koncesijo z dnem izdaje dovoljenja iz prejšnjega odstavka.

V primeru neskladja med to uredbo in koncesijsko pogodbo veljajo določbe uredbe.

13. člen

(nadzor nad izvajanjem rudarske pravice)

Nadzor nad izvajanjem rudarske pravice izvršujejo pristojni inšpektorji.

14. člen

(prenehanje rudarske pravice)

Rudarska pravica preneha:

- s prenehanjem koncesijske pogodbe,
- z odvzemom rudarske pravice,
- z ugasnitvijo rudarske pravice.

15. člen

(veljavnost uredbe)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 310-20/2001

Ljubljana, dne 18. oktobra 2001.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

MINISTRSTVA

4390. Odredba o določitvi vrednosti točke za ugotovitev vrednosti stanovanja

Na podlagi 121. člena stanovanjskega zakona (Uradni list RS, št. 18/91-I, 19/91-I, 21/94, 23/96 in 1/00) izdaja minister za okolje in prostor

ODREDBO

o določitvi vrednosti točke za ugotovitev vrednosti stanovanja

1. člen

Vrednost točke za ugotovitev vrednosti stanovanja je določena skladno z rastjo vrednosti nemške marke po srednjem tečaju Banke Slovenije in je 192,44 SIT.

2. člen

Z dnem uveljavitve te odredbe preneha veljati odredba o določitvi vrednosti točke za ugotovitev vrednosti stanovanja (Uradni list RS, št. 76/01).

3. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 361-00-15/2001

Ljubljana, dne 16. oktobra 2001.

Minister
za okolje in prostor
mag. Janez Kopač l. r.

4391. Pravilnik o razveljavitvi predpisov na področju telekomunikacij

Na podlagi prvega odstavka 160. člena zakona o telekomunikacijah (Uradni list RS, št. 30/01) minister za informacijsko družbo izdaja

PRAVILNIK o razveljavitvi predpisov na področju telekomunikacij

1. člen

(vsebina pravilnika)

Ta pravilnik določa predpise, ki prenehajo veljati z dnem njegove uveljavitve in so bili izdani na podlagi zakona o telekomunikacijah (Uradni list RS, št. 35/97, 45/97 odl. US, 13/98 – odl. US, 59/99 – odl. US in 36/00 – odl. US), zakona o sistemih zvez (Uradni list SFRJ, št. 41/88, 80/89 in 29/90) in zakona o združitvi v skupnost JPPT (Uradni list SFRJ, št. 18/78).

2. člen

(seznam predpisov)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika prenehajo veljati:

1. pravilnik o odpravljanju motenj pri amplitudno moduliranih radiodifuznih oddajah (Uradni list SFRJ, št. 12/73) (velja le poglavje VII: Minimalne tehnične karakteristike radiodifuznih sprejemnikov za amplitudno modulirane oddaje);
2. pravilnik o osnovah za sestavljanje znakov za identifikacijo radijskih postaj (Uradni list SFRJ, št. 52/75);
3. pravilnik o tehnično-eksploatacijskih pogojih radiodifuznih postaj za amplitudno modulirane oddaje (Uradni list SFRJ, št. 57/75);
4. pravilnik o tehničnih in eksploatacijskih pogojih ob katerih se smejo uporabljati radiodifuzijske postaje za črno bele in barvne televizijske oddaje (Uradni list SFRJ, št. 8/78);
5. pravilnik o delu radijskih postaj (Uradni list SFRJ, št. 17/78);

6. pravilnik o tehničnih in eksploatacijskih pogojih ob katerih se smejo uporabljati radiodifuzni pretvorniki za frekvenčno modularane oddaje (Uradni list SFRJ, št. 30/78);

7. pravilnik o uporabi enotnih izrazov, pojmov, znakov in kratic za prenos sporočil v sistemu zvez (Uradni list SFRJ, št. 18/91);

8. odredba o povezavi mobilnih satelitskih radijskih postaj z INMARSAT A satelitsko službo (Uradni list RS, št. 5/93);

9. sklep o pooblastitvi in določitvi organizacije združenega dela za opravljanje tehničnih pregledov radijskih postaj (Uradni list SRS, št. 30/82);

10. sklep o pooblastitvi in določitvi družbe z omejeno odgovornostjo za opravljanje tehničnih pregledov radijskih postaj (Uradni list RS, št. 21/90);

11. pravilnik o pogojih za povezovanje fiksnih radijskih telefonskih naročnikov na javno telekomunikacijsko omrežje prek mobilnega radiotelefonskega sistema NMT (Uradni list RS, št. 57/96);

12. pravilnik o omrežju ISDN (Uradni list RS, št. 52/95);

13. generalni načrt telefonskega omrežja (PTT Vestnik, št. 14/48, 15/88);

14. generalni načrt telegrafskega omrežja in omrežja za prenos podatkov (PTT Vestnik, št. 23/84, 3/88);

15. tehnični pogoji za modeme za sinhroni prenos podatkov po vodih osnovne grupe 60-108 kHz (PTT Vestnik, št. 3/88);

16. tehnični pogoji za opremo za povezovanje računalnikov in računalniških omrežij v javno teleks omrežje (PTT Vestnik, št. 6/88);

17. splošni tehnični pogoji za standardne vmesnike med končnimi napravami za prenos podatkov, ki se uporabljajo v javnem omrežju za prenos podatkov (PTT Vestnik, št. 6/88);

18. tehnični pogoji za adapterje s samostojnim sprejemom za vključitev računalnikov v telegrafsko omrežje (PTT Vestnik, št. 6/88);

19. tehnični pogoji za RR sisteme - analogni (PTT Vestnik, št. 5/89);

20. tehnični pogoji za medmrežni protokol X.75 (PTT Vestnik, št. 8/90);

21. tehnični pogoji za bazne radio-postaje v mobilni radio mreži (PTT Vestnik, št. 8/90);

22. splošni tehnični pogoji za mrežo mobilnih radiotelefonskih zvez JPTT (PTT Vestnik, št. 17/82);

23. tehnični pogoji za mobilne radiotelefone v mobilni radio mreži JPTT (PTT Vestnik, št. 13/89);

24. tehnični pogoji za sistem mobilnih radio telefonskih zvez JPTT (PTT Vestnik, št. 21/89);

25. pravilnik o tehničnih pogojih za telefonske aparate z avtomatskim zaračunavanjem (Uradni list RS, št. 53/94);

26. tehnični pogoji za analogne in digitalne telefonske centrale (PTT Vestnik, št. 14/91);

27. tehnični pogoji za naročniške telefonske centrale (PTT Vestnik, št. 11/87);

28. pravilnik o kontroli kakovosti telekomunikacijskih sredstev in objektov (PTT Vestnik, št. 27/90);

29. odredba o tujih odobritvah in uporabi radijskih postaj PR 37 (Uradni list RS, št. 35/99);

30. odredba o tujih odobritvah in uporabi digitalne radijske terminalske opreme za satelitske telekomunikacijske storitve S-PCS (Uradni list RS, št. 35/99);

31. odredba o tujih odobritvah in uporabi digitalne radijske terminalske opreme GSM (Uradni list RS, št. 35/99 in 19/00);

32. pravilnik o tehničnih zahtevah za terminalsko opremo z vmesniki po priporočilu CCITT, X.21 in z vmesniki po priporočilu CCIT, X.25, (Uradni list RS, št. 50/97);

33. pravilnik o tehničnih zahtevah za opremo, namenjeno za priključevanje na analogni priključek javnega telefonskega omrežja (Uradni list RS, št. 50/97);

34. pravilnik o tehničnih zahtevah za radijske postaje (Uradni list RS, št. 50/97);

35. pravilnik o tehničnih zahtevah za digitalne evropske brezvrvične komunikacije (Uradni list RS, št. 69/95);

36. pravilnik o tehničnih zahtevah za mobilna celična radijska sistema GSM 900 in DCS 1800 (Uradni list RS, št. 32/00);

37. pravilnik o tehničnih pogojih za zakupljene vode (Uradni list RS, št. 91/00);

38. odredba o obveznem atestiranju kablanskega razdelilnega in skupnega antenskega sistema (Uradni list SFRJ, št. 37/87);

39. pravilnik o tehničnih normativih za kablanske razdelilne sisteme in skupne antenske sisteme (Uradni list SFRJ, št. 66/87);

40. seznam organizacij združenega dela, pooblaščenih za atestiranje kablinskih razdelilnih in skupinskih antenskih sistemov (Uradni list SFRJ, št. 2/89);

41. pravilnik o uporabi predpisov s področja telekomunikacij (Uradni list RS, št. 66/94).

3. člen

(začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 2680-25/2001

Ljubljana, dne 24. oktobra 2001.

dr. Pavel Gantar l. r.
Minister
za informacijsko družbo

4392. Pravilnik o postopku obveščanja o smrti oseb, ki pridejo v poštev kot dajalci delov človeškega telesa zaradi presaditve

Na podlagi druge alineje 22. člena zakona o odvzemu in presaditvi delov človeškega telesa zaradi zdravljenja (Uradni list RS, št. 12/00) minister za zdravje izdaja

P R A V I L N I K **o postopku obveščanja o smrti oseb, ki pridejo v poštev kot dajalci delov človeškega telesa zaradi presaditve**

1. člen

S tem pravilnikom se določa postopek, po katerem morajo javni in zasebni zdravstveni zavodi (v nadaljnjem besedilu: bolnišnice), ki opravljajo bolnišnično zdravstveno dejavnost, obvezno obveščati Zavod Republike Slovenije za presaditve organov in tkiv (v nadaljnjem besedilu: Slovenija-transplant) o smrti oseb, ki pridejo v poštev kot dajalci delov človeškega telesa zaradi presaditve.

2. člen

Deli človeškega telesa po tem pravilniku so organi in tkiva.

3. člen

Organi po tem pravilniku so srce, pljuča, jetra, ledvica, trebušna slinavka in tanko črevo.

4. člen

Tkiva po tem pravilniku so roženice, koža, kosti, sklepi, vezi, žile in srčne zaklopke.

5. člen

Organi se dajalcu lahko odvzamejo, ko je v skladu s pravilnikom, ki določa medicinska merila, način in postopek ugotavljanja možganske smrti, ugotovljena možganska smrt in če so izpolnjeni z zakonom predpisani pogoji.

6. člen

Tkiva se dajalcu lahko odvzamejo po dokončni zaustavitvi srca, če so izpolnjeni z zakonom predpisani pogoji.

7. člen

Lečeči zdravnik ali dežurni zdravnik na oddelku za intenzivno terapijo, ki je ugotovil, da bolnik kaže znake možganske smrti, mora poskrbeti, da se takoj začne postopek ugotavljanja možganske smrti. Nato obvesti bolnišničnega koordinatorja za transplantacijo, ki po ugotovljeni možganski smrti sproži nadaljnje postopke v zvezi z darovanjem organov.

8. člen

Lečeči zdravnik ali dežurni zdravnik na oddelku za intenzivno terapijo mora za vse bolnike, ki umrejo v bolnišnicah zaradi okvare možganov, izpolniti obrazec "Poročilo o bolniku v komatoznem stanju", ki je kot priloga 1 sestavni del tega pravilnika.

Obrazec iz prejšnjega odstavka mora biti izpolnjen v dveh izvodih, od katerih se en izvod vloži v popis bolezni, en izvod pa pošlje Slovenija-transplantu.

9. člen

Lečeči zdravnik ali dežurni zdravnik, ki je v bolnišnici ugotovil smrt bolnika, mora obvestiti osebo, ki je bila umrlemu blizu o možnosti darovanja tkiv in obvestiti bolnišničnega koordinatorja za transplantacijo, ki sproži nadaljnje postopke v zvezi z darovanjem tkiv.

10. člen

Lečeči zdravnik ali dežurni zdravnik mora za vse bolnike, ki umrejo v bolnišnicah izpolniti obrazec "Darovanje tkiv", ki je kot priloga 2 sestavni del tega pravilnika.

Obrazec iz prejšnjega odstavka mora biti izpolnjen v dveh izvodih, od katerih se en izvod vloži v popis bolezni, en izvod pa izroči bolnišničnemu koordinatorju za transplantacijo.

11. člen

Slovenija-transplant pomaga pri uresničevanju določil tega pravilnika in nadzoruje njihovo izvajanje.

12. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 512-1/01

Ljubljana, dne 8. oktobra 2001.

prof. dr. Dušan Keber, dr. med. l. r.
Minister
za zdravje

priloga 1

NASLOV BOLNIŠNICE

ODDELEK:

.....

POROČILO O BOLNIKU V KOMATOZNEM STANJU

(izpolnjeno v dveh izvodih)

Bolnik

priimek

ime

datum rojstva

sprejet na oddelek dne ob

čas nastopa kome dne ob

Vzrok kome

Diagnoza

.....

.....

▪ Prvi znaki okvare oz. prenehanja funkcije možganskega debla dne ob

▪ Prvo izvajanje kliničnih testov za možgansko smrt dne ob

Izvid govori **ZA** možgansko smrt **PROTI** možganski smrti. (ustrezno obkroži)

▪ Bolnišnični koordinator za transplantacijo

ime in priimek obveščen dne ob

▪ Komisijsko ugotovljena smrt:

dne ob

▪ Prvo obvestilo dežurnemu koordinatorju za transplantacijo dne ob

▪ Priimek in ime zdravnika, ki je dežurnega koordinatorja za transplantacijo obvestil

.....

▪ Priimek in ime dežurnega koordinatorja za transplantacijo, ki je obvestilo sprejel

.....

▪ Pri pokojniku **JE NI** predvidena sodna obdukcija. (ustrezno obkroži)▪ Pokojnik ima izkaznico "Sem darovalec". **DA NE** (ustrezno obkroži)

▪ Na kartici KZZ je podatek: (ustrezno obkroži)

- darovalec,
- ni darovalec,
- ni opredeljen.

- Pogovor z osebo, ki je umrlemu blizu, je opravlil
- Pogoji za darovanje **SO NISO** izpolnjeni. (ustrezno obkroži)
- Odvzem organov **JE NI** predviden. (ustrezno obkroži)
- Čas smrti, če ni bila komisijsko ugotovljena:

dne ob

- Postopek ugotavljanja možganske smrti **JE BIL NI BIL** izpeljan do konca. (ustrezno obkroži) ⁴
Zakaj:
- K ugotavljanju možganske smrti **SMO NISMO** pristopili. (ustrezno obkroži)
Zakaj:
- Bolnišnični koordinator za transplantacijo **JE BIL NI BIL** obveščen. (ustrezno obkroži)
Zakaj:
- Dežurni koordinator za transplantacijo **JE BIL NI BIL** obveščen. (ustrezno obkroži)
Zakaj:

Ime in priimek
šefa oddelka:

.....
.....

podpis:

.....

Ime in priimek
lečечеge zdravnika ali
dežurnega zdravnika

.....
.....

podpis:

.....

Dne:

priloga 2

NASLOV BOLNIŠNICE

ODDELEK:

DAROVANJE TKIV

(izpolnjeno v dveh izvodih)

Bolnik

priimek

ime

datum rojstva

Izpolni zdravnik ob ugotovitvi smrti:

Čas smrti:

datum: ura:

Vzrok smrti:

Naravna smrt:

DA NE

Ali bi bil pokojnik primeren za darovalca tkiv?

DA NE

- Če ni primeren, zakaj ne?

- Če je pokojnik primeren za darovalca, **obvestite bolnišničnega koordinatorja za transplantacijo**

Ima izkaznico "Sem darovalec"?

DA NE

Na kartici KZZ je podatek: (obkroži ustrezno)

- darovalec
- ni darovalec
- ni opredeljen

Bolnišnični koordinator za transplantacijo obveščen:

DA NE

Pogovor z osebo, ki je umrlemu blizu, je opravil:

Če pogovor ni bil opravljen, zakaj ne?

Pogoji za darovanje **SO NISO** izpolnjeni. (ustrezno obkroži)

Predviden je odvzem naslednjih tkiv:

Dne:

Ime in priimek
lečečega zdravnika ali
dežurnega zdravnika.....
podpis

4393. Navodilo o postopku odpiranja ponudb

Na podlagi tretjega odstavka 74. člena zakona o javnih naročilih (Uradni list RS, št. 39/00) izdaja minister za finance

**NAVODILO
o postopku odpiranja ponudb****1. člen**

To navodilo določa postopek odpiranja ponudb v odprtem in omejenem postopku ter postopku s pogajanjem.

Sestavni del tega navodila je enotni obrazec za vodenje zapisnika o odpiranju ponudb (v nadaljevanju: enotni obrazec).

2. člen

Odpiranje ponudb izvede s strani naročnika pooblaščen oseba ali komisija za odpiranje ponudb (v nadaljevanju: pristojni za odpiranje ponudb).

V postopku oddaje javnega naročila po odprtem postopku in v drugi fazi omejenega postopka je odpiranje ponudb javno. V primeru postopka oddaje javnega naročila po postopku s pogajanjem in v prvi fazi omejenega postopka je odpiranje lahko javno po odločitvi naročnika.

Odpiranje ponudb se izvede na kraju in ob času, ki sta navedena v objavi javnega razpisa ali v povabilu k oddaji ponudbe in v razpisni dokumentaciji.

3. člen

Pristojne za odpiranje ponudb imenujejo naročnik in se lahko imenujejo za vsak postopek odpiranja posebej.

4. člen

Varovanje podatkov določa zakon.

Pristojni za odpiranje ponudb in drugi, ki imajo dostop do podatkov v ponudbah, morajo med odpiranjem ponudb varovati kot zaupne vse podatke iz ponudb, razen podatkov, ki so navedeni v zapisniku o odpiranju ponudb, če je odpiranje javno.

5. člen

Pristojni za odpiranje vodijo zapisnik o odpiranju ponudb po enotnem obrazcu, ki se smiselno uporablja glede na vrsto postopka.

Ponudbe se odpirajo po vrstnem redu dospelosti.

Iz ponudb je potrebno navesti naziv ponudnika ali šifro, če je bil razpis anonimen in ponudbeno ceno ter morebitne popuste, lahko pa se navedejo tudi drugi podatki iz ponudb (roki, reference in drugo), kot tudi ugotovitve o tem ali ponudbe vsebujejo vsa zahtevana dokazila o izpolnjevanju pogojev iz razpisne dokumentacije.

Med odpiranjem se lahko označi vse dele ponudbe tako, da se prepreči možnost kasnejše zamenjave (na primer preluknja in zveže, podpiše ali na drug način označi).

Pred zaključkom postopka odpiranja ponudb lahko predstavniki ponudnikov, ki so predložili pooblastila podajo morebitne pripombe, ki se nanašajo na postopek odpiranja ponudb. Pripombe se vpiše v zapisnik o odpiranju ponudb.

6. člen

Zapisnik o odpiranju ponudb vsebuje:

- podatke o naročniku,
 - naslov, datum in čas začetka postopka odpiranja ponudb,
 - navedbo pristojnih oseb za odpiranje,
 - imena navzočih predstavnikov ponudnikov,
 - imena drugih navzočih,
 - navedbo vrstnega reda odpiranja predloženih ponudb, glede na čas dospelosti,
 - zaporedno številko ponudbe,
 - naziv ali šifra ponudnika, če je bil razpis anonimen,
 - cene iz posamezne ponudbe ter morebitne druge prebrane podatke,
 - navedbe pristojnih za odpiranje ponudb o pomanjkljivosti ponudb,
 - morebitne pripombe predstavnikov ponudnikov s pooblastili,
 - podpise pristojnih za odpiranje ponudb,
 - podpise prisotnih predstavnikov ponudnikov s pooblastili,
 - čas zaključka postopka odpiranja ponudb.
- Zahtevani podatki iz sedme, osme in devete alineje prejšnjega odstavka so obvezni del zapisnika.

Če v roku za oddajo ponudb ni prispela nobena ponudba, se to navede v enotnem obrazcu.

Zapisniku morajo biti priložena pooblastila predstavnikov ponudnikov.

Zapisnik o odpiranju ponudb podpišejo najprej osebe, pristojne za odpiranje, nato navzoči predstavniki ponudnikov s pooblastili.

V primeru, da kateri od prisotnih predstavnikov ponudnikov s pooblastili odkloni podpis zapisnika, se to navede v zapisniku, skupaj z razlogom, zakaj je odklonil podpis.

Zapisnik o odpiranju ponudb mora naročnik v treh dneh poslati vsem ponudnikom. Naročnik lahko že po končanem odpiranju ponudb izroči kopijo zapisnika pooblaščenemu predstavniku ponudnika, prisotnemu na odpiranju, kar ta potrdi s svojim podpisom.

7. člen

Z dnem, ko začne veljati to navodilo, preneha veljati navodilo o postopku odpiranja ponudb (Uradni list RS, št. 76/01).

8. člen

To navodilo začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Ljubljana, dne 18. oktobra 2001.

mag. Anton Rop l. r.
Minister za finance

PODATKI O NAROČNIKU

ENOTNI OBRAZEC ZA VODENJE ZAPISNIKA O ODPIRANJU PONUDB¹

za.....

objava v Uradnem listu Republike Slovenije št..... z dne

po postopku:

1. Postopek odpiranja ponudb je bil dne, ob uri v
2. Odpiranje ponudb vodi(navedba pristojnih za odpiranje):
3. Ugotovi se, da so pri odpiranju ponudb navzoči spodaj navedeni predstavniki ponudnikov, ki so predložili pooblastila.

Zap. št.	Ponudnik	Predstavnik	Pooblastilo z dne
----------	----------	-------------	-------------------

4. Ugotovi se, da so na odpiranju prisotni tudi:

Ime in priimek drugih navzočih

5. Pravočasno, to je do dne do ure, so prispele ponudbe naslednjih ponudnikov in to v vrstnem redu kot sledi:

Zap. št. ponudbe	Naziv ali šifra ponudnika	Datum prejetja	Ura
------------------	---------------------------	----------------	-----

Nepravočasne ponudbe

6. Naziv ali šifra ponudnika in cene iz ponudbe (v odprtem postopku, 2. fazi omejenega postopka in postopku s pogajanjem) ter morebitne drugi podatki o ponudbi:

Zap. št. ponudbe:

Naziv ali šifra ponudnika:

Cena:

Drugi podatki (neobvezno, glej drugi odstavek 6. člena navodila o postopku odpiranja ponudb)

Navedba pomanjkljivosti:

¹ Obrazec se smiselno uporablja glede na vrsto postopka (6. člen navodila o postopku odpiranja ponudb)

7. Morebitne pripombe predstavnikov ponudnikov s pooblastili, ki se nanašajo na postopek odpiranja ponudb:

8. Podpisi pristojnih za odpiranje:

Ime in priimek	Podpis
_____	_____

9. Podpisi prisotnih predstavnikov ponudnikov/prijaviteljev (če je odpiranje javno):

Ime in priimek	Podpis
_____	_____

10. Postopek odpiranja je bil zaključen ob uri.

Zapisal-a:

Zapisnik prejeli predstavniki ponudnikov:

Ponudnik	Ime in priimek predstavnika	Podpis
_____	_____	_____

Datum in kraj

—

**4394. Soglasje k aktu o ustanovitvi ustanove
USTANOVA – FUNDACIJA ZA POMOČ
OTROKOM**

Na podlagi 12. člena zakona o ustanovah (Uradni list RS, št. 60/95) in 15. člena zakona o organizaciji in delovnem področju ministrstev (Uradni list RS, št. 71/94, 47/97, 60/99 in 30/01) minister za zdravje izdaja

S O G L A S J E
k aktu o ustanovitvi ustanove USTANOVA
– FUNDACIJA ZA POMOČ OTROKOM

Minister za zdravje daje soglasje k aktu o ustanovitvi ustanove (USTANOVA – FUNDACIJA ZA POMOČ OTROKOM) s sedežem na Jesenicah, Ilirska c. 1, ki je bil sprejet dne 13. 9. 2001.

Št. 5000-12/01
Ljubljana, dne 16. oktobra 2001.

prof. dr. Dušan Keber, dr. med. l. r.
Minister
za zdravje

USTAVNO SODIŠČE

4395. Sklep, da se pobuda za začetek postopka za oceno ustavnosti 84., 149., 151., 153., 168. in 189. člena zakona o avtorski in sorodnih pravicah, ustavnosti in zakonitosti pravilnika o javnem izvajanju in predstavljanju glasbenih del javnosti ter ustavnosti in zakonitosti pravilnika o javni priobčitvi glasbenih del zavrnejo

Ustavno sodišče je v postopku za preizkus pobud Kulturno prireditvenega centra Narodni dom, Maribor, ki ga zastopa Nikolaj Grgurevič, odvetnik v Mariboru, Franca Hudina iz Dobrovc, ki ga zastopa Leopold Godič, odvetnik v Mariboru, ter Gostilne Ignac Rajh, s. p., Bakovci, in drugih, ki jih zastopa Obrtna zbornica Slovenije, na seji dne 28. junija 2001

sklenilo:

Pobude za začetek postopka za oceno ustavnosti 84., 148., 149., 151., 153., 168. in 189. člena zakona o avtorski in sorodnih pravicah (Uradni list RS, št. 21/95 in 9/01), ustavnosti in zakonitosti pravilnika o javnem izvajanju in predstavljanju glasbenih del javnosti (Uradni list RS, št. 65/93) ter ustavnosti in zakonitosti pravilnika o javni priobčitvi glasbenih del (Uradni list RS, št. 29/98) se zavrnejo.

Obrazložitev

A)

Izpodbijanje določb zakona

1. Kulturno prireditveni center Narodni dom Maribor (v nadaljevanju: prvi pobudnik), ki glede na naravo svoje dejavnosti med drugim javno priobčuje neodrska glasbena dela (prva alineja prvega stavka 147. člena zakona o avtorski in sorodnih pravicah – v nadaljevanju: ZASP), predlaga presojo ustavnosti in zakonitosti tistih določb ZASP, ki urejajo organizacije avtorjev za kolektivno uveljavljanje avtorskih pravic (kolektivne organizacije, 148. člen), pogoje za njihovo dejavnost (149. člen), dovoljenje zanjo (151. člen), sprejemanje splošnih tarif za uporabo avtorskih del (153. člen) in civilno kazen za kršitev avtorske pravice (168. člen), ter prehodno določbo (189. člen), ki začasno podaljšuje pooblastila organizacij avtorjev po prejšnjem zakonu o avtorski pravici (Uradni list SFRJ, št. 19/78 in nasl. – v nadaljevanju: ZAP). Tem določbam na splošno očita, da so nenatančne, splošne, da ne dajejo konkretnih okvirov za oblikovanje splošnih tarif za uporabo avtorskih del, s tem pa puščajo kolektivnim organizacijam možnost, da delujejo kot paradržavni organi in samovoljno določajo tarife. Določbe 168. člena ZASP o civilni kazni so po mnenju pobudnika "nezakonite", ker po njih civilna kazen presega tisto, ki jo dopušča zakon o obligacijskih razmerjih (Uradni list SFRJ, št. 29/78 in nasl. – v nadaljevanju: ZOR). Določbi 189. člena očita, da omogoča časovno neomejeno "izsiljevanje uporabnikov". Predlaga razveljavitev vseh teh določb ZASP, ker da so v neskladju s 14. (enakost pred zakonom) in 74. členom ustave (svoboda podjetništva).

2. Samostojni podjetnik Franc Hudin (v nadaljevanju: drugi pobudnik), ki javno priobča glasbena dela kot diskotekar, izpodbija 153. člen in drugi odstavek 189. člena ZASP, ker da nista v skladu s 147. členom ustave, po katerem predpisuje davke in druge datjave država z zakonom in ob zakonitih pogojih še lokalne skupnosti, ter s 153. členom ustave, po katerem morajo biti zakoni v skladu s splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava, med katera sodi na-

čelo o enakopravnosti udeležencev v obligacijskih razmerjih. Zatrjuje tudi neskladnost obeh izpodbijanih členov z 81. členom ZASP. V dodatni vlogi meni, da je v primeru kolektivnega uveljavljanja avtorskih pravic položaj uporabnika bistveno drugačen, ker ima na drugi strani monopolno organizacijo in ne more izbirati med avtorji oziroma njihovimi organizacijami. Zato pa je potreben oblastni nadzor, da bi monopolni položaj ne bil zlorabljen. Posebej opozarja, da je 189. člen dal veljavo avtorski tarifi, "za katero sploh ni znano, na kateri krog avtorjev se nanaša, in ki je nihče ni potrdil ter se do uveljavitve ZASP v praksi nikoli ni uporabljala", bila pa je v nekaterih delih celo višja od sedanje.

3. Samostojni podjetnik Ignac Rajh in skupina drugih, ki glasbo javno priobčajo s sekundarnim radiodifuznim oddajanjem v svojih lokalih (v nadaljevanju: tretji pobudnik), s posamičnimi pooblastili pooblaščajajo za zastopanje Obrtno zbornico Slovenije. Poleg 153. člena tretji pobudnik izrecno izpodbija ustavnost 84. člena ZASP, kolikor po njihovem mnenju s svojo nekonsistentnostjo omogoča razlago, da lahko kolektivne organizacije same določijo splošne tarife; to pa da je v neskladju s 33. členom ustave, ki zagotavlja pravico do zasebne lastnine. Tudi oni očitajo izpodbijanim določbam neskladnost s 147. in 153. členom ustave. V dodatni vlogi nasprotuje sklicevanju na avtorsko pravico kot izključno pravico nasploh, zatrjujoč, da jo že ZASP s svojimi ureditvami zanika; še posebej pa, kadar gre za dela, ki so bila že objavljena in se ponujajo vsakemu uporabniku nosilca zvoka. Vztraja, da oblikovanje splošne tarife ne bi smelo biti prepuščeno zgolj organizaciji avtorjev, ker da je to v nesorazmerju s pravicami uporabnikov. Razlago, da ima avtor izključno pravico določiti pogoje za uporabo dela, če pa se z uporabnikom ne pogodi, je posledica neuporaba dela, ocenjuje pobudnik, očitno z zornega kota uporabe javno predvajanje glasbe v gostilniških lokalih, kot cinično in neživiljenjsko. Meni, da ZASP zavezujoče določa sklepanje kolektivnih avtorskih pogodb med organizacijami avtorjev in združenji uporabnikov; kolikor 84. člen glede tega ni nesporno formuliran ("lahko ... določijo"), naj ustavno sodišče s svojo odločbo določi, da je (le) taka razlaga v skladu z ustavo. Razlaga ali ureditev, po kateri lahko organizacija avtorjev enostransko in ob oblastni zaščiti določa tarifo, je po mnenju pobudnika v neskladju z načeli demokratične (1. člen ustave) in pravne (2. člen) države, enakosti vseh pred zakonom (14. člen) in s svobodo podjetništva (74. člen Ustave).

4. Državni zbor meni, da so pobude za presojo omejenih zakonskih določb očitno neutemeljene. Opozarja, da so te določbe v službi spoštovanja in varovanja avtorske pravice kot izključne pravice, k čemur zakonodajalca zavezujejo ustava (60. člen) in podpisane mednarodne konvencije, med drugim Bernska konvencija o varstvu književnih in umetniških del (Uradni list SFRJ, MP, št. 14/75 in nasl.; Uradni list RS, št. 24/92) ter Svetovna konvencija o avtorski pravici (Uradni list SFRJ, MP, št. 54/73; Uradni list RS, MP, št. 15/92). Izpodbijane določbe da varujejo avtorsko pravico v razmerah vsakodnevne razprostranjene uporabe avtorskih del, kolektivne organizacije so organizacije avtorjev in ne paradržavni organi. Načelo, da avtor sam določa pogoje za uporabo svojih del, ima v pristojnosti Urada Republike Slovenije za intelektualno lastnino (v nadaljevanju: urad) pomemben korektiv, trdi Državni zbor, podobno pa lahko deluje tudi sklepanje tarifnih sporazumov med organiziranimi avtorji in organiziranimi uporabniki (84. in 153. člen ZASP). Zakon ne predpisuje podrobnejših meril za določanje tarif, ker to zaradi raznorodnosti avtorskih del in njihovih rab ni mogoče, pač pa veljajo glede tega priporočila Mednarodne konference društev avtorjev in skladateljev (CISAC), katere

članica je tudi Združenje skladateljev, avtorjev in založnikov za zaščito avtorskih pravic Slovenije (v nadaljevanju: SAZAS). ZASP z izpodbijanimi določbami ureja učinkovit nadzor nad kolektivnimi organizacijami in nad splošnimi tarifami, meni Državni zbor, s členom 189 pa je zagotovljena kontinuiteta varstva avtorskih pravic in delovanja kolektivnih organizacij; med določbami ZASP o civilni kazni in določbami ZOR ni nasprotij.

5. Tudi vlada, pozvana, naj sporoči svoje mnenje, opozarja, da so status in pooblastila kolektivne organizacije, za katero sicer veljajo tudi določbe zakona o društvih (Uradni list RS, št. 60/95 – v nadaljevanju: ZDRu), dovolj natanko določeni v členih 146 do 163 ZASP, enačenje teh organizacij z upravnimi organi je neutemeljeno. V določitvi splošne tarife je treba videti uresničenje temeljne pravice (kolektivnega) avtorja, da se sam odloči, pod kakšnimi pogoji bo dovolil uporabo svojih del. ZASP daje temeljne kriterije za določanje avtorskega honorarja, zatrjuje vlada, in sicer v prvem odstavku 81. člena, natančnejših pa že zaradi različnosti narave avtorskih del in njihove rabe (samo kolektivno uveljavljanje pravic zajema trinajst področij) ni mogoče določiti. Delovanje kolektivne organizacije, meni vlada, je dovolj nadzorovano po vsakem članu (prvi odstavek 162. člena), po desetih rednih članih (drugi odstavek 162. člena), po uradu (drugi odstavek 163. člena, tretji odstavek 163. člena, prvi odstavek 152. člena), to pa velja tudi za tarifo, saj jo odobri urad (drugi odstavek 153. člena). Dokler ni bila ustanovljena kolektivna organizacija in potrjene nove splošne tarife, je bilo (s 189. členom) treba podaljšati veljavnost delovanja organizacij in veljavnost tarif po ZAP, sicer bi ZASP povzročil stanje, ko bi v nasprotju s 60. členom Ustave del avtorskih pravic ne bil varovan, še pojasnjuje vlada. O civilni kazni pa, da kot ukrep posebne vrste ni v nasprotju z določbami ZOR, v spornih primerih pa je sodiščem prepuščen odločiti o primernosti njene višine.

Izpodbijanje pravilnika I

6. Prvi pobudnik izpodbija celotni pravilnik o javnem izvajanju in predstavljanju glasbenih del javnosti (v nadaljevanju: pravilnik I), ki ju je sprejel SAZAS in je bil objavljen v Uradnem listu RS, št. 65/93. Organizaciji očita, da je ta akt napisala "sama sebi", da pa ima zanj pooblastilo šele v ZASP, sprejetem dve leti kasneje: že zato je po njegovem mnenju v neskladju s 155. členom ustave in "absolutno neveljaven". Predlaga razveljavitev pravilnika. Pri izpodbijanju vztraja ne glede na to, da je pravilnik I medtem (25. 4. 1998, z uveljavitvijo novega) nehal veljati. Svoj pravni interes za to utemeljuje z zahtevami, ki jih ima SAZAS do njega še iz časa in na podlagi pravilnika I. V naknadni vlogi izpodbija legitimnost SAZAS za čas pred uveljavitvijo ZASP, zatrjujoč, da kot društvo ni prilagodil svojega statuta spremembam zakona o društvih (Uradni list SRS, št. 37/74 in nasl. – v nadaljevanju: ZDru74) in novemu zakonu o društvih (Uradni list RS, št. 69/95 – v nadaljevanju: ZDru) a tudi ni bil nikoli registriran v skladu z ZAP. Teh očitkov pobudnik ne konkretizira in ne pojasni, razen s trditvijo, da bi moral biti SAZAS spričo območja, ki ga zajema njegovo delovanje, registriran pri pristojnem upravnem organu republike, ne pa Upravne enote Ljubljana, in s trditvijo, da bi moral SAZAS izpolnjevati kriterije po pravilniku o kriterijih za dodelitev statusa društva, ki deluje v javnem interesu (Uradni list RS, št. 33/97); trditev je razumeti, kot da teh kriterijev ne izpolnjuje. Pobudnik doda prav tako neprecizirano trditev, da SAZAS (očitno s pravilnikom I) nepooblaščen pridobiva sredstva od različnih skupin, ki da so uporabniki, v resnici pa so gledalci oziroma poslušalci, ki svoje upravičenje plačujejo že z RTV naročnino.

7. Drugi pobudnik izpodbija pravilnik I že zato, ker da ga je SAZAS sprejel na podlagi določb ZASP, ki so po njegovem mnenju v neskladju z ustavo. Dalje zato, ker vsebuje poleg tarife tudi pogoje, pod katerimi lahko uporabniki priobčujejo glasbena dela javnosti, za kar pa da SAZAS nima zakonskih pooblastil. Repertoar SAZAS, ki ga določa pravilnik I, po mnenju tega pobudnika ni usklajen z določbami 176. in 177. člena ZASP glede tujih avtorjev. Prvi odstavek 15. člena pravilnika I je v neskladju s 168. členom ZASP, tretji odstavek pa s 170. členom, trdi pobudnik. Neskladje z ustavo in zakonom očita tudi 9. členu pravilnika I, po katerem se avtorski honorar odmeri, to pa je po njegovem mnenju pristojnost, pridržana samo državnemu organu. Tarifa je napisana z avtoriteto splošnega akta, kar nasprotuje temeljnemu načelom o enakopravnosti udeležencev obligacijskih razmerij, meni pobudnik. Predlaga, naj ustavno sodišče pravilnik I v celoti odpravi. V dodatni vlogi še opozori, da je pravilnik I izdala kolektivna organizacija, ki ni bila ustanovljena po ZASP, in da tudi ni bil odobren od nobenega državnega organa.

8. Vlada o tem delu pobude sporoči mnenje, da zanj pobudnik nima pravnega interesa, opozori, da pravilnik I ne velja več, predvsem pa očita pobudi splošnost in nejasnost; meni pa, da iz tega dela pobude in iz pobude v celoti razločno izhaja stališče pobudnikov, da bi najrajši sploh ne plačevali avtorskih honorarjev od del, ki so jih v svoji dejavnosti uporabili. Opozarja, da pri uporabi avtorske pravice ne gre primarno za obligacijsko razmerje, temveč za sistem uresničevanja izključne pravice.

9. SAZAS med drugim odgovori, da je kolektivna organizacija za zaščito glasbenih avtorskih pravic, ustanovljena na podlagi določb ZAP in v skladu s tedaj veljavnim ZDru74 dne 11. 2. 1993, in je v skladu z 91. a členom ZAP sprejela in objavila pravilnik. V odgovor na trditve prvega pobudnika predloži sodišču kopijo odločbe Ministrstva za notranje zadeve o vpisu SAZAS v register društev s sedežem v Ljubljani in delovanjem na območju Republike Slovenije z dne 6. 7. 1993, kopijo odločbe Upravne enote Ljubljana o vpisu SAZAS v register društev pri tej upravni službi, spremembi imena in temeljnega akta z dne 26. 1. 1999, kopijo soglasja urada k spremembi statuta SAZAS z dne 16. 11. 1998. Pojasni, da ni društvo z dejavnostjo v javnem interesu, temveč v interesu članov – avtorjev.

Izpodbijanje pravilnika II

10. Drugi pobudnik tudi za pravilnik o javni priobčitvi glasbenih del (v nadaljevanju: pravilnik II) meni, da SAZAS zanj nima pooblastila v ZASP; sklicevanje na 84. člen tega zakona da je napačno, repertoar SAZAS neusklajen s 176. in 177. členom ZASP, njegov 16. člen ureja zadeve, ki so določene s 186. členom zakona, 17. člen pa zadeve, ki so urejene s 170. členom zakona. Iz pravilnika II ni razvidno, da bi ga urad odobril. Tudi ta akt naj torej ustavno sodišče odpravi, predlaga pobudnik. V dodatni vlogi opozarja na monopolni položaj SAZAS, ki da terjja širši nadzor države, da bi ob sprejemanju splošnih tarif ne bil zlorabljen.

11. Tretji pobudnik predvsem trdi, da je pravilnik II v neskladju s 84. členom ZASP, kakor njegove določbe razume on. Trdi tudi, da je SAZAS z uporabo naslova "pravilnik" zlorabil pooblastila iz ZASP in tako oblastno predpisal splošne pogoje za uporabo avtorskih del ter brez tarifnih sporazumov predpisal splošno tarifo, le za slednjo pa je urad dal predpisano soglasje; pravilnik II da je torej v tem delu v neskladju tudi s 154. členom ZASP. Izpodbijanemu aktu očita neskladje z načeli, da je Slovenija demokratična država (1. člen ustave) in da je pravna država (2. člen ustave), ter

s 74. členom ustave, ki zagotavlja svobodo gospodarske pobude. Pobudnik smiselno predlaga odpravo pravilnika II.

12. Vlada na te očitke oporeka razlaga 84. člena v povezavi s 153. členom ZASP, kot jo sugerirajo pobudniki, in opozarja, da tudi primeri pobudnikov pokažejo, kako bi zgolj sporazumen način določanja tarif peljal v položaj, ko bi avtorska dela bila samovoljno uporabljena, avtorskih honorarjev pa ne bi bilo. Z izčrпно dokumentacijo izpričuje, kako je uzakonjeno obvezno soglasje k splošni tarifi lahko učinkovit instrument za izpodbijanje neutemeljenih teženj kolektivne organizacije in za uveljavljanje utemeljenih interesov uporabnikov in njihovih združenj in kako je bila ta priložnost v primeru soglasja k pravilniku II v polni meri izrabljena. Pripominja, da je odobritev in pristojnost zanjo omejena na splošno tarifo in se ne razteza na preostali del pravilnika II.

B)–I

Preizkus izpodbijanja določb zakona

13. Ker prvi pobudi smiselno v celoti zajemata tudi vsebino tretje, se ustavnemu sodišču ni bilo treba spustiti v vprašanje, ali tretjo skupino pobudnikov lahko zastopa njihova zbornica.

14. Člen 84 ZASP govori o (priporočljivi) možnosti, da se posamezna organizacija avtorjev določene kategorije avtorskih del s posameznim (večjim) uporabnikom ali združenjem uporabnikov pogodi o splošnih pogojih za uporabo del in o tarifi. Določbe so po svoji pravni naravi priporočilne in ne zavezujoče: tudi brez njih bi te in one stranke lahko med seboj sklepale pogodbe enake vsebine; a tudi če takih pogodb ni, to ne more prizadeti avtorske pravice posameznega avtorja ali avtorjev posamezne kategorije del, zlasti ne njihove pravice, da odločajo o tem, ali in pod kakšnimi pogoji dovoljujejo uporabo svojega avtorskega dela; z druge strani 48. člen ne opravičuje interesenta, da bi nedovoljeno in nedogovorjeno uporabljal avtorska dela, kadar kolektivnih pogodb ni. Formulacija določb 84. člena ne dopušča razlage v tem smislu, da bi bila kolektivna avtorska pogodba pogoj oziroma obvezna podlaga za splošno tarifo po 153. členu. Te formulacije tudi ni mogoče razlagati tako, da bi lahko na primer uporabniki ali njihova združenja določili splošne pogoje za uporabo avtorskih del, zavezujoče za avtorske organizacije, čeprav bi se te za take pogoje ne odločile. Zavezujočnost splošnih pogojev in tarifnih sporazumov je poleg tega omejena na subjekte sporazuma in na tiste, ki so jih za sporazum pooblastili.

15. Člen 148 ZASP restriktivno ureja možnost ustanovitve take organizacije avtorjev, posebej za uveljavljanje njihovih avtorskih pravic. Člen 149 pa določa pogoje, ki jih mora taka kolektivna organizacija izpolnjevati, da bi dobila dovoljenje, ki je zanjo konstitutivno, njegovo izdajo ureja 151. člen ZASP. V čem naj bi bile te določbe v neskladju z ustavo, pobudnik ne pove; njegovi splošni očitki o neskladju s 14. in 74. členom ustave se na 148., 149. in 151. člen ZASP ne raztezajo ali pa so v tem delu vsekakor neutemeljeni. To velja tudi za ustavnopravno sicer neprecizirane očitke o splošnosti in nenatančnosti. S kriteriji za splošne tarife se te določbe ne ukvarjajo.

16. Pobudniki v načelu ne izpodbijajo določb ZASP, ki ugotavljajo oziroma določajo, da je avtorska pravica absolutna, izključna in zoper vse delujoča pravica (14. in 15. člen ZASP), čeprav tretji pobudnik zatrjuje, da ZASP s svojimi določbami absolutnost te pravice zanika.

17. Nobeden od pobudnikov tudi v načelu ne oporeka kolektivnemu uveljavljanju avtorskih pravic, ki ga ZASP ureja v drugem oddelku 6. poglavja.

18. Ko izpodbijajo določbe 153. člena ZASP, nobeden od pobudnikov ne oporeka, da je za tako uporabo

avtorskih del, kot je značilna zanj (javno izvajanje na prireditvah; predvajanje s fonogrami v diskoteki, sekundarno radio-difuzno oddajanje v gostinskih lokalih), uporabnik zavezan k plačilu avtorskega honorarja; tega tudi tretji pobudnik ne stori, ko sicer pripominja, da je za predvajanje radijskega glasbenega programa treba plačati že naročnino RTV.

19. Vsi trije pobudniki pa štejejo za neskladno z ustavo to, da po ZASP kolektivna organizacija sprejme splošne tarife tudi brez soglasja uporabnikov ali njihovih združenj (da je temu tako in da kolektivna organizacija iz 153. člena ZASP ni po 84. členu ZASP zavezana k sporazumevanju z uporabniki in odvisna od obstoja in vsebine sporazuma z njimi, je pojasnjeno že v 14. točki te obrazložitve). Zaradi take zakonske ureditve pripisujejo kolektivni organizaciji po ZASP položaj paradržavnega organa, splošnim tarifam pa lastnosti (lahko tudi) arbitrarno sprejemanega podzakonskega predpisa. Po njihovem bi bile torej tarife iz 153. člena ZASP v skladu z ustavo, če bi zakonodajalec zahteval o njih soglasnost uporabnikov.

20. Vsi trije uporabniki nesporno avtorska dela na načine, glede kakršnih zakon predpisuje kolektivno varstvo avtorskih pravic, uporabljajo. Ne povedo, kako naj zakonodajalec zagotavlja varstvo avtorskih pravic, kadar kolektivna organizacija ne doseže soglasja o splošnih tarifah z vsakim uporabnikom posebej ali z njihovimi združenji, avtorska dela pa so vendar bila uporabljena. Da do takega položaja lahko pride, posebno, če nesoglasnost služi uporabnikom kot razlog za odlaganje plačevanja avtorskih honorarjev, potrjujejo tudi primeri pobudnikov. ZASP pa ne bi bil v skladu s 60. členom ustave, ki zagotavlja varstvo avtorskih pravic, ko bi ne predpisal ureditve, ki tako morebitno blokado varovanja avtorskih pravic onemogoči oziroma preseže; ni mogoče šteti, da je varstvo avtorskih pravic zagotovljeno, če v takih primerih že sama nesoglasnost s splošnimi tarifami odvezuje uporabnika avtorskih del od plačevanja takega avtorskega honorarja, kakršnega kolektivna organizacija, pooblaščenca od avtorjev ali zakonodajalca, zahteva, nazadnje pa morda tudi od plačevanja avtorskega honorarja sploh. Zakonodajalec je torej moral urediti med drugim določanje višine avtorskih honorarjev tudi glede malih avtorskih pravic, ki jih je zaradi narave in razprostranjenosti uporabe avtorskih pravic mogoče učinkovito zagotavljati le s sistemom kolektivnega varovanja tako, da je to določanje mogoče tudi brez soglasja uporabnikov.

21. Ni torej v neskladju z ustavnimi načeli demokratičnosti in pravne države, ko zakonodajalec zaveže kolektivne organizacije k sprejemanju in javnemu objavljajanju splošnih tarif. To tudi ne nasprotuje ustavnemu načelu enakosti vseh pred zakonom: med avtorjem in uporabnikom ne more biti take enakosti, da bi "enakopravno" določala višino avtorskega honorarja, ker je to pravica avtorja. Svoboda podjetništva pa je na tem področju varovana s tem, da se sleherni potencialni uporabnik sam odloča, ali bo avtorsko delo oziroma sklop avtorskih del uporabljal ali ne.

22. Ni dvoma, da se v temeljno razmerje med avtorjem in uporabnikom v primeru z zakonom predpisanega kolektivnega varstva avtorskih pravic vnesejo elementi državnega poseganja v to področje. Res je tudi, da bolj ali manj monopolni položaj kolektivne organizacije, kot ga predvideva in ureja ZASP, prinaša nevarnosti zlorabljanja, kar je zakonodajalec tudi vodilo k uzakonjenju nekaterih varnostnih določb, med drugim drugega odstavka 153. člena. Skladnosti teh določb z ustavo pobudniki ne izpodbijajo, zato se ustavno sodišče v njihovo presojo ne spušča.

23. Členu 168 ZASP očita prvi pobudnik nezakonitost, ker da ni v skladu z določbami ZOR. Ustavno sodišče ni pristojno presojati medsebojne skladnosti zakonov, razen v

primerih, ko bi bila posledica take neskladnosti kršitev načela pravne države. Za tak primer očitno ne gre: če bi bile določbe ZASP v neskladju z določbami ZOR, bi bilo za presojo, katere od teh določb so del pravnega reda, odločilno, da je ZASP v primerjavi z ZOR poseben zakon.

24. Vsebina 189. člena ni (dotedanja) pravna ureditev po ZAP in na podlagi njega, temveč odložitve nove ureditve dotlej, ko bodo v skladu z ZASP oblikovane kolektivne organizacije in sprejete nove splošne tarife. Očitki tretjega pobudnika, kolikor jih izrecno naslavlja na 189. člen, po vsebini pa izpodbijajo dotedanjo ureditev, so očitno neutemeljeni.

25. Prvi pobudnik očita določbama prvega in drugega odstavka 189. člena ZASP, da omogočata nerazumno podaljševanje dejavnosti organizacij za kolektivno uveljavljanje avtorskih pravic ter njihovih tarif, oboje po ZAP. Očitek je neutemeljen že zato, ker je za področje, ki je za pobudnika zanimivo, že 6. 3. 1998 urad izdal kolektivni organizaciji SAZAS dovoljenje v smislu 151. člena ZASP, k novim splošnim tarifam pa dal soglasje 20. 3. 1998.

26. Zaradi vsega obrazloženega je ustavno sodišče pobude za presojo ustavnosti določb ZASP zavrnilo.

B)-II

Preizkus izpodbijanja pravilnika I

27. Kot organizacija avtorjev za uveljavljanje pravic avtorjev je bila SAZAS, čeprav v manjši meri, tudi organizacija z javnimi pooblastili: po tretjem odstavku 91. člena ZAP je bila od zakonodajalca pooblaščenca za uveljavljanje malih avtorskih pravic tudi brez pooblastila avtorjev, po 91. a členu je v primerih, ko pogodbe o izvajanju avtorskih del ni bilo ali v njej ni bila določena višina honorarja, lahko uveljavljala honorarje po višini, določeni z njenimi splošnimi akti; glede malih avtorskih pravic je lahko zastopala avtorje tudi brez njihovega posebnega pooblastila (93. člen); uporabniki avtorskih del so ji bili dolžni sporočiti sporede izvajanih del in zanje njim plačevati avtorske honorarje. Zato je treba tudi pravilnik I šteti za splošni akt, izdan za izvrševanje javnih pooblastil, in lahko Ustavno sodišče (peta alineja prvega odstavka 21. člena zakona o Ustavnem sodišču, Uradni list RS, št. 15/94 - v nadaljevanju: ZUstS) presoja njegovo ustavnost in zakonitost v celoti, saj uporabe tarife za varstvo avtorske pravice v primerih avtorjev, ki organizacije niso pooblastili, ni mogoče ločiti od njene siceršnje uporabe.

28. SAZAS je bila 1993 ustanovljena, organizirana in registrirana v skladu s tedanjim ZDru74, kar je izkazala z dokumentacijo. ZAP ni imel posebnih določb o ustanavljanju organizacije avtorjev, zato SAZAS tudi ni mogoče očitati, da njegova ustanovitev ni organizirana v skladu s tem zakonom. Izkazal je tudi, da je svojo organiziranost in registracijo uskladi s novim ZDru ter nato z ZASP, medtem ko prvi pobudnik ni pojasnil, v čem naj bi morebitna zamuda pri tem usklajevanju vplivala na ustavnost ali zakonitost izpodbijane pravilnika I. Kolikor torej napeljuje na to, da bi izpodbijal ustavnost in zakonitost tega pravilnika z oporekanjem legitimnosti SAZAS, ki je ta akt sprejel, so njegove trditve očitno neutemeljene.

29. Ni v neskladju z ustavo, da je SAZAS v pravilniku I izdala tarifo za izvajanje in predstavljanje glasbenih del javnosti. S tem pravilnikom kot splošnim aktom za izvrševanje javnih pooblastil, izdanim na podlagi tretjega odstavka 91. člena ZAP, je SAZAS določila, pod kakšnimi finančnimi pogoji dovoljuje uporabo avtorskih del, za katera v tej organizaciji gre. V skladu z njegovo pravno naravo je SAZAS izpodbijani pravilnik I objavila v Uradnem listu in na objavo v njem vezala začetek veljavnosti tarife.

30. Očitek v zvezi s pravilnikom o društvih, ki delujejo v javnem interesu na področju kulture (Uradni list RS, št.

74/94), je brez teže že zaradi tega, ker govori o statusu, za katerega se samo kulturna društva lahko potegujejo, ne o statusu, ki bi ga kdo bil dolžan pridobiti (drugi odstavek 55. člena zakona o uresničevanju javnega interesa na področju kulture, Uradni list RS, št. 75/94 - ZUJIPK)

31. Očitno zmotna je po vsem obrazloženem tudi trditev tretjega pobudnika, da je dobil SAZAS šele po ZASP pooblastilo za izdajo pravilnika I (pa še to pooblastilo da je v neskladju z ustavo), pooblastila za tisti del pravilnika, ki ni splošna tarifa, pa da sploh ni nikoli imel. Ker je bil, kot že zapisano, pravilnik I sprejet 1993 na podlagi določb ZAP, SAZAS zanj ni potreboval niti pooblastila niti potrditve. To je veljalo vse do uveljavitve pravilnika II.

32. Trditev, da bi bil repertoar, na katerega se pravilnik I (2. člen) nanaša, v neskladju z določbami 176. in 177. člena ZASP, ko gre za varstvo pravic tujih avtorjev, kar bi lahko veljalo od uveljavitve ZASP do konca veljave pravilnika I, ostane nepojasnjena, očitno pa ne drži. Pravnega interesa za izpodbijanje prvega in tretjega odstavka 15. člena pravilnika I drugi pobudnik na izrecno zahtevo ustavnega sodišča ni izkazal. Njegovo izpodbijanje določbe 9. člena pravilnika I, da se namreč avtorski honorar odmeri, po vsem obrazloženem le pokaže zmotnost pobudnikovega razumevanja avtorske pravice.

B)-III

Preizkus izpodbijanja pravilnika II

33. Tudi pravilnik II je splošni akt za izvrševanje javnih pooblastil. Je namreč nepogrešljiv element zaokrožene dejavnosti kolektivnega uveljavljanja avtorskih pravic, to obliko pa ZASP ureja kot pomemben instrument uveljavljanja avtorskih pravic v zvezi z uporabo že objavljenih avtorskih del (146. in 147. člen). Znatno del avtorskih pravic, med njimi tudi tiste, zaradi katerih so zavezanci vsi trije pobudniki, je mogoče uveljaviti samo kolektivno (drugi odstavek 147. člena) in zakon zato ta del varstva zaupa pooblaščenim kolektivni organizaciji tudi brez pogodbe z avtorjem. Sprejem splošnih tarif (153. člen) je torej hkrati pravica in dolžnost kolektivne organizacije, zakon pa določa pomemben vpliv države pri tem sprejemanju.

34. Pri preizkusu tega dela pobude ne gre ponavljati vprašanj o ustavnosti členov 148, 149, 151 in 153, katerih ustavnost sicer pobudniki izpodbijajo, niti vnovič obrazlagati zmotnosti pravnih razlag in stališč, zaradi katerih pobudniki izpodbijajo predvsem omenjene zakonske določbe, zato pa nato tudi pravilnik II.

35. Izpodbijanje pravilnika II zaradi njegovega poimenovanja ni utemeljeno; zaradi takega poimenovanja akt ni niti v nasprotju z ZASP niti z ZDru niti s kakšnim drugim zakonom in tudi ne s kakšno ustavno določbo - in samo o tem lahko presoja ustavno sodišče.

36. Sklicevanje na 84. člen ZASP v uvodu pravilnika II je morda zmotno (kolikor nemara ne gre za upoštevanje splošnih pogojev in tarifnih sporazumov, ki jih je bil SAZAS sklenil s posameznimi večjimi uporabniki in združenji uporabnikov, ali za upoštevanje pogodb, ki jih je sklenil z drugimi sorodnimi kolektivnimi organizacijami v svetu), a to ob pravilnem sklicevanju na 153. člen ne bi postavljalo pod vprašaj zakonitosti akta v celoti.

37. Pogoji, ki so prva vsebina pravilnika II in ki jih, vsaj deloma, ne bi bilo mogoče zajeti v pojem splošnih tarif (zato tudi niso bili predmet soglasja urada), so operativno potreben in po vsebini korekten sklop določb bodi o ravnanju SAZAS bodi o dolžnostih uporabnikov, o ugodnostih za nekatere vrste uporabe, deloma pa o temeljnih ugotavljanja višine in zaračunavanja honorarja za posamezne vrste uporab. Z njimi si SAZAS ne jemlje pristojnosti mimo tistih, ki jih

ima že po določbah ZASP v skladu s svojim pravnim položajem in zaradi narave svoje dejavnosti. Pobudniki niso navedli nobenih posebnih razlogov za izpodbijanje ustavnosti ali zakonitosti tega dela akta.

38. Člen 16 pravilnika II je v prvem odstavku v skladu s 168. členom ZASP: z njim SAZAS vnaprej pove, da se bo možnosti, ki jo ureja ta zakon (civilna kazen), v polni meri posluževal. Drugi odstavek 16. člena pa ni niti v vsebinski zvezi niti v nasprotju z omenjeno zakonsko določbo.

39. Člen 170 ZASP velja za primere kršitve izključnih avtorskih pravic in za zavarovanje nedennarnih zahtevkov v takih primerih; vsebini tega člena in 17. člena pravilnika II se ne dotikata.

40. Očitek, da je repertoar SAZAS, kar zadeva pravice tujih avtorjev, neusklajen s 176. in 177. členom ZASP, če se nanaša tudi na pravilnik II, je pavšalen in v primerjavi 1. in 2. člena pravilnika II z omenjenima členoma zakona ne najde opore.

41. Pobudniki ne izpodbijajo posameznih določb splošnih tarif, temveč te tarife v celoti. Kolikor jim odrekajo zakonitost, utemeljujejo to svojo razlago vsebine 84. člena in povezave s 153. členom ZASP, o kateri je v tem sklepu že pojasnjeno (13. točka te obrazložitve), da je zmotna. Pravna razlaga tretjega pobudnika, da splošne tarife pravzaprav nimajo potrebnega soglasja po drugem odstavku 153. člena, ker so objavljene kot del pravilnika, temu pa kot celoti urad ni dal soglasja, očitno ni pravilna; prav tako ne sklicevanje na to, da v objavljenem pravilniku odobritev ni navedena: urad je s svojim dokumentom št. 800-9/96 z dne 20. 3. 1998 izrekel soglasje "s tarifo pravilnika o javni priobčitvi glasbenih del SAZAS, sprejeto dne 19. marca 1998".

42. Tudi v zvezi z izpodbijanjem pravilnika II je treba pritrditi opozorilo drugega pobudnika, da prinaša v bistvu monopolen položaj kolektivne organizacije nevarnosti zlorabe. S strani uporabnikov je najpomembnejša nevarnost ta, da si kolektivna organizacija ne prizadeva za sporazumevanje z njimi, oziroma se njihovim pobudam izogiba, in pa, da postavi previsoke splošne tarife. Zato je država, ki tak položaj kolektivne organizacije uzakoni, dolžna hkrati na enaki ravni poskrbeti za nadzor nad njihovim delom, kot pravilno opozarja drugi pobudnik. Tak nadzor je – s stališča interesov uporabnikov – v ZASP zagotovljen z uzakonitvijo dovoljenja kolektivne organizacije (prvi odstavek 148. člena), z obvezno neprofitno naravo njenega poslovanja (drugi odstavek 148. člena), z uzakonjenimi pogoji za dovoljenje (149. člen), z javnim razpisom za izdajo dovoljenj (151. člen), z institutom soglasja k splošnim tarifam, ki ga daje državni organ (drugi odstavek 153. člena) in tudi s samo dolžnostjo, da kolektivna organizacija sprejema splošne tarife in da jih objavi v Uradnem listu (prvi in drugi odstavek 153. člena), z dolžnostjo obveščanja in sklepanja pogodb (159. člen) in z nadzorom urada (163. člen ZASP).

43. Ustavno sodišče sicer ni pristojno presojati postopkov uresničevanja določb zakonov in drugih predpisov. Ker pa bi izkušnje s sprejemanjem soglasja k splošnim tarifam lahko v končni posledici nakazovale na neučinkovitost tega varovala in na nesorazmerje med uzakonjenim položajem kolektivne organizacije in javnim nadzorom nad njenim delom, je ustavno sodišče zahtevalo podatke o postopku v tem primeru. Pregled dokumentacije o tem dovoljuje oceno, da je bil v primeru pravilnika II instrument soglasja zelo tehtno in učinkovito uporabljen; med drugim so rezultati tega procesa v korist uporabnikov močno presegle tiste, ki jih je želela doseči Obrtna zbornica Slovenije kot združenje uporabnikov, ki je v postopku sodelovalo.

C)

44. Ustavno sodišče je sprejelo ta sklep na podlagi drugega odstavka 26. člena ZUstS v sestavi: predsednik Franc Testen ter sodnice in sodniki dr. Janez Čebulj, Lojze Janko, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, dr. Lojze Ude, dr. Mirjam Škrk in dr. Dragica Wedam-Lukič. Sklep je sprejelo soglasno.

Št. U-I-149/98-36

Ljubljana, dne 28. junija 2001.

Predsednik
Franc Testen l. r.

4396. Sklep o zavrnitvi predloga za zadržanje izvrševanja odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega in družbenega plana Občine Izola za obdobje 1986–2000 območje Livade-1999 do končne odločitve in o zadržanju izvrševanja odloka o zazidalnem načrtu Livade II

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti, začetem z zahtevo vlade, na seji dne 4. oktobra 2001

sklenilo:

1. Predlog, da se do končne odločitve zadrži izvrševanje odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega in družbenega plana Občine Izola za obdobje 1986–1990–2000 območje Livade-1999 (Uradne objave Občine Izola, št. 9/99), se zavrne.

2. Izvrševanje odloka o zazidalnem načrtu Livade II (Uradne objave Občine Izola, št. 10/99) se do končne odločitve ustavnega sodišča zadrži.

Obrazložitev

1. Vlada izpodbija odlok o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega in družbenega plana Občine Izola za obdobje 1986–1990–2000 območje Livade-1999 (v nadaljevanju: odlok o prostorskih sestavinah) in odlok o zazidalnem načrtu Livade II (v nadaljevanju: odlok o ZN). Odlok o prostorskih sestavinah naj ne bi bil usklajen z obveznimi izhodišči prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana države. Pri sprejemanju navedenega odloka naj bi občina kršila 49. in 50. člen zakona o urejanju prostora (Uradni list SRS, št. 18/84 in nasl. – v nadaljevanju: ZUreP), saj k osnutku odloka ni pridobila sklepa vlade o njegovi usklajenosti z obveznimi izhodišči prostorskih sestavin planskih aktov države. Ker odlok o prostorskih sestavinah ni bil usklajen z obveznimi izhodišči prostorskih sestavin planskih aktov države, po navedbah vlade ne more biti podlaga za sprejetje prostorskih izvedbenih aktov za obravnavano območje. Zato naj bi bil v neskladju z ZUreP tudi odlok o ZN, saj temelji na nezakonitem planskem aktu Občine.

2. Vlada predlaga začasno zadržanje izvrševanja izpodbijanih aktov. Začasno zadržanje izvrševanja odloka o ZN predlaga zato, ker ocenjuje, da zaradi akta, ki omogoča neposredno izdajo lokacijskih oziroma enotnih dovoljenj za gradnjo, lahko pride do odprave takšnih dovoljenj oziroma do napačnih investicij, s tem pa tudi do oškodovanja investitorjev in do težko popravljivih škodljivih posledic. Krajevno

pristojna upravna enota je namreč že izdala lokacijsko dovoljenje za gradnjo nekaterih objektov na spornem območju Livade II.

3. Po določbi 39. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) sme ustavno sodišče do končne odločitve v celoti ali delno zadržati izvršitev predpisa ali splošnega akta za izvrševanje javnih pooblastil, če zaradi njegovega izvrševanja lahko nastanejo težko popravljive škodljive posledice.

4. Predloga za začasno zadržanje izvrševanja odloka o prostorskih sestavinah vlada ne utemeljuje. Planski akt je podlaga za sprejetje prostorskih izvedbenih aktov in sam zase ni neposredno izvršljiv. Na podlagi odloka o prostorskih sestavinah je bil tak prostorski izvedbeni akt že sprejet (to je odlok o ZN). Ker izpodbijani planski akt sam po sebi ne more povzročiti težko popravljivih škodljivih posledic, je ustavno sodišče predlog za njegovo začasno zadržanje zavrnilo (1. točka izreka).

5. Ustavno sodišče je ugodilo predlogu vlade za začasno zadržanje odloka o ZN in njegovo izvrševanje do končne odločitve zadržalo. Z izdajanjem lokacijskih oziroma enotnih dovoljenj za gradnjo na podlagi izpodbijanega odloka bi lahko prišlo do posegov v prostor, ki bi jih bilo treba ob morebitni ugotovitvi neustavnosti in nezakonnosti odloka ter njegovi odpravi ob izpolnjenih pogojih iz 46. člena ZUstS odstraniti. S tem bi lahko nastale težko popravljive škodljive posledice ne le investitorjem, temveč tudi za okolje, ki bi ga bilo težko vrniti v stanje, kakršno je bilo pred posegom.

6. Po navedbah vlade so bila lokacijska oziroma enotna dovoljenja za gradnjo za nekatere objekte že izdana. Začasno zadržanje izvrševanja odloka o ZN pomeni, da na njegovi podlagi do končne odločitve ustavnega sodišča ni mogoče izdajati novih lokacijskih oziroma enotnih dovoljenj za gradnjo.

7. Ustavno sodišče je sprejelo ta sklep na podlagi 39. člena ZUstS v sestavi: predsednik Franc Testen ter sodnice in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, dr. Lojze Ude in dr. Dragica Wedam-Lukič. Sklep je sprejelo s šestimi glasovi proti dvema. Proti sta glasovala sodnika Fišer in Janko. Sodnik Fišer je dal odklonilno ločeno mnenje.

Št. U-I-281/00-15

Ljubljana, dne 4. oktobra 2001.

Predsednik
Franc Testen l. r.

4397. Odločba o ugotovitvi, da je 5. točka prvega odstavka 19.a člena uredbe o taksi za obremenjevanje zraka z emisijo ogljikovega dioksida v neskladju z ustavo

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti, začetem na pobudo družbe Za gradom, d.o.o., Koper, ki jo zastopa Janja Luin, odvetnica v Kopru, na seji dne 10. oktobra 2001

o d l o č i l o:

1. 5. točka prvega odstavka 19.a člena uredbe o taksi za obremenjevanje zraka z emisijo ogljikovega dioksida (Uradni list RS, št. 68/96, 2/97, 5/97, 24/98, 65/98, 51/99 in 124/00) je v neskladju z ustavo.

2. Vlada je dolžna ugotovljeno neskladje odpraviti v roku treh mesecev po objavi odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije.

3. Do odprave neskladnosti se določba iz 1. točke uporablja tako, da dovoljenje za takse neobremenjeno uporabo goriva pod pogoji iz 19.a člena lahko pridobijo tudi upravljalci kurilnih naprav v večstanovanjskih objektih, ki ne opravljajo lokalne gospodarske javne službe.

4. Pobuda za oceno ustavnosti in zakonitosti 6.b člena uredbe iz 1. točke se zavrže.

5. V tem postopku nosi vsak udeleženec svoje stroške postopka.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Pobudnica izpodbija 6.b in 19.a člen uredbe o taksi za obremenjevanje zraka z emisijo ogljikovega dioksida (v nadaljevanju: uredba), ki urejata merila za znižanje plačila takse. Pobudnica navaja, da je kot zavezanka za plačilo takse dala vlogo za pridobitev dovoljenja za takse neobremenjeno uporabo goriva, ki je bila zavrnjena, ker ni izvajalka lokalne gospodarske javne službe. Zakon o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93 in nasl. – v nadaljevanju: ZVO) naj bi v tretjem odstavku 80. člena določal, da je osnova za plačilo takse vrsta in količina onesnaževanja. Uredba naj bi tako v 19.a členu določala dodatne pogoje za oprostitev plačila takse, ki se nanašajo na dejavnost zavezancev. S tem naj bi bili subjekti, ki opravljajo dejavnost kot lokalno gospodarsko javno službo, v privilegiranem položaju v primerjavi s pobudnico, ki je po 22. členu stanovanjskega zakona (Uradni list RS, št. 18/91-I in nasl. – v nadaljevanju: SZ) upravljalca naprave za centralno ogrevanje kot skupne naprave večstanovanjske hiše. Po 19.a členu uredbe naj bi bili onesnaževalci v privilegiranem položaju tudi zato, ker je delna oprostitev takse pogojena z letno obremenitvijo okolja z emisijo ogljikovega dioksida najmanj 10 ton, v 6.b členu pa z najmanj 100 tonami, čeprav za takšno razlikovanje med novimi in obstoječimi zavezanci ni zakonske podlage. Pobudnica navaja, da upravlja eno izmed večjih kotlovnici v Sloveniji, za katero porabi velike količine kurilnega olja ali mazuta. Iz dokumentacije o napravi (kotelske knjižice) naj bi izhajalo, da gre za srednje veliko kurilno napravo, ki jo lahko upravlja samo ustrezno izobraženi delavci in za katero je treba zagotavljati letne inšpekcijske preglede ter izpolnjevati vrsto zahtev glede spremljajočih naprav. Pobudnica naj bi kontinuirano ogrevala 95 stanovanjskih blokov, šolo in vrtec, zato se ne more prilagajati individualnim potrebam, skrbeti za toplotno izolacijo objektov ali spremembo vedenjskih vzorcev od 7 000 do 10 000 ljudi, ki jih oskrbuje s toploto. Njeno distribucijsko omrežje predstavlja več kilometrov dolgi podzemni vodi za prenos vroče vode od posameznih toplotnih postaj, ki jih ima 45. Tudi ministrstvo naj bi v odločbi o zavrnitvi dovoljenja za takse neobremenjeno uporabo goriva ugotavljalo, da pobudnica izpolnjuje pogoje za opravljanje javne službe (kontinuiranost, enakopravnost glede dostopnosti in nemerkanitilnost) in obremenjuje okolje z letno emisijo ca. 4 770 ton ogljikovega dioksida, kar je petstokrat več od mejne vrednosti, ki jo sicer lahko doseže že majhna kotlovnica. Ker javne službe ne opravlja, naj bi ne bila oproščena takse. Pobudnica predlaga, naj ustavno sodišče nasprotni udeleženci naloži plačilo stroškov postopka.

2. Vlada v odgovoru navaja, da je pri določanju osnove za plačilo takse in meril za znižanje in oprostitev plačevanja takse treba upoštevati različne vrste škodljivih vplivov na okolje, načelo celovitosti po 6. členu ZVO in obstoječe pravice do emisij, ki izhajajo iz izdanih dovoljenj za uporabo

naprav. Mejne vrednosti emisij ogljikovega dioksida naj bi ne urejal noben predpis neposredno, pač pa le posredno (na primer predpisi o kurilnih napravah in sežiganju odpadkov). S Kiotskim protokolom h Konvenciji o prekomernih vplivih onesnaževanja zraka naj bi se država obvezala, da količin izpuščenega ogljikovega dioksida, ki so evidentirane v letu 1986, ne bo preseгла, v obdobju od let 2008 do 2012 pa bo zagotovila osem odstotno zmanjšanje letne emisije ogljikovega dioksida glede na leto 1986. V Nacionalnem programu varstva okolja naj bi bili v skladu z 48. členom ZVO določeni ukrepi za izpolnitev teh obveznosti, ki temeljijo na ekonomskih instrumentih. Z njimi naj bi se zagotavljala izenačenost mejnih stroškov, namenjenih zmanjševanju emisij ogljikovega dioksida na vseh ključnih sektorjih. Mejni strošek naj bi razvila ekonomska teorija ocenjevanja učinka ukrepov in sloni na presoji mejnih dogajanj. Na podlagi ocene mejnih stroškov naj bi se iskala meja med smotnim in nesmotnim taksiranjem. Zaradi različnih pogojev delovanja porabnikov goriv naj bi bila različna višina mejnih stroškov med posameznimi vrstami rabe goriv. Višina mejnih stroškov je merilo, ki je bilo uporabljeno pri določanju meril za znižanje plačevanja takse in je izraženo v odstotkih od letne količine izpuščenega ogljikovega dioksida. V 19.a in 19.b členu uredbe so v ta namen razvrščene naprave, v katerih zgoreva gorivo za isti namen, v skupine. Pri določanju meril za znižanje plačevanja takse naj bi bilo upoštevano tudi načelo celovitosti po 6. členu ZVO, tako da je obveznost države porazdeljena med uporabnike goriv po načelu mejnih stroškov. To naj bi zagotavljalo za enak ekonomski učinek največjo uspešnost okoljevarstvenega ukrepa, ki je v obravnavanem primeru plačilo takse. Za rabo goriv v manjših kurilnih napravah naj bi ne bilo predvidenega znižanja plačevanja takse, ker so mejni stroški majhni. Raba goriv naj bi se v teh primerih zmanjševala z uporabo alternativ (les, sončni kolektorji), učinkovito rabo goriv (učinkovitejša kurišča, izolacija objektov) ali s spremembo vedenjskih vzorcev. Uredba naj bi v 6.h členu urejala tudi popolno oprostitev takse, med drugim za osebe, ki izvajajo investicijske programe zmanjševanja emisij ogljikovega dioksida. V 19.a členu, ki je sprejet na podlagi četrtega odstavka 80. člena ZVO, naj bi ne bili predpisani dodatni pogoji za uveljavljanje znižanja takse glede na vrsto dejavnosti. Izvajalci lokalnih javnih služb naj bi praviloma upravljali srednje ali velike naprave, kar povzroča višje mejne stroške, kot jih imajo manjši upravljalci kurilnih naprav. Upravljajo tudi naprave distribucijskega omrežja, kar gospodarske javne službe bistveno razlikuje od upravjalca kurilne naprave za oskrbo toplote posameznega objekta ali več objektov. Javno službo po stališču vlade opredeljujejo trije kriteriji: kontinuiranost, enakopravnost glede dostopnosti in nemerkantilnost. Zahtevani kriteriji izvajanja javne službe naj bi dodatno oteževali izvedbo kateregakoli ukrepa, ki ga izvede izvajalec javne službe z namenom zmanjšati porabo goriva – z drugimi besedami: njegova elastičnost za prilagoditev zahtevi po zmanjšanju emisije ogljikovega dioksida naj bi bila manjša, kot je to v primeru upravjalca kurilne naprave za individualno ogrevanje objekta ali več bližnjih objektov. Ker opravljajo javno službo, naj bi bila njihova prilagodljivost manjša, mejni stroški še višji, zato nimajo privilegirane položaja. Tudi med novimi onesnaževalci po 6.b členu uredbe in obstoječimi onesnaževalci po 19.a členu uredbe naj bi ne bilo neenakosti, saj gre za prilagoditev obstoječih onesnaževalcev v skladu s 27. členom ZVO. Življenjska doba naprav naj bi bila od šest do deset let. Po zamenjavi naprave naj bi zavezanci plačevali takso po strožjih kriterijih, urejenih v 6.b členu uredbe.

B)

3. Po drugem odstavku 24. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) je pravni interes za vložitev pobude podan, če predpis ali splošni akt za izvrševanje javnih pooblastil, katerega oceno predlaga pobudnica, neposredno posega v njene pravice, pravne interese oziroma pravni položaj. Pravni interes mora biti po ustaljeni praksi ustavnega sodišča neposreden in konkreten. Splošen in abstrakten pravni interes, ki bi ga lahko imel kdorkoli, ne zadošča. Pobudnica mora izkazati, da predpis neposredno posega v njene lastne pravice, pravne interese oziroma pravni položaj in da bi ugoditev njenemu predlogu privedla do spremembe njenega pravnega položaja. Uredba v 6.a členu onesnaževalcem, ki so začeli obratovati po uveljavitvi uredbe, predpisuje strožji pogoj za pridobitev dovoljenja za takse neobremenjeno uporabo goriva (letno obremenitev okolja z najmanj 100 tonami ogljikovega dioksida), kot ga mora izpolniti pobudnica po 19.a členu uredbe (letno obremenitev okolja z najmanj 10 tonami ogljikovega dioksida). Pobudnica je namreč obratovala pred uveljavitvijo uredbe in lahko uveljavlja znižanje takse pod ugodnejšimi pogoji po 19.a členu uredbe in ne po njenem 6.b členu. Ker se 6.b člen uredbe ne nanaša na olajšave pri plačevanju takse, ki jih lahko uveljavlja pobudnica, njen ekonomski ali drug dejanski interes za oceno ustavnosti in zakonitosti 6.b člena uredbe pa ne zadostuje za izpolnjevanje procesne predpostavke iz 24. člena ZUstS (tako ustavno sodišče že v sklepih št. U-I-423/99 z dne 4. 2. 1999, OdlUS VIII, 25 in št. U-I-165/99 z dne 25. 11. 1999, OdlUS VIII, 269), je ustavno sodišče pobudo v tem delu zavrglo.

4. Pač pa je bila pobudnici kot zavezanki za plačilo takse po 7. členu uredbe, zavržena vloga za izdajo dovoljenja za takse neobremenjeno uporabo goriva na podlagi 5. točke prvega odstavka 19.a členu uredbe, zato izkazuje pravni interes. Ustavno sodišče je pobudo v tem delu sprejelo in glede na izpolnjene pogoje iz četrtega odstavka 26. člena ZUstS takoj nadaljevalo z odločanjem o stvari sami.

5. Po 19.a členu uredbe izda ministrstvo gospodarski družbi ali samostojnemu podjetniku posamezniku dovoljenje za s takso neobremenjeno uporabo goriva v obstoječi napravi, ki je obratovala na dan uveljavitve uredbe in katere poraba goriva je v referenčnem letu v obdobju od 1986 do vključno 1998 povzročila letno obremenitev okolja zaradi emisije ogljikovega dioksida najmanj 10 ton, če gre po 5. točki tega odstavka za napravo, namenjeno izvajanju lokalne javne službe oskrbe naselij s toploto ali plinom. Za naprave, ki so začele obratovati v letu 1998, se referenčno leto namesto koledarskega leta šteje eno leto obratovanja.

6. Pobudnica očita, da izpodbijana določba ustvarja neenakost med zavezanci za plačilo takse v nasprotju z drugim odstavkom 14. člena ustave, po katerem so pred zakonom vsi enaki, saj 80. člen ZVO takšnega razlikovanja ne predvideva.

7. Ustavno načelo enakosti pred zakonom pomeni predvsem zahtevo po nearbitrarni uporabi prava do pravnih subjektov in zavezuje normodajalca k zagotavljanju enakosti subjektov pri normiranju. Ustavno sodišče je že večkrat pojasnilo, da načela enakosti ni mogoče pojmovati kot splošno enakost vseh, pač pa kot enakopravno obravnavanje enakih dejanskih stanj. Kadar zakonodajalec del pravnega urejanja odkaže na podzakonski akt, mora biti v skladu z načelom legalitete (drugi odstavek 120. člena ustave) zakonsko pooblastilo izvršilni veji oblasti za izdajo predpisov po vsebini, namenu in obsegu dovolj določno in omejeno, da je njeno ravnanje v določenem obsegu za pravne subjekte predvidljivo. Uredba kot izvršilni predpis sme zakonsko normo do-

polnjevati do te mere, da z dopolnjevanjem ne zožuje z zakonom urejenih pravic in obveznosti.

8. ZVO v prvem odstavku 80. člena določa, da onesnaževalec plača takso za obremenjevanje voda, tal, zraka in za ustvarjanje odpadkov. Po tretjem odstavku 80. člena ZVO je osnova za plačilo takse vrsta in količina onesnaževanja. Po četrtem odstavku citirane določbe vlada predpiše višino takse, način njenega obračunavanja, odmere ter plačevanja in merila za znižanje in oprostitev plačevanja. Pri čezmerni obremenitvi se višina takse stopnjuje, odvisno od količine in trajanja. ZVO ureja olajšave in spodbude tudi v 81. členu. Po prvem odstavku 81. člena o znižanju ali oprostitvi takse za obremenjevanje med izvajanjem investicijskih del odloči pristojno ministrstvo na zahtevo onesnaževalca, ki mora zahtevi priložiti sanacijski ali drug program zmanjševanja onesnaževanja. Znižanje ali oprostitev takse za obremenjevanje ne sme trajati dlje od povprečnega časa za izvedbo istovrstnih investicijskih del. Zoper odločbo o znižanju ali oprostitvi je dovoljena pritožba.

9. Vlada ima v četrtem odstavku 80. člena ZVO sicer pooblastilo, da med drugim predpiše tudi merila za znižanje in oprostitev plačevanja takse za obremenjevanje okolja. Vendar jo tudi takšno pooblastilo zavezuje k temu, da enaka dejanska stanja ureja enako, kot to zahteva drugi odstavek 14. člena ustave.

10. V 19.a členu uredba določa skupni kriterij za izdajo dovoljenja za takse neobremenjeno uporabo goriv. Naprava, ki jo uporablja taksni zavezanec, po tem kriteriju povzroča letno obremenitev okolja z emisijo ogljikovega dioksida najmanj 10 ton. Velikost onesnaževanja, ki ga povzroča naprava, je torej skupno merilo za pridobitev dovoljenja za takse neobremenjeno uporabo goriva. Hkrati je s tem določena velikost naprave oziroma taksnega zavezanca ter s tem mejni strošek kot merilo, ki ga navaja vlada. Po navedbah vlade naj bi bili mejni stroški upravljalcev kurilnih naprav, ki izvajajo gospodarsko javno službo, večji zato, ker praviloma upravljajo srednje ali velike kurilne naprave in imajo distribucijsko omrežje. Njihova elastičnost za prilagoditev zahtevi po zmanjšanju emisije ogljikovega dioksida naj bi bila zaradi narave gospodarske javne službe (ki jo predstavljajo kontinuiranost, enakopravnost glede dostopnosti in nemerkantilnost) manjša, kot je to v primeru upravjalca kurilne naprave za individualno ogrevanje objekta ali več bližnjih objektov. Iz navedb pobudnice in priložene dokumentacije v nasprotju z navedbami vlade izhaja, da pobudnica upravlja srednje veliko kurilno napravo in s toploto ne oskrbuje le posameznega objekta ali več bližnjih objektov. Pobudnica ogreva večje stanovanjsko naselje in je v času od leta 1998 do leta 2000 povzročila obremenitev okolja z emisijo ogljikovega dioksida 2 383 ton oziroma skoraj 800 ton letno, kar osemdesetkrat presega skupni kriterij za izdajo dovoljenja za takse neobremenjeno uporabo goriva. Upravlja kotlovnico z ustrežno infrastrukturo, ki izpolnjuje pogoje za opravljanje gospodarske javne službe, s katero jo to ugotavlja upravni organ v obrazložitvi odločbe, s katero ji je zavrnil izdajo dovoljenja za takse neobremenjeno uporabo goriva. To pomeni, da v obravnavanem primeru ni mogoče slediti kriteriju mejnih stroškov, kot jih utemeljuje vlada. Pobudnica upravlja večjo kurilno napravo, ki občutno presega skupni kriterij za izdajo dovoljenja za takse neobremenjeno uporabo goriva. Upravlja tudi ustrežno infrastrukturo za opravljanje gospodarske javne službe in storitve nudi večjemu stanovanjskemu naselju. Ker dejavnosti ne izvaja kot gospodarsko javno službo, obravnavanega dovoljenja po peti alineji 19.a člena uredbe ne more pridobiti. To dovoljenje bi pridobila v primeru, da bi zanj zaprosila kot izvajalec gospodarske javne službe, čeprav bi upravljala bistveno manjšo kurilno napravo, ki zgolj dosega

skupni kriterij za izdajo dovoljenja za takse neobremenjeno uporabo goriva. Taksna zavezanca, ki opravljata po vsebini enako dejavnost, sta zato obravnavana različno, vendar ne po kriteriju mejnih stroškov, kot jih utemeljuje vlada, temveč glede na njen status. Tudi iz narave takse za onesnaževanje zraka z ogljikovim dioksidom ne izhaja razumen razlog, ki bi utemeljeval takšno razlikovanje upravljalcev kurilnih naprav. Izpodbijana določba je zato v neskladju z drugim odstavkom 14. člena ustave.

11. Ker izpodbijana določba enaka dejanska stanja ureja različno glede na to, kdo je nosilec dejavnosti, za katero se sicer plačuje taksa, za takšno razlikovanje pa ni iz narave takse izhajajočega razumnega razloga, je v neskladju z drugim odstavkom 14. člena ustave.

12. Če po 48. členu ZUstS ustavno sodišče oceni, da je zakon, drug predpis ali splošni akt, izdan za izvrševanje javnih pooblastil, protiuštaven ali nezakonit zato, ker določene vprašanja, ki bi ga moral urediti, ne ureja ali ga ureja na način, ki ne omogoča razveljavitve oziroma odprave, sprejme o tem ugotovitevno odločbo. zakonodajalec oziroma organ, ki je izdal protiuštaven oziroma nezakonit predpis ali splošni akt, izdan za izvrševanje javnih pooblastil, mora ugotovljeno protiuštavnost oziroma nezakonitost odpraviti v roku, ki ga določi ustavno sodišče. Protiuštavnost izpodbijane določbe 5. točke 19.a člena uredbe bi sicer ustavno sodišče lahko odpravilo z njeno delno razveljavitvijo, kar bi pomenilo, da bi 5. točka veljala za vse naprave za izvajanje oskrbe naselij s toploto ali plinom. Vendar bi ustavno sodišče na ta način smelo poseči v izpodbijano ureditev le, če bi se ugotovljena protiuštavnost lahko odpravila samo na en način, to je tako, da bi bile vse takšne naprave upravičene do dovoljenja za s takso neobremenjeno uporabo goriva. Ugotovljeno protiuštavno neenakost med onesnaževalci je namreč mogoče odpraviti tudi drugače, tako, da bi se plačevala taksa za vse naprave. Ustavno sodišče se je odločilo za izrek, ki najmanj posega v pristojnosti vlade. Razlog, da se je odločilo za ugotovitev, ne pa morda za sicer možno delno razveljavitve, ni v tem, da bi bila podelitev privilegija skupini, v katero spada pobudnica, protiuštavna, temveč v zadržanosti Ustavnega sodišča pri izvajanju njegovih pristojnosti. Ustavno sodišče je skladno z določbo drugega odstavka 40. člena ZUstS določilo način izvršitve ugotovitevne odločbe. Do dne, ko bo Vlada v skladu z 2. točko izreka uveljavila svojo normodajno izbiro, se ugotovljena protiuštavnost izloči iz pravnega reda na način, ki je najbližji pobudničinemu interesu.

13. Ustavno sodišče je o priglašeni stroških postopka odločilo v skladu s prvim odstavkom 34. člena ZUstS. Za drugačno odločitev bi morali obstajati posebni razlogi, ki pa jih pobudnica ne navaja.

C)

14. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 34. člena, drugega odstavka 40. člena in 48. člena ZUstS v sestavi: predsednik Franc Testen ter sodnice in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk, dr. Lojze Ude in dr. Dragica Wedam-Lukič. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. U-I-150/99-16

Ljubljana, dne 10. oktobra 2001.

Predsednik
Franc Testen l. r.

4398. Sklep, da se izvrševanje 14. člena navodila o oblikah in izvajanju notranjega finančnega nadzora do končne odločitve zadrži

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti, začetem z zahtevo županje Občine Domžale, ki jo zastopajo Bojan Makovec, Andrej Doles, Katarina Doles Toš in Matjaž Markelj, odvetniki v Domžalah, na seji dne 10. oktobra 2001

sklenilo:

1. Izvrševanje 14. člena navodila o oblikah in izvajanju notranjega finančnega nadzora v občinah (Uradni list RS, št. 9/01) se do končne odločitve ustavnega sodišča zadrži.

2. Predlog, da se do končne odločitve zadrži izvrševanje 13. člena navodila o oblikah in izvajanju notranjega finančnega nadzora v občinah, se zavrne.

3. Do končne odločitve so občine z več kot 20 000 prebivalci dolžne zagotoviti notranje revidiranje na enega od načinov, določenih v 13. členu navodila o oblikah in izvajanju notranjega finančnega nadzora v občinah.

Obrazložitev

1. Predlagateljica izpodbija določbi 13. in 14. člena navodila o oblikah in izvajanju notranjega finančnega nadzora v občinah (v nadaljevanju: navodilo). Meni, da izpodbijano navodilo prenaša izvajanje finančnega nadzora, določenega v zakonu o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99 in nasl. – v nadaljevanju: ZJF), iz državne pristojnosti na lokalne skupnosti. Z navodilom kot podzakonskim aktom naj bi ne bilo mogoče prenesti državnih pristojnosti na občine. Poudarja, da občine v skladu z 21. členom zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93 in nasl. – v nadaljevanju: ZLS) samostojno opravljajo lokalne zadeve javnega pomena, ki so lahko določene s splošnim aktom občine ali z zakonom. Zato naj bi bili izpodbijani določbi v nasprotju s 121. in 140. členom ustave. Izpodbijani določbi naj bi pomenili tudi kršitev 50. člena ZLS, na podlagi katerega določi sistemizacijo delovnih mest v občinski upravi župan, in kršitev določbe 56. člena, po kateri je država dolžna zagotoviti občini dodatna sredstva za financiranje prenesenih nalog. Meni, da 100. člena ZJF, ki vsebuje pooblastilo za izdajo navodila glede ustreznih oblik finančnega nadzora v občinah, ne pooblašča ministra za finance za izdajo navodila, na podlagi katerega morajo občine izvajati notranji finančni nadzor, ki na podlagi ZJF spada v državno pristojnost. Predlagateljica predlaga, naj ustavno sodišče zadrži izvrševanje izpodbijanih določb navodila, ker morajo občine z več kot 20 000 prebivalci, med katere sodi tudi predlagateljica, na podlagi prehodne določbe 22. člena navodila uskladiti sistemizacijo delovnih mest v šestih mesecih od uveljavitve navodila. V tem roku naj bi občine uskladile s določbami navodila tudi vse svoje splošne akte, kar pomeni porabo občinskih sredstev. V primeru odprave izpodbijanih določb navodila bi vzpostavitev prejšnjega stanja prav tako obremenila občinska sredstva. Predlagateljica meni, da je za zadržanje izvrševanja izpodbijanih določb navodila izpolnjen pogoj iz 39. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS), to je nastanek težko popravljivih škodljivih posledic.

2. Po določbi 39. člena ZUstS sme ustavno sodišče do končne odločitve v celoti ali delno zadržati izvršitev predpisa ali splošnega akta za izvrševanje javnih pooblastil, če bi zaradi njegovega izvrševanja lahko nastale težko popravljive škodljive posledice. Kadar ustavno sodišče odloča o zača-

snem zadržanju izvrševanja izpodbijanega predpisa, vselej tudi tehta med škodljivimi posledicami, ki bi jih povzročilo izvrševanje morebiti protiustavnega ali nezakonitega predpisa, in med škodljivimi posledicami, ki bi nastale, če se izpodbijana določba sploh ne bi izvrševala.

3. Člen 13 navodila določa, da občine z več kot 15.000 in manj kot 20.000 prebivalci niso dolžne ustanoviti notranje revizijske službe, morajo pa zagotoviti notranje revidiranje na enega od treh predvidenih načinov in sicer tako, da imajo na teh delih stalno zaposleno najmanj eno osebo, da uporabljajo storitve za izvajanje finančnega nadzora zaposlene osebe iz druge občine ali da najamejo zunanega izvajalca. Člen 14 navodila določa, da občine z več kot 20.000 prebivalci izvajajo notranje revidiranje s pomočjo vzpostavljene notranje revizijske službe, v kateri mora biti stalno zaposlena najmanj ena oseba.

4. Na podlagi izpodbijanega 14. člena navodila morajo občine z več kot 20.000 prebivalci, med katere spada tudi Občina Domžale, vzpostaviti notranje revizijsko službo z najmanj eno stalno zaposleno osebo. Te občine nimajo možnosti, da bi izbrale katerega od drugih možnih načinov zagotavljanja notranjega revidiranja, ki jih navodilo predvideva v 13. členu za občine, ki imajo manj prebivalcev. Vzpostavitev notranje revizijske službe in zaposlitev osebe, ki naj bi opravljala notranje revidiranje v občini, pomeni povečanje izdatkov občine, ki meni, da bi lahko zagotovila notranje revidiranje na drug način, ki bi bil zanj ugodnejši. V primeru, ko bi ustavno sodišče ugotovilo zatrevano protiustavnost ali nezakonitost izpodbijane določbe navodila, bi občina, ki je že vzpostavila notranjo revizijsko službo in stalno zaposlila eno ali več oseb, težko prešla na kakšen drug način zagotavljanja notranjega revidiranja (npr. z zunanjim izvajalcem), če bi menila, da je drug način zanj primernejši. Prehod na drug način bi poleg potrebne spremembe aktov (akta o sistemizaciji, pravilnika o delovanju službe za notranjo revizijo) pomenil ukinitve delovnega mesta in vprašanje nadaljnje zaposlitve osebe v notranji revizijski službi. Ker bi bile posledice, ki bi lahko nastale zaradi izvršitve določbe 14. člena navodila, težko popravljive, je ustavno sodišče zadržalo njeno izvrševanje. Ni pa ugodilo predlogu za začasno zadržanje določb 13. člena navodila. Zadržanje navedene določbe bi pomenilo, da do končne odločitve ustavnega sodišča ne bi bilo nobenega od predpisanih načinov zagotovitve notranjega revidiranja v občinah, kar bi lahko imelo težko popravljive škodljive posledice.

5. Zadržanje izvrševanja določbe 14. člena navodila ne sme povzročiti, da občine z več kot 20 000 prebivalci sploh ne bi imele notranjega revidiranja do končne odločitve ustavnega sodišča. Zato je ustavno sodišče na podlagi drugega odstavka 40. člena ZUstS določilo način izvršitve odločitve zadržane določbe. Določilo je, da so občine iz 14. člena navodila dolžne zagotoviti notranje revidiranje na enega od načinov, predvidenih v 13. členu navodila.

6. Ustavno sodišče je sprejelo ta sklep na podlagi 39. člena in drugega odstavka 40. člena ZUstS v sestavi: predsednik Franc Testen ter sodnice in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk, dr. Lojze Ude in dr. Dragica Wedam-Lukič. Sklep je sprejelo soglasno.

Št. U-I-142/01-6

Ljubljana, dne 10. oktobra 2001.

Predsednik
Franc Testen l. r.

4399. Odločba o zavrnitvi ustavne pritožbe zoper sodbo Vrhovnega sodišča

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o ustavni pritožbi A. A. iz Ž. na sej dne 4. oktobra 2001

o d l o č i l o:

Ustavna pritožba A. A. zoper sklep Vrhovnega sodišča št. VIII Ips 98/99 z dne 5. 10. 1999 v zvezi s sklepom Višjega delovnega in socialnega sodišča št. Pdp 604/97 z dne 14. 1. 1999 in sodbo Delovnega in socialnega sodišča v Ljubljani št. II Pd 3012/94 z dne 17. 1. 1997 se zavrne.

O b r a z l o ž i t e v**A)**

1. Pritožnica navaja, da ji je delovno razmerje prenehalo na podlagi nedokončnega sklepa. Ugovor pri delodajalcu je vložila pravočasno, ta pa o njem ni odločil. Prvostopno sodišče je (sodba in sklep št. II Pd 3012/94 z dne 17. 1. 1997) njenemu zahtevku ugodilo. Štelo je, da sklep o prenehanju delovnega razmerja ni postal dokončen in s tem tudi ne izvršljiv. Pritožbeno sodišče je (sklep št. Pdp 604/97 z dne 14. 1. 1999) ugodilo pritožbi delodajalca in tožbo zavrglo. Štelo je, da je bila tožba vložena prepozno, ker da tožnica ni upoštevala razumnega roka za uveljavljanje sodnega varstva. Vrhovno sodišče je z izpodbijanim sklepom revizijo delavke sicer zavrnilo kot neutemeljeno, pri čemer pa je navedlo druge (drugačne) razloge za zavrženje tožbe. Izvršitev nedokončnega sklepa naj bi pomenila dejansko in pravno situacijo, kot če bi bil ugovor pritožnice zavrnjen, zato bi morala vložiti zahtevo za uveljavljanje pravic, s katero bi izpodbijala izvršitveno dejanje in zahtevala ustavitev realizacije nedokončnega sklepa. Ker pritožnica tega ni storila, ni izpolnila procesnih predpostavk za sodno varstvo, zamudila pa naj bi tudi rok iz prvega odstavka 83. člena zakona o temeljnih pravicah iz delovnega razmerja (Uradni list SFRJ, št. 60/89 in nasl. – ZTPDR) za sodno varstvo zoper nedokončni sklep: izjemno pravico do sodnega varstva na podlagi 105. člena zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 14/90 in nasl. – ZDR), bi lahko uveljavljala le do trenutka izvršitve nedokončnega sklepa. Pritožnica meni, da zavrženje tožbe (iz razlogov, ki jih navajata tako pravnomočni kot revizijski sklep) posega v njeno pravico do pritožbe in pravico do sodnega varstva iz 25. in 23. člena ustave.

2. Senat ustavnega sodišča je s sklepom št. Up-341/99 z dne 11. 10. 2000 ustavno pritožbo sprejel v obravnavo. Vrhovno sodišče na ustavno pritožbo ni odgovorilo, tožena stranka v delovnem sporu pa je predlagala zavrnitev ustavne pritožbe, ker meni, da je bila odločitev Vrhovnega sodišča pravilna in pritožnici ni kršila človekovih pravic.

B)

3. Pritožnica nasprotuje pravnemu stališču Vrhovnega sodišča o postopku varstva pravic v primeru t.i. "molka organa" pri delodajalcu. Zatrjuje torej nepravilno uporabo materialnega prava. Kršitev zakona, če pri tem ne gre obenem tudi za kršitev katere od ustavnih pravic, ustavno sodišče ne presoja. V skladu s 50. členom zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju ZUstS) ustavno sodišče izpodbijano sodbo preizkusi le glede vprašanja, ali so bile z njo kršene človekove pravice ali temeljne svoboščine. Preizkusi torej le, ali je izpodbijana odločitev sprejeta na podlagi take interpretacije zakona, ki posega v človekove pravice. Predmet presoje ni pravilna uporaba zakona, za

presojo ustavnega sodišča je relevantno le vprašanje, ali je sporno stališče (interpretacija zakona) skladno z ustavo.

4. Sporna interpretacija zakona se nanaša na vprašanje, ali so izpolnjene procesne predpostavke za sodno varstvo. Očitno napačna oziroma z ustavo neskladna interpretacija bi posegla v pravico do sodnega varstva iz 23. člena ustave: pravico do dostopnosti do sodišča in do (meritorne) odločitve. Pravica do sodnega varstva kot pravica do meritorne odločitve v ustavnoskladnem postopku ni neomejena. Zakon lahko določi procesne predpostavke, to je okoliščine, ki morajo (oziroma ne smejo) biti izpolnjene, da sodišče v sporu meritorno odloči. Ker gre za oviro za meritorno odločanje sodišča, pomenijo procesne predpostavke omejitve ustavne pravice do sodnega varstva.

5. V obravnavani zadevi gre za dve procesni predpostavki: rok za vložitev tožbe in izčrpanje predhodnega varstva (postopka). Ni sicer predmet presoje določitev teh okoliščin kot procesnih predpostavk, temveč vprašanje, če ni sodišče s preozko ali napačno razlago procesnih omejitev nedopustno odvzelo pritožnici pravice do sodnega varstva.

6. Dejanske okoliščine, na katere se nanaša sporno stališče, so naslednje. Delodajalec sprejme sklep o pravi delavke (konkretno sklep o prenehanju delovnega razmerja, ker delo delavke ni več potrebno). Delavka zoper sklep pravočasno vложи ugovor. Delodajalec o ugovoru ne odloči, sklep pa dejansko izvrši. Delavka po daljšem času vložiti tožbo zaradi prenehanja delovnega razmerja.

7. Zakonska podlaga za odločitev, ali so za vložitev tožbe izpolnjene procesne predpostavke, so naslednje določbe:

7.1. Določbe ZTPDR**80. člen**

(1) Delavec ima pravico pristojnim organom v organizaciji oziroma delodajalcu vložiti zahteve za uveljavljanje njegovih pravic iz delovnega razmerja ter pravico do ugovora zoper sklepe, ki jih ti organi sprejemajo o njegovih pravicah, obveznostih in odgovornostih.

(2) Ugovor iz prvega odstavka tega člena vložiti delavec pri organu, ki ga določa splošni akt oziroma kolektivna pogodba, in to v 15 dneh od dneva, ko mu je bila vročena odločba, s katero je bila kršena njegova pravica, oziroma od dneva, ko je zvedel za kršitev pravice.

(3) Ugovor iz prvega odstavka tega člena zadrži izvršitev odločbe do izdaje dokončne odločbe v organizaciji oziroma pri delodajalcu, razen v primerih, ki jih določa zakon.

81. člen

Pristojni organ v organizaciji oziroma delodajalec mora odločiti o zahtevi oziroma ugovoru delavca v 30 dneh od dneva, ko je bila vložena zahteva oziroma ugovor.

83. člen

(1) Če delavec ni zadovoljen z dokončno odločitvijo pristojnega organa v organizaciji ali če ta organ ne odloči v 30 dneh od vložitve zahteve oziroma ugovora, ima delavec v nadaljnjih 15 dneh pravico zahtevati varstvo svojih pravic pri pristojnem sodišču.

(2) Delavec ne more zahtevati varstva pravic pri pristojnem sodišču, če se za to varstvo ni prej obrnil na pristojni organ v organizaciji, razen ko gre za pravico do denarne terjatve.

7.2. Določbe ZDR**105. člen**

Delavec ima pravico do sodnega varstva tudi po preteku 15-dnevnega roka iz prvega odstavka 83. člena zvezne-

ga zakona, če pristojni organ v organizaciji oziroma delodajalec v predpisanem roku ne odloči o zahtevi ali ugovoru delavca.

106. člen

(1) Ugovor delavca zoper sklep o njegovih pravicah, obveznostih in odgovornostih zadrži izvršitev sklepa do sprejema dokončne odločitve.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek ugovor ne zadrži izvršitve sklepa:

- s katerim se določa plača,
- s katerim je delavec začasno odstranjen z delovnega mesta in prerazporejen na drugo delovno mesto ali z dela iz organizacije oziroma pri delodajalcu,
- o začasni razporeditvi delavca na drugo delovno mesto, če gre za nujne primere,
- s katerim se delavcu nalaga delo preko polnega delovnega časa, razen v primeru iz 53. člena tega zakona,
- o nujni začasni prerazporeditvi delovnega časa,
- s katerim se delavcu odredi čakanje na delo.

8. Iz stališča Vrhovnega sodišča izhaja naslednja razlaga zakonskih določb ob navedenem dejanskem stanju:

- če delodajalec ne odloči o pravočasnem ugovoru delavca zoper sklep o njegovih pravicah, sklep pa dejansko izvrši, nastanejo enake dejanske in pravne posledice, kot da bi bil ugovor zavržen (fikcija negativne odločitve). Izvršitev nedokončnega sklepa nadomešča pisni dokončni sklep, zato bi moral delavec zahtevati sodno varstvo (vložiti tožbo) po prvem odstavku 83. člena ZTPDR v prekluzivnem roku 15 dni in ne pride več v poštev uporaba 105. člena ZDR;

- zoper ravnanje delodajalca (izvršitev nedokončnega sklepa) lahko delavec samostojno (posebej) uveljavlja sodno varstvo, vendar samo, če je prej zahteval varstvo pravic pri delodajalcu (drugi odstavek 83. člena ZTPDR).

9. Taka razlaga je mogoča in, v okviru zakonske ureditve dvostopenjskega odločanja o pravicah delavcev pri delodajalcu, tudi logično in prepričljivo utemeljena. Čeprav se zdi, da določba 105. člena ZDR daje delavcu neomejen rok za sodno varstvo oziroma ne predpisuje nobenega (zlasti pa ne prekluzivnega) roka, pa namen te določbe očitno ni bil tak. Po obrazložitvi predloga zakona (Poročevalec Skupščine SRS, št. 7/90) je bil namen take ureditve "zakonsko opredeliti institut 'molk organa' zaradi zaščite delavca pri uveljavljanju njegovih pravic". Določba naj bi delavcu dajala "pravico zahtevati varstvo svojih pravic pred pristojnim sodiščem... do odločitve v organizaciji ali pri delodajalcu, najkasneje pa v 15 dneh po odločitvi...". Namen določbe je torej očitno bil omogočiti delavcu uveljavljati sodno varstvo kadarkoli do dokončne odločitve o njegovi pravici pri delodajalcu, če delodajalec dokončno odloči, pa v prekluzivnem roku.

10. Zoper razlago Vrhovnega sodišča je možnih več pomislov, na primer glede kopičenja postopkov, če gre le za različne zahtevke iz istega spornega razmerja, pri čemer delavec v delovnih sporih praviloma ni dolžan postavljati zahtevkov (dolžan pa je dovolj določno opredeliti sporno razmerje oziroma predmet spora), ali glede obveznosti odločanja s pisnimi sklepi (102.a člen ZDR). Toda za odločitev ustavnega sodišča je pomembno le, ali taka razlaga krši pritožnično pravico do sodnega varstva. Za to odločitev pa je bistveno, da razlaga Vrhovnega sodišča ostaja v mejah omejitev, ki jih za sodno varstvo s predpisovanjem procesnih predpostavk določa zakon.

11. Posegi v pravice delavcev so lahko različni in storjeni na različne načine. Iz zakona jasno in nedvomno izhaja, da mora biti delavec aktiven pri varovanju svojih pravic, tako

glede upoštevanja rokov kot glede izčrpanja predpisanega pedsodnega varstva. To velja tako v primeru, ko gre za ugovor zoper pisne sklepe delodajalca, kot v primeru posegov v pravice z dejanji (ravnaji). Tudi določbe 105. člena ZDR ni mogoče razlagati tako, da ima delavec povsem neomejen rok oziroma neomejeno možnost izbire, ali bo in kdaj bo uveljavljal svoje pravice. Jasnost in gotovost v medsebojnih pravnih razmerjih (tudi delovnih razmerjih) je v interesu obeh strank takega razmerja in tudi v interesu zagotavljanja učinkovitega sodnega varstva¹.

12. Pritožnica je bila določena kot trajno presežna delavka. Prvostopni sklep o prenehanju delovnega razmerja je bil izdan z datumom 1. 10. 1991 in vročen 14. 10. 1991. Zoper sklep se je pravočasno pritožila 28. 10. 1991, vendar o njeni pritožbi ni bilo nikoli odločeno. Sklep o prenehanju tako ni postal dokončen, očitno pa ga je delodajalec s 1. 5. 1992 izvršil (po poteku 6-mesečnega odpovednega roka, ki bi po 36.e členu ZDR sicer lahko pričel teči šele z dnem dokončnosti sklepa). Tožbo na sodišče je pritožnica vložila šele 29. 3. 1994²: najprej le z zahtevkom za izplačilo neizplačane plače od 1. 10. 1991 dalje (z upoštevanjem zneskov, izplačanih v času odpovednega roka). Šele precej kasneje (v letu 1995) je tožbo izrecno razširila na ugotovitev, da ji delovno razmerje ni prenehalo, z reintegracijskim zahtevkom, in modificirala denarne zahtevke.

13. Pritožnica skoraj dve leti ni reagirala na (nezakonito) ravnanje delodajalca. Glede na jasno določbo drugega odstavka 83. člena ZTPDR v zvezi z drugim odstavkom 80. člena ZTPDR to pomeni, da sodnega varstva zoper to kršitev svojih pravic ne more več zahtevati. Ne zaradi izpodbijanja stališča Vrhovnega sodišča, temveč iz razlogov, ki so izključno na njeni strani. V tem delu se pritožnica tudi ne more uspešno sklicevati na 105. člen ZDR, saj bi ta določba prišla v poštev šele, če delodajalec na njeno zahtevo zoper izvršitev nedokončnega sklepa ne bi odločil. Pravica do sodnega varstva iz 23. člena ustave ne daje pravice do točno določene oblike sodnega varstva. Pritožnici (bi) je bilo sodno varstvo zoper nezakonito prenehanje delovnega razmerja, seveda ob pravočasni postavitvi ustreznega zahtevka in izpolnitvi drugih procesnih predpostavk, zagotovljeno tudi skladno z izpodbijanim stališčem. Več od tega pa 23. člen ustave ne zagotavlja.

14. Pritožnica zatrjuje kršitev pravice do pritožbe, ki pa jo veže na neobravnavanje ugovora pri delodajalcu. Tudi v tem delu je ustavna pritožba neutemeljena. Člen 25 ustave zagotavlja pravico do pritožbe ali drugega pravnega sredstva proti odločbam sodišč in drugih državnih organov, organov lokalnih skupnosti in nosilcev javnih pooblastil, s katerimi ti odločajo o njegovih pravicah, dolžnostih ali pravnih interesih. Navedeni člen torej ureja razmerje med posameznikom in državnimi organi ter drugimi nosilci javnih pooblastil pri izvrševanju teh pooblastil. Za tak primer odločanja bi na področju delovnih razmerij lahko šlo, če bi imelo delovno razmerje javnopravno naravo. Delovna

¹ V tretjem odstavku 8. člena Konvencija MOD št. 158 o prenehanju delovnega razmerja na pobudo delodajalca (Uradni list SFRJ, MP, št. 4/84) posebej določa, da se "šteje, da delavec ne bo uveljavljal svoje pravice do pritožbe zoper prenehanje delovnega razmerja, če je ni uveljavljal v določenem roku po prenehanju delovnega razmerja". Angleški tekst, sicer pravi: "a worker may be deemed to have waived his right to appeal...". Waived se razume in prevaja kot odreči se, odpovedati se (pravicam).

Konvencija ni uporabna neposredno. "Če uporaba te konvencije ni zagotovljena s kolektivnimi pogodbami, arbitražnimi odločbami ali sodbami sodišč ali na kakšen drug način, ki je v skladu z državno prakso, se zagotovi z zakoni ali predpisi" (1. člen).

² Pred uveljavitvijo zakona o delovnih in socialnih sodiščih (Uradni list RS, št. 19/94 - ZDSS, 13. 5. 1994), ki pa ga je na podlagi prvega odstavka 68. člena treba uporabiti tudi v tej zadevi.

razmerja delavcev v gospodarskih družbah pa so zasebno-pravna razmerja.

15. Neutemeljene so tudi navedbe pritožnice, da je šele iz sklepa Vrhovnega sodišča zvedela, da bi morala pri delodajalcu vložiti ugovor zoper ravnanje delodajalca. Izčrpanje predhodnega varstva pravic pri delodajalcu je kot procesna predpostavka za sodno varstvo določena v zakonu: tako kadar gre za ugovore zoper pisne sklepe, kot tudi v primerih, ko delavec uveljavlja varstvo pravic, kršenih z (ne)ravnanjem delodajalca. Ustavno sodišče pa je že sprejelo stališče, da v primerih, ko gre za pravilno uporabo prava, ni v nasprotju s 23. členom ustave možnost, da Vrhovno sodišče v sporu odloči dokončno in meritorno (npr. Sklep št. Up-115/95 z dne 24. 4. 1996, OdlUS V, 80).

C)

16. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 59. člena ZUstS v sestavi: predsednik Franc Testen ter sodnice in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, Milojka Modričan, dr. Ciril Ribičič, dr. Lojze Ude in dr. Dragica Wedam-Lukić. Odločbo je sprejelo s petimi glasovi proti trem. Proti so glasovali sodniki Čebulj, Janko in Ribičič. Sodnik Ribičič je dal odklonilno ločeno mnenje.

Št. Up-341/99 -10

Ljubljana, dne 4. oktobra 2001.

Predsednik
Franc Testen l. r.

OBČINE

ČRNA NA KOROŠKEM

4400. Program priprave zazidalnega načrta "Pristava"

Na podlagi 2. člena zakona o planiranju in urejanju prostora v prehodnem obdobju (Uradni list RS, št. 48/90), 34., 35. in 36. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85 in 29/86 ter Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93 in 44/97) in 16. člena statuta Občine Črna na Koroškem (Uradni list RS, št. 62/99, 40/01) je župan dne 11. 10. 2001 sprejel

PROGRAM priprave zazidalnega načrta "Pristava"

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(predmet in cilj sprememb in dopolnitev ZN)

S tem programom se podrobneje določijo:

- vsebina in obseg potrebnih strokovnih podlag in drugih strokovnih nalog, ki jih je potrebno opraviti v postopku priprave in sprejemanj ZN Pristava,
- subjekti, ki sodelujejo pri pripravi ZN,
- način njihovega sodelovanja oziroma nalog in obveznosti, ki jih morajo pri tem opraviti,
- roki za posamezne faze priprave ZN,
- sredstva, potrebna za njihovo pripravo,
- nosilec strokovnih aktivnosti priprave ZN in način izbora omenjenega nosilca.

2. člen

(vsebina in obseg sprememb in dopolnitev ZN)

ZN se v vsebinskem smislu pripravi tako, da bodo sestavine tekstualnega in grafičnega skladne z določili:

- zakon o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85 in 29/86, 43/89 ter Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93 in 44/97),
- navodila o vsebini posebnih strokovnih podlag in o vsebini prostorskih izvedbenih aktov (Uradni list SRS, št. 14/85),
- zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93 in 1/96),

- vsebina ZN se nanaša za območje Pristava, na par. št. 341/1 k. o. Črna, ki je določen z odlokom o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavnih dolgoročnega plana Občine Ravne na Koroškem za obdobje od leta 1986 do leta 2000, dopolnjenega leta 1990 in srednjeročnega družbenega plana Občine Ravne na Koroškem za obdobje od leta 1986 do leta 1990, za območje Občine Črna na Koroškem za posamezna poselitvena območja (Uradni list RS, št. 78/01).

3. člen

(organizacija priprav ZN)

a) Nosilec strokovnih aktivnosti bo izbran po predloženih ponudbah,

b) Kot koordinator postopka priprave in sprejemanja ZN se določijo:

župan oziroma tajnica občinske uprave.

Naloge nosilca izdelave ZN so:

- izdelava strokovnih podlag v predpisanih vsebinah
- izdelava tekstualnega dela in grafičnega dela sprememb in dopolnitev ZN v skladu z zakoni in sprejetim programom priprave (faza: osnutek, predlog):
 - odlok o spremembah in dopolnitvah ZN,
 - tekstualni del,
 - grafični del,
 - soglasja pristojnih organov, organizacij, skupnosti,
- sodelovanje na organizirani javni razpravi ter v vseh postopkih sprejemanja in
 - priprava strokovnega mnenja o zbranih pripombah, ki bo osnova za odločanje in sprejemanje ZN.

II. STROKOVNE PODLAGE OZIROMA PREHODNE AKTIVNOSTI

4. člen

(veljavna prostorska dokumentacija)

Pred izdelavo se ZN nosilec naloge pripravi:

- strokovne podlage, ki zaradi prostorske povezanosti oziroma medsebojnega pogojevanja - obravnavajo tudi območje ZN Pristava in s katerimi se preverijo vsi, za pozidavo in poselitev pomembni dejavniki od naravnih danosti do grajenega okolja, za območje ZN pa se predstavita vsaj dve variantni rešitvi vrste in načina gradnje oziroma pozidave parcel.

Pri izdelavi ZN je potrebno upoštevati:

– vsebino veljavnih prostorskih sestavin plana Občine Črna na Koroškem.

III. SOGLASODAJALCI

5. člen

(postopek priprave soglasij)

V postopku ZN je potrebno pridobiti pogoje in soglasja pristojnih soglasodajalcev.

Nosilec izdelave ZN, pridobi pogoje soglasodajalcev na osnovi izdelanih strokovnih podlag oziroma opredelitve do variant, strokovnih razgovorov z upravljalci posameznih področij.

Organi in organizacije (soglasodajalci) podajo soglasja na usklajeni predlog ZN (osnutek ZN, ki je že usklajen s stališčem župana do pripomb in predlogov iz javne razgrnitve).

6. člen

(soglasodajalci)

Organi in organizacije, ki sodelujejo pri ZN so:

- RS, Ministrstvo za okolje in prostor, Uprava RS za varstvo narave, izpostava Maribor,
- RS, Ministrstvo za obrambo, Inšpektorat za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, izpostava Slovenj Gradec,
- RS, Ministrstvo za zdravje, Zdravstveni inšpektorat RS,
- Zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine Maribor,
- Telekom Slovenije, PE Slovenj Gradec,
- Elektro Celje, Javno podjetje za distribucijo električne energije d.d.,
- Občina Črna na Koroškem – režijski obrat.

IV. TERMINSKI PLAN

7. člen

(roki za posamezne faze izdelave sprememb in dopolnitev ZN)

Postopek priprave in sprejema ZN bo potekal po naslednjem terminskem planu:

- naročnik izbere izvajalca ZN do konca oktobra 2001,
- izbrani nosilec izdelave ZN takoj po podpisu pogodbe prične z delom,
- strokovne službe zavzamejo stališče do variant v 15 dneh, ko izvajalec prične z osnutkom izdelave ZN,
- odbor za komunalne zadeve, urejanje prostora in varstvo okolja obravnava osnutek v roku 14 dni po oddaji gradiva,
- župan Občine Črna na Koroškem sprejme sklep o enomesečni javni razgrnitvi osnutka. Sklep o javni razgrnitvi se objavi v Uradnem listu RS,
- javna razgrnitev se izvede na sedežu Občine Črna na Koroškem v 30 dneh po dnevu objave sklepa o javni razgrnitvi iz prejšnje alineje,
- javna razprava se izvede na sedežu Občine Črna na Koroškem v času trajanja javne razgrnitve,
- občani, organi in organizacije ter drugi zainteresirani oziroma prizadeti lahko podajo pisne pripombe v času trajanja javne razgrnitve osnutka ZN,
- župan zavzame stališče do pripomb in predlogov, podanih v času trajanja javne razgrnitve na podlagi strokovnega mnenja nosilca izdelave ZN in občinske strokovne

službe, ki predhodno obravnava pripombe in predloge ter sklepov odbora za komunalne zadeve, urejanje prostora in varstvo okolja ter predhodno obravnava pripombe in predloge v roku 10 dni po preteku javne razgrnitve,

– občinski svet sprejme na predlog župana stališče do pripomb in predlogov podanih v javni razgrnitvi in javni obravnavi,

– župan Občine Črna na Koroškem posreduje po predhodni obravnavi na Odboru za komunalne zadeve, urejanje prostora in varstvo okolja ZN občinskemu svetu s predlogom, da ga obravnava ter sprejem v enofaznem postopku.

V. KONČNI DOLOČBI

8. člen

(finančna sredstva)

Finančna sredstva za pripravo zazidalnega načrta zagotovi občinska uprava v okviru proračuna za leto 2002 postavka: urbanistična dokumentacija.

9. člen

Ta program priprave ZN začne veljati takoj, ko ga sprejme župan Občine Črna na Koroškem.

Št. 350-03-01/01

Črna na Koroškem, dne 11. oktobra 2001.

Župan

Občine Črna na Koroškem

Franc Stakne l. r.

ŠKOFJA LOKA

4401. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o oddaji službenih stanovanj v najem

Na podlagi 4. člena stanovanjskega zakona (Uradni list RS, št. 18/91-I, 19-2/91-I – popravek, 13/93, 9/94 – odl. US, 21/94, 23/96, 23/96, 24/96 – odl. US, 29/95, 44/96 – odl. US, 1/00) in 18. ter 86. člena statuta Občine Škofja Loka (Uradni list RS, št. 37/95 in 47/98) je Občinski svet občine Škofja Loka na nadaljevanju 19. seje dne 18. 10. 2001 sprejel

P R A V I L N I K

o spremembah in dopolnitvah pravilnika o oddaji službenih stanovanj v najem

1. člen

V pravilniku o oddaji službenih stanovanj v najem (Uradni list RS, št. 4/96) se besedilo 2. člena spremeni tako, da se glasi:

“Službena stanovanja po tem pravilniku so v lasti Občine Škofja Loka in so namenjena za reševanje stanovanjskih potreb uslužbencev in javnih delavcev zaposlenih v občinski upravi in javnih zavodih s področja družbenih dejavnosti, katerih ustanovitelj je Občina Škofja Loka. To so:

Zdravstveni dom Škofja Loka, Vrtec Škofja Loka, Knjižnica Ivana Tavčarja Škofja Loka, Osnovna šola Škofja Loka-Mesto, Osnovna šola Ivana Groharja Škofja Loka, Osnovna šola Cvetka Golarja Škofja Loka, Osnovna šola Jela Janežiča Škofja Loka, Glasbena šola Škofja Loka, Ljudska univer-

za Škofja Loka, Zavod za šport Škofja Loka in Občinska uprava občine Škofja Loka. "

2. člen

V 3. členu se doda drugi odstavek, ki se glasi:

"Delodajalci – zavodi navedeni v 2. členu tega pravilnika in občinska uprava so dolžni obvestiti župana občine o prenehanju delovnega razmerja najemnika službenega stanovanja v roku 15 dni od dneva prenehanja delovnega razmerja."

3. člen

V 4. členu se dopolni besedilo 3. in 4. točke tako, se glasita:

"3. profesor, zdravnik, strokovni delavec I., višji medicinski delavec,	25
"4. učitelj, vzgojitelj, strokovni delavec II., medicinski delavec,	20"

4. člen

V 5. členu se v prvem stavku drugega odstavka za besedo površina doda besedica "za največ", tako se ta stavek glasi:

"Za vsakega nadaljnjega družinskega člana se stanovanjska površina poveča za največ 15 m²."

5. člen

Besedilo 6. člena se spremeni tako, da se glasi:

"V primeru izpraznitve ali pridobitve službenega stanovanja na podlagi predhodnega sklepa in odločitve župana občine oddelek za javne službe in občinsko premoženje Občine Škofja Loka (v nadaljevanju besedila: pristojni oddelek) pripravi razpis za oddajo službenih stanovanj v najem.

Župan občine objavi Razpis na oglasni deski Občine Škofja Loka, Mestni trg 15, Škofja Loka.

O objavi razpisa obvesti vse v 2. členu tega pravilnika navedene organizacije in zavode, ki besedilo razpisa obesimo na svojih oglasnih deskah."

6. člen

Besedilo 10. člena se spremeni tako, da se glasi:

"Na predlog pristojnega oddelka občinske uprave izda direktor občinske uprave odločbe o dodelitvi službenih stanovanj v najem in o tem s sklepom obvesti vse prijavljene kandidate."

7. člen

Besedilo 11. člena se spremeni tako, da se glasi:

"Na odločbo in sklep direktorja občinske uprave je možno vložiti pritožbo županu občine v roku 15 dni od dneva vročitve."

8. člen

Besedilo 12. člena se spremeni tako, da se glasi:

"Na podlagi pravnomočne odločbe o dodelitvi službenega stanovanja v najem, sklene župan občine z izbranim prosilcem najemno pogodbo, s katero se uredijo medsebojni odnosi po določilih stanovanjskega zakona in tega pravilnika."

9. člen

Besedilo drugega stavka 13. člena se spremeni tako, da se glasi:

"Višina najemnine se določi na podlagi odloka o metodologiji za oblikovanje najemnin v neprofitnih stanovanjih (Uradni list RS, št. 23/00)."

10. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 362-253/92

Škofja Loka, dne 18. oktobra 2001.

Župan
Občine Škofja Loka
Igor Draksler l. r.

4402. Sklep o javni razgrnitvi

Na podlagi 37. in 38. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Uradni list RS, št. 26/90, 3/91, 18/93, 47/93, 7/93, 29/95 in 44/97) in 18. ter 86. člena statuta Občine Škofja Loka (Uradni list RS, št. 37/95 in 47/98) je Občinski svet občine Škofja Loka na 19. redni seji dne 18. 10. 2001 sprejel

SKLEP o javni razgrnitvi

Osnutka sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana za obdobje 1986–2000 in družbenega plana za območje Občine Škofja Loka ter prostorskih ureditvenih pogojev za območje Občine Škofja Loka.

1

Javno se razgrne osnutek sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana za obdobje 1986–2000 in družbenega plana za območje Občine Škofja Loka ter prostorskih ureditvenih pogojev za območje Občine Škofja Loka. Spremembe in dopolnitve se nanašajo na prostorsko širitev nekaterih kmetij v občini.

2

Dokumentacija bo javno razgrnjena v pritličju Občine Škofja Loka, Mestni trg 15, Škofja Loka. Javna razgrnitev bo trajala od 29. 10. 2001 do 29. 11. 2001.

3

V času javne razgrnitve lahko k dokumentu podajo svoje pisne pripombe in predloge vse fizične in pravne osebe, organizacije in skupnosti in le-te posredujejo Občini Škofja Loka.

4

V času javne razgrnitve bo dne 14. novembra 2001 ob 18. uri izvedena javna obravnava v sejni sobi Občine Škofja Loka.

5

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, Gorenjskem glasu in na spletnih straneh Občine Škofja Loka.

Št. 30-9/00

Škofja Loka, dne 18. oktobra 2001.

Župan
Občine Škofja Loka
Igor Draksler l. r.

4403. Sklep o cenah pogrebnih dejavnosti in upravljanja s pokopališči

Na podlagi 59. člena zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93 in 30/98) in 10. člena statuta Občine Škofja Loka (Uradni list RS, št. 37/95 in 47/98) je Občinski svet občine Škofja Loka na 19. redni seji dne 18. 10. 2001 sprejel

S K L E P
o cenah pogrebnih dejavnosti in upravljanja s pokopališči

1. člen

S tem sklepom se na območju Občine Škofja Loka določijo najvišje cene pogrebnih dejavnosti in upravljanja s pokopališči, ki znašajo:

Storitev	Cena v SIT
1. Pokop in zasip groba: (sem spada izkop zemlje, poglobitev, zasip ter odvoz odvečne zemlje na deponijo oziroma priprava žarne omarice)	
– klasičen grob – odrasli	24.200
– klasičen grob – otrok	15.100
– žarni grob ali omarica	5.300
(Opomba: za zimski čas v primeru zmrzali se cena lahko poviša do 50%)	
2. Ureditev površine groba in okolice groba in dostopa:	
– žarni grob ali omarica	8.100
– ostali grobovi (eno polje)	16.400
3. Organizacija pogreba	5.200
4. Režijske ure delavcev – redni delovni čas	
– prevozi in enostavna dela	1.870
– fizično in psihično bolj zahtevna dela in dela s pokojniki	2.780
– pobiranje na intervencijo in ekshumacije ter dela pod posebnimi pogoji	5.560
(Opomba: za delo izven delovnega čas se cena poveča do 30%)	
5. Kilometrina	142
Stojnina avtomobila na uro (brez voznika in delavcev)	1.560
6. Pogrebno moštvo:	
– za klasičen pokop ali v grobnico	13.680
– za žaro	9.800
(Opomba: pogrebno moštvo za klasičen pogreb sestavlja 5 ali več oseb. V primeru manjšega števila oseb v ekipi se cena obračuna: za 4 osebe 80%, za 3 osebe 60% in 2 osebi 40% glede na polno ceno. Pogrebno moštvo za žarni pogreb sestavljajo 3 osebe. V primeru, da ekipa šteje le 2 ali 1 osebo se cena obračuna v višini 2/3 ali 1/3 cene glede na polno ceno. Za dodatno osebo v ekipi se cena poveča za 1.400 SIT).	
6. Uporaba mrliške veže ali poslovnega prostora na pokopališču na dan	13.500
(sem spada: uporaba prostora, sanitarij, pomožnih objektov, električna energija, ogrevanje, ozvočenje, zastave)	

Storitev	Cena v SIT
7. Letni najem grobov:	
– žarni grob ali žarna omarica za 2 žari	2.300
– grob na pokopališču – 1 polje	3.600
– grobnica ali povečan grobni prostor za 6 grobov ali več	15.500
– prostor za raztros pepela	2.300
8. Uporaba obdukcijske sobe	7.800
Pranje obdukcijske sobe	3.190
Dezinfekcija obdukcijske sobe	4.800
9. Delež k investiciji na pokopališču Lipica za razširitev pokopališča:	
– žarni grob ali žarna omarica	20.240
– ostali grobovi – 1 polje	32.530
(Opomba: velja le za pokopališče Lipica in se plača ob prvem pokopu na pokopališču. Kdor je v času gradnje pokopališča plačal prispevek k investiciji (takratnih 800 din), sedaj deleža k investiciji za razširitev pokopališča ne plača)	

V ceni storitev davek na dodano vrednost ni vračunan.

2. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 353-10/01

Škofja Loka, dne 18. oktobra 2001.

Župan
Občine Škofja Loka
Igor Draksler l. r.

VLADA

4404. Uredba o določitvi najvišjih cen osnovnih telefonskih storitev

Na podlagi 8. in 9. člena zakona o kontroli cen (Uradni list RS, št. 63/99) in v zvezi z 2. členom uredbe o listi blaga in storitev, za katere se uporabljajo ukrepi kontrole cen (Uradni list RS, št. 80/00) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O
o določitvi najvišjih cen osnovnih telefonskih storitev

1. člen

Vlada Republike Slovenije določa najvišje cene osnovnih telefonskih storitev, in sicer:

Vrsta storitve	Cena v SIT od 1.11.2001
Telefonski impulz	
– naročniški telefon	4,39
Telefonska naročnina	
– enojčni priključek	1.440,00
– dvojni priključek	1.340,00

Cene ne vključujejo davka na dodano vrednost.

2. člen

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati uredba o določitvi najvišjih cen osnovnih telefonskih storitev (Uradni list RS, št. 19/01).

3. člen

Ta uredba začne veljati 1. novembra 2001.

Št. 384-04/2001-2

Ljubljana, dne 25. oktobra 2001.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

4405. Uredba o določitvi najvišjih cen osnovnih poštних storitev v notranjem prometu

Na podlagi 8. in 9. člena zakona o kontroli cen (Uradni list RS, št. 63/99) v zvezi z 2. členom uredbe o listi blaga in storitev, za katere se uporabljajo ukrepi kontrole cen (Uradni list RS, št. 80/00) in 10. členom zakona o poštних storitvah (Uradni list RS, št. 35/97 in 64/01) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o določitvi najvišjih cen osnovnih poštних storitev v notranjem prometu

1. člen

Določijo se najvišje cene osnovnih poštних storitev, in sicer:

Vrsta storitve	Cena v SIT
Standardizirano pismo	30
Nestandardizirano pismo	
– stopnja mase do 20g	31
– stopnja mase nad 20g do 100g	56
Standardizirana dopisnica	30
Nestandardizirana dopisnica	31

Navedene cene vključujejo davek na dodano vrednost.

2. člen

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati uredba o določitvi najvišjih cen osnovnih poštних storitev v notranjem prometu (Uradni list RS, št. 62/01).

3. člen

Ta uredba se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati 1. novembra 2001.

Št. 384-07/2000-3

Ljubljana, dne 25. oktobra 2001.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

4406. Uredba o spremembi uredbe o oblikovanju povprečne prodajne cene zemeljskega plina iz transportnega omrežja

Na podlagi 5. točke 9. člena zakona o kontroli cen (Uradni list RS, št. 63/99) in v zvezi z 2. členom uredbe o listi blaga in storitev, za katere se uporabljajo ukrepi kontrole cen (Uradni list RS, št. 80/00) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o spremembi uredbe o oblikovanju povprečne prodajne cene zemeljskega plina iz transportnega omrežja

1. člen

V 3. členu uredbe o oblikovanju povprečne prodajne cene zemeljskega plina iz transportnega omrežja (Uradni list RS, št. 2/01 in 8/01) se pod označbo izhodiščne cene zemeljskega plina C₀ številka "38,76" nadomesti s številko "35,78".

2. člen

Prvi preračun prodajne cene z izhodiščno ceno iz prejšnjega člena te uredbe se izračuna na dan 25. oktober 2001.

3. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 382-16/2001-3

Ljubljana, dne 26. oktobra 2001.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

4407. Uredba o določitvi najvišjih tarifnih postavk za prodajo električne energije za tarifne odjemalce

Na podlagi 9. člena zakona o kontroli cen (Uradni list RS, št. 63/99), 90. člena energetskega zakona (Uradni list RS, št. 79/99 in 8/00) in v zvezi z 2. členom uredbe o listi blaga in storitev, za katere se uporabljajo ukrepi kontrole cen (Uradni list RS, št. 80/00) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o določitvi najvišjih tarifnih postavk za prodajo električne energije za tarifne odjemalce

I

Vlada Republike Slovenije določa najvišje tarifne postavke za prodajo električne energije, in sicer s 1. 11. 2001:

Odjemna skupina	Tarifna stopnja	SE ZO NA	Priključnina	Obrač. moč Mesečno SIT/kW	Delovna energija SIT/kWh				Jalova energija sit/kvarh	
					KT	VT	MT	ET	VT	MT
					Gospodinjski odjem	I. st.		445,45		
Gospodinjski odjem	II. st.		1.002,25			18,19	10,70	15,29		
Gospodinjski odjem	III. st.			169,75		18,19	10,70	15,29		
Ostali odjem 0,4 kV	I. st.	VS		1.894,01		13,31	7,83		3,45	2,03
		NS		1.456,93		10,23	6,02		2,65	1,56
Ostali odjem 0,4 kV	II. st.	ES		213,13		20,58	12,11		3,32	1,95
		VS		282,35		27,24	16,02			
		NS		176,46		17,03	10,02			
Javna razsvetljava							14,56			

Tarifne postavke so brez 19% davka na dodano vrednost!

** "ŠTEVČNINA" se zaračunava v fiksnem znesku na mesec

KRATICE OZNAČUJEJO:

VS – višja sezona na visoki napetosti:

v mesecih januar, februar in december,

SS – srednja sezona na visoki napetosti:

v mesecih marec, april, oktober in november,

NS – nižja sezona na visoki napetosti:

v mesecih maj, junij, julij, avgust in september,

VS – višja sezona v Ostalem odjemu 0,4 kV I. st.:

v mesecih januar, februar, marec, oktober, november in december,

NS – nižja sezona v Ostalem odjemu 0,4 kV I. st.:

v mesecih april, maj, junij, julij, avgust in september,

VS – višja sezona v Ostalem odjemu 0,4 kV II. st.:

v mesecih januar, februar in december,

NS – nižja sezona v Ostalem odjemu 0,4 kV II. st.:

v mesecih marec, april, maj, junij, julij, avgust, september, oktober in november,

KT – konične dnevne tarifne postavke za uporabnike na visoki napetosti ob delavnikih od ponedeljka do petka, in sicer:

VS v času VS 6 ur dnevno,

SS v času SS 5 ur dnevno,

NS v času NS 4 ure dnevno.

Ure KT določa vsako leto dobavitelj.

VT – večje dnevne tarifne postavke ob delavnikih od ponedeljka do sobote v času od 6. do 13. in 16. do 22. ure;

v razdobju, ko se uporablja poletni čas pa od 7. do 14. in od 17. do 23. ure, razen ur, ki se na visoki napetosti določajo kot ure KT

MT – manjše dnevne tarifne postavke v času od 22. do 6. ure in od 13. do 16. ure;

v razdobju, ko se uporablja poletni čas pa od 23. do 7. ure in od 14. do 17. ure.

Ob nedeljah je manjša dnevna tarifa ves dan.

II

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati uredba o določitvi najvišjih tarifnih postavk za prodajo električne energije (Uradni list RS, št. 102/00).

III

Ta uredba se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati 1. novembra 2001.

Št. 382-11/2001-1

Ljubljana, dne 25. oktobra 2001.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

4408. Uredba o dopolnitvi uredbe o izdaji obveznic za plačilo odškodnine žrtvam vojnega in povojnega nasilja ter izvrševanju odločb o določitvi odškodnine

Na podlagi 14. člena zakona o skladu za poplačilo odškodnine žrtvam vojnega in povojnega nasilja (Uradni list RS, št. 18/01) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o dopolnitvi uredbe o izdaji obveznic za plačilo odškodnine žrtvam vojnega in povojnega nasilja ter izvrševanju odločb o določitvi odškodnine

1. člen

V uredbi o izdaji obveznic za plačilo odškodnine žrtvam vojnega in povojnega nasilja ter izvrševanju odločb o določitvi odškodnine (Uradni list RS, št. 60/01) se prvi stavek drugega odstavka 8. člena dopolni tako, da se pred piko doda besedilo "oziroma na njegovo hranilno knjižico."

2. člen

Drugi odstavek 9. člena se dopolni tako, da se pred piko doda besedilo "ali na prejemnikovo hranilno knjižico."

3. člen

Četrta alineja prvega odstavka 10. člena se dopolni tako, da se glasi:

"- številko tekočega ali žiro računa ali hranilne knjižice prejemnika in banko, ki vodi račun oziroma pri kateri ima prejemnik odprto hranilno knjižico".

4. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 447-21/2001-3

Ljubljana, dne 25. oktobra 2001.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

4409. Uredba o spremembi uredbe o določitvi zneska trošarine za mineralna olja in plin

Na podlagi 66. člena zakona o trošarinah (Uradni list RS, št. 84/98, 57/99 in 33/01) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o spremembi uredbe o določitvi zneska trošarine za mineralna olja in plin

1. člen

V uredbi o določitvi zneska trošarine za mineralna olja in plin (Uradni list RS, št. 38/01 in 47/01) se v 1. členu spremeni znesek trošarine za neosvinčeni bencin iz tarifnih oznak 2710 00 27, 2710 00 29 in 2710 00 32 ter za

plinsko olje za pogonski namen iz tarifnih oznak 2710 00 66 do 2710 00 68 (za 1.000 litrov), in znaša za:

1.3.	neosvinčeni bencin z vsebnostjo svınca do 0,013 g/l in z oktanskim številom (RON) do manj kot 98	89.954 tolarjev
1.4.	neosvinčeni bencin z vsebnostjo svınca do 0,013 g/l in z oktanskim številom (RON) 98 ali več	89.954 tolarjev
2.1.	plinsko olje za pogonski namen	63.456 tolarjev.

2. člen

Proizvajalec in uvoznik neosvinčenega motornega bencina in plinskega olja iz prejšnjega člena plačata trošarino v skladu s prejšnjim členom za trošarinske izdelke, ki jih sprostita v porabo od vključno dneva uveljavitve te uredbe dalje.

3. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 421-12/2000-12

Ljubljana, dne 29. oktobra 2001.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

4410. Uredba o spremembi uredbe o določitvi in načinu obračunavanja posebnega nadomestila za izvrševanje gospodarske javne službe oblikovanja obveznih rezerv nafte in njenih derivatov

Na podlagi 21.b člena zakona o blagovnih rezervah (Uradni list RS, št. 60/95 in 38/99) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o spremembi uredbe o določitvi in načinu obračunavanja posebnega nadomestila za izvrševanje gospodarske javne službe oblikovanja obveznih rezerv nafte in njenih derivatov

1. člen

V uredbi o določitvi in načinu obračunavanja posebnega nadomestila za izvrševanje gospodarske javne službe za oblikovanje obveznih rezerv nafte in njenih derivatov (Uradni list RS, št. 96/99, 29/00 in 102/00) se prvi odstavek 2. člena spremeni tako, da se glasi:

»Zavezanci so dolžni Zavodu za obvezne rezerve nafte in njenih derivatov (v nadaljnjem besedilu: zavod) plačevati članarino v višini 1,7 SIT/l za motorni bencin, letalski bencin, letalsko gorivo na bencinski bazi in 1,6 SIT/l za dizelsko gorivo, ekstra lahko kurilno olje, gorilni kerozin, letalsko gorivo na kerozinski bazi ter 1,6 SIT/kg za kurilno olje.«.

2. člen

Ta uredba začne veljati 30. oktobra 2001.

Št. 427-06/2001-1

Ljubljana, dne 29. oktobra 2001.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

4411. Uredba o dopolnitvah uredbe o izvajanju Evropskega sporazuma o pridružitvi med Republiko Slovenijo na eni strani in Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami, ki delujejo v okviru Evropske unije na drugi strani, v delu, ki se nanaša na trgovino in začasni uporabi zapisnika trgovinskega pogajanja med Komisijo in Republiko Slovenijo o novih vzajemnih koncesijah v kmetijstvu (Bruselj, 22. 5. 2000)

Na podlagi 3. člena zakona o ratifikaciji Evropskega sporazuma o pridružitvi med Republiko Slovenijo na eni strani in Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami, ki delujejo v okviru Evropske unije, na drugi strani s sklepno listino ter protokola, s katerim se spreminja Evropski sporazum o pridružitvi med Republiko Slovenijo na eni strani in Evropskimi skupnostmi ter njihovimi državami članicami, ki delujejo v okviru Evropske unije na drugi strani (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 13/97), 75. člena zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 45/01) in Uredbe o ratifikaciji sklepa št. 5/2001 Pridružitvenega sveta EU-Slovenija o izboljšavah trgovinskih dogovorov, predvidenih za predelane kmetijske izdelke v Protokolu 3 Evropskega sporazuma (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 24/01, v Uradnem listu RS, št. 84/01) izdaja Vlada Republike Slovenije

5. člen

Za prilogo 8 se doda nova priloga 9, ki se glasi:

EVROPSKA UNIJA – PRILOGA 9

Tarifna oznaka	Poimenovanje	Količina (v tonah)	Carinska stopnja
1	2	3	4
	Žvečilni gumi, prevlečen s sladkorjem ali ne: – – ki vsebuje 60 mas.% ali več saharoze (vključno z invertnim sladkorjem, izraženim s saharozo)	1000	pr
1704 10 99	– – Drugo		
1704 90 71	Kuhane sladkarije, polnjene ali nepolnjene		
1704 90 75	Karamele (toffee) in podobne sladkarije		
	Čokolada in drugi živilski pripravki, ki vsebujejo kakav		
1806 31 00	– – poljnjeni	117	pr
1806 32	– – nepoljnjeni		
1806 90 70	Pripravki, ki vsebujejo kakav, za pripravo pijač	167	pr
1901 20 00	Mešanice in testo za pripravo pekovskih izdelkov iz tar. št. 1905	167	pr
1902 11 00	Nekuhane testenine, nepolnjene in ne drugače pripravljene, vsebujejo jajca	367	pr

UREDBO

o dopolnitvah uredbe o izvajanju Evropskega sporazuma o pridružitvi med Republiko Slovenijo na eni strani in Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami, ki delujejo v okviru Evropske unije na drugi strani, v delu, ki se nanaša na trgovino in začasni uporabi zapisnika trgovinskega pogajanja med Komisijo in Republiko Slovenijo o novih vzajemnih koncesijah v kmetijstvu (Bruselj, 22. 5. 2000)

1. člen

V Uredbi o izvajanju Evropskega sporazuma o pridružitvi med Republiko Slovenijo na eni strani in Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami, ki delujejo v okviru Evropske unije na drugi strani, v delu, ki se nanaša na trgovino in začasni uporabi Zapisnika trgovinskega pogajanja med Komisijo in Republiko Slovenijo o novih vzajemnih koncesijah v kmetijstvu (Bruselj, 22. 5. 2000) (Uradni list RS, št. 121/00, 6/01, 62/01), se v 5. členu doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

“Za predelane kmetijske proizvode po poreklu iz Skupnosti, ki so navedeni v prilogi 9 k tej uredbi, ki je njen sestavni del, se pri uvozu v Republiko Slovenijo, v okviru carinskih kvot, določenih v tej prilogi, uporablja carinska stopnja “prosto”, posebna uvozna dajatev se ne plačuje.“

2. člen

V prvem odstavku 9. člena se besedilo “priloga 2” v različnih sklonih, nadomesti z besedilom “prilogi 2 in 9” v ustreznih sklonih.

3. člen

V prvem odstavku 10. člena se besedilo: “prilogi 2” nadomesti z besedilom “prilogah 2 in 9”.

4. člen

V 14. členu se besedilo “1 in 2” nadomesti z besedilom “1, 2 in 9”.

1	2	3	4
	Sladki keksi (piškoti), vafliji in oblati: -- drugo: -- -- sladki keksi (piškoti): -- -- -- drugo:	250	pr
1905 30 59	-- -- -- -- drugo Sladki keksi (piškoti), vafliji in oblati: -- -- drugo: -- -- -- vafliji in oblati		
1905 30 91	-- -- -- soljeni, polnjeni ali nepolnjeni		
1905 40	Prepečenec, opečen kruh in podobni opečeni izdelki:	333	pr
1905 40 10	-- prepečenec		
1905 40 90	-- drugo		

6. člen

Ta uredba začne veljati 1. novembra 2001.

Št. 334-07/2000-9

Ljubljana, dne 25. oktobra 2001.

Vlada Republike Slovenije

Igor Bavčar l. r.
Minister

4412. Odlok o spremembi odloka o tarifnem sistemu za prodajo telefonskih storitev

Na podlagi 26. člena zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93 in 30/98) izdaja Vlada Republike Slovenije

ODLOK o spremembi odloka o tarifnem sistemu za prodajo telefonskih storitev

1. člen

11. a člen odloka o tarifnem sistemu za prodajo telefonskih storitev (Uradni list RS, št. 37/97, 2/99, 102/99, 21/01, v nadaljnjem besedilu: odlok) se črta.

2. člen

16. člen odloka se spremeni tako, da se glasi:

"16. člen

V mednarodnem telefonskem prometu je pet območij. Za posamezno območje veljajo naslednje cene, brez davka na dodano vrednost:

- I. območje 35,00 SIT/min,
- II. območje 45,00 SIT/min,
- III. območje 95,00 SIT/min,
- IV. območje 135,00 SIT/min,
- V. območje 230,00 SIT/min.

Za klice v mobilna omrežja držav, ki zahtevajo mobilni dodatek za terminacijo klicev iz Slovenije v mobilna omrežja v teh državah, se uvede mobilni dodatek v višini 25 SIT/min (cena brez DDV).

Telekom Slovenije uvaja dodatek za klice v mobilna omrežja posameznih držav po principu recipročnosti samo za države, ki imajo dodatek vgrajen v obračunski ceni za mobilna omrežja v svoji državi. Telekom Slovenije mora ob-

javiti v svojem ceniku spisek držav, za katere države velja mobilni dodatek za klice v mobilna omrežja.

Posamezne države so razporejene v območja glede na višino stroškov, pri čemer so upoštevani terminalni in tranzitni stroški, stroški mednarodnih prenosnih poti in stroški komutacije.

I. območje:

Avstrija, Belgija, Danska, Finska, Francija, Grčija, Hrvaška, Irska, Italija, Kanada, Liechtenstein, Luksemburg, Madžarska, Monako, Nemčija, Nizozemska, Norveška, Portugalska, San Marino, Španija, Švedska, Švica, Vatikanska mestna država (Sveti sedež), Združene države Amerike, ZDA - Aljaska, ZDA - Havaji, Združeno kraljestvo.

II. območje:

Albanija, Bolgarija, Bosna in Hercegovina, Češka republika, Estonija, Jugoslavija, Latvija, Litva, Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija, Malta, Poljska, Romunija, Slovaška.

III. območje:

Alžirija, Andora, Avstralija, Bahami, Belorusija, Ciper, Ferski otoki, Francoska Gvajana, Gibraltar, Guadeloupe, Islandija, Maroko, Martinik, Moldavija republika, Reunion, Ruska Federacija, St. Pierre in Miquelon, Tunizija, Turčija, Ukrajina.

IV. območje:

Ameriška Samoa, Antigva in Barbuda, Argentina, Aruba, Ascension, Avstralsko zunanje ozemlje, Azerbajdžan, Bahrajn, Barbados, Belize, Benin, Bermudi, Bocvana, Bolivija, Brazilija, Burkina Faso, Čile, Deviški otoki (Britanski), Deviški otoki (ZDA), Dominika, Dominikanska republika, Falklandski otoki (Malvini), Filipini, Gabon, Gambija, Gana, Grenada, Gruzija, Gvajana, Gvatemala, Hongkong, Indija, Iran, Izrael, Jamajka, Japonska, Jemen, Južna Afrika, Kajmanski otoki, Kazahstan, Kolumbija, Komori, Kongo, Koreja republika, Kuvajt, Libanon, Libija, Malavi, Maldivi, Malezija, Mar-

shallovi otoki, Mavretanija, Mikronezija (Federativne države), Montserrat, Mozambik, Namibija, Nauru, Niger, Nizozemski Antili, Nova Zelandija, Oman, Otoki Turks in Caicos, Papua Nova Gvineja, Portoriko, Ruanda, Saint Helena, Saint Kitts in Nevis, Saint Lucija, Saint Vincent In Grenadine, Salvador, Samoa, Saudova Arabija, Severni Marianski Otoki, Sierra Leone, Singapur, Sirska Arabska Republika, Svaži, Šrilanka, Tadžikistan, Tajvan, provinca Kitajske, Tanzanija, Združena republika, Trinidad in Tobago, Tuvalu, Urugvaj, Venezuela, Zahodna Samoa, Kongo, Demokratična republika, Združeni arabski emirati, Zelenortski otoki, Komori. V območje Afganistan, Angola, Anguilla, Armenija, Bangladeš, Država Brunej, Burundi, Butan, Cookovi otoki, Čad, Diego Garcia, Džibuti, Egipt, Ekvador, Ekvatorialna Gvineja, Eritreja, Etiopija, Fidži, Francoska Polinezija, Grenlandija, Guam, Gvineja, Gvineja Bissau, Haiti, Honduras, Indonezija, Irak, Jordanija, Kambodža, Kamerun, Karibi, Katar, Kenija, Kirgizistan, Kiribati, Kitajska, Koreja, Demokratična ljudska republika, Kostarika, Kuba, Laoška ljudska demokratična republika, Lesoto, Liberija, Macau, Madagaskar, Mali, Mauritius, Mehika, Mjanmar, Mongolija, Nepal, Nigerija, Nikaragva, Niue, Nova Kaledonija, Pakistan, Palau, Panama, Paragvaj, Peru, Sao Tome in Principe, Sejšeli, Senegal, Slonokoščena obala, Salomonovi otoki, Somalija, Srednjejafriška republika, Sudan, Surinam, Tajska, Togo, Tokelau, Tonga, Turkmenistan, Uganda, Uzbekistan, Vanuatu, Vietnam, Otoki Wallis in Futuna, Zambija, Zimbabve.“.

3. člen

Ta odlok se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati s 1. novembrom 2001.

Št. 384-05/2001-2

Ljubljana, dne 25. oktobra 2001.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

MINISTRSTVA

4413. Odredba o spremembah in dopolnitvah odredbe o označevanju in registraciji govedi

Na podlagi petega odstavka 16. člena zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 33/01) in drugega odstavka 20. člena zakona o ukrepih v živinoreji (Uradni list SRS, št. 17/78 in 29/86) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

O D R E D B O

o spremembah in dopolnitvah odredbe o označevanju in registraciji govedi

1. člen

V odredbi o označevanju in registraciji govedi (Uradni list RS, št. 86/99, 59/00, 111/00, 118/00 in 82/01) se v 2. členu za šesto alineo doda nova sedma alineja, ki se glasi:

»– kmetijski zavodi so območni kmetijsko gozdarski zavodi, ki jih s sklepom določi minister.«

Sedma, osma in deveta alineja postanejo osma, deveta in deseta alineja.

2. člen

V 6. členu se v prvem odstavku beseda »registrirana« nadomesti z besedo »evidentirana«.

V drugem odstavku se črta besedilo »Pogoje in postopek registracije iz prejšnjega odstavka,«.

3. člen

V 8. členu se črta celotni peti odstavek. Sedanji šesti odstavek postane peti.

4. člen

V 22. členu se črta četrti odstavek. Sedanji peti, šesti, sedmi in osmi odstavek postanejo četrti, peti, šesti in sedmi odstavek.

5. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 323-170/99-9

Ljubljana, dne 25. oktobra 2001.

mag. Franc But l. r.

Minister

za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

Popravek

V pravilniku o registraciji in vodenju registra mladinskih svetov, objavljenem v Uradnem listu RS, št. 60-3185/01 z dne 20. 7. 2001, se:

– v 8. členu, v točkah 3., 4., 5., 6., 7., 8. in 9., besedna zveza "upravno enoto" nadomesti z besedno zvezo "upravna enota";

– v 8. členu, v drugi alineji točke 11. beseda "nastalo" nadomesti z besedo "nastal";

– v rubrikah obrazca registra mladinskih svetov besedna zveza "upravno enoto" nadomesti z besedno zvezo "upravna enota";

– v rubriki "Opombe" obrazca registra mladinskih svetov, v drugi alineji, beseda "nastalo" nadomesti z besedo "nastal".

Št. 1232/2001

Ljubljana, dne 2. oktobra 2001.

dr. Lucija Čok l. r.

Ministrica

za šolstvo, znanost in šport

Popravek

V spremembah in dopolnitvah kolektivne pogodbe za raziskovalno dejavnost, objavljenih v Uradnem listu RS, št. 84-4348/01 z dne 26. 10. 2001 je izostala naslednja tabela:

**TABELA 2 - DINAMIKA IZPLAČEVANJA DODATKOV (dodatki se seštevajo)
Spremembe in dopolnitve kolektivne pogodbe za raziskovalno dejavnost RS**

NAZIV DELOVNEGA MESTA	Dodatek po KP 54.c členu	Dodatek po KP 54.c členu	Dodatek po KP 54.c členu	Dodatek po KP 54.e členu	Dodatek po KP 54.e členu	Dodatek po KP 54.e členu
	januar 2001 – država	november 2001 - država	december 2001 - država	januar 2001 – sami 5 %	december 2001 - sami 3 %	skupaj 2001 – sami
ZNANSTVENI SVETNIK, RAZISKOVALNO-RAZVOJNI SVETNIK						
5. plačilni razred	0,400	0,150	0,550	0,45	0,27	0,72
4. plačilni razred	0,400	0,150	0,550	0,43	0,26	0,69
3. plačilni razred	0,400	0,150	0,550	0,40	0,24	0,64
2. plačilni razred	0,400	0,150	0,550	0,38	0,23	0,61
1. plačilni razred	0,400	0,150	0,550	0,36	0,22	0,58
Osnovni količnik	0,400	0,150	0,550	0,34	0,20	0,54
VIŠJI ZNANSTVENI SODELAVEC, VIŠJI RAZISKOVALNO-RAZVOJNI SODELAVEC, SAMOSTOJNI STROKOVNI SODELAVEC V HUMANISTIKI-SPECIALIST						
5. plačilni razred	0,400	0,150	0,550	0,38	0,23	0,61
4. plačilni razred	0,400	0,150	0,550	0,36	0,22	0,58
3. plačilni razred	0,400	0,150	0,550	0,34	0,20	0,54
2. plačilni razred	0,400	0,150	0,550	0,32	0,19	0,51
1. plačilni razred	0,400	0,150	0,550	0,30	0,18	0,48
Osnovni količnik	0,400	0,150	0,550	0,28	0,17	0,45
ZNANSTVENI SODELAVEC, RAZISKOVALNO-RAZVOJNI SODELAVEC, SAMOSTOJNI STROKOVNI SODELAVEC V HUMANISTIKI						
5. plačilni razred	0,400	0,150	0,550	0,32	0,19	0,51
4. plačilni razred	0,400	0,150	0,550	0,30	0,18	0,48
3. plačilni razred	0,400	0,150	0,550	0,28	0,17	0,45
2. plačilni razred	0,400	0,150	0,550	0,27	0,16	0,43
1. plačilni razred	0,400	0,150	0,550	0,25	0,15	0,40
Osnovni količnik	0,400	0,150	0,550	0,24	0,14	0,38
ASISTENT Z DOKTORATOM, VIŠJI RAZISKOVALNO-RAZVOJNI ASISTENT						
5. plačilni razred	0,400	0,150	0,550	0,27	0,16	0,43
4. plačilni razred	0,400	0,150	0,550	0,25	0,15	0,40
3. plačilni razred	0,400	0,150	0,550	0,24	0,14	0,38
2. plačilni razred	0,400	0,150	0,550	0,22	0,13	0,35
1. plačilni razred	0,400	0,150	0,550	0,21	0,13	0,34
Osnovni količnik	0,400	0,150	0,550	0,20	0,12	0,32
STROKOVNI SODELAVEC V HUMANISTIKI						
5. plačilni razred	0,225	0,100	0,325	0,25	0,15	0,40
4. plačilni razred	0,225	0,100	0,325	0,24	0,14	0,38
3. plačilni razred	0,225	0,100	0,325	0,22	0,13	0,35
2. plačilni razred	0,225	0,100	0,325	0,21	0,13	0,34
1. plačilni razred	0,225	0,100	0,325	0,20	0,12	0,32
Osnovni količnik	0,225	0,100	0,325	0,19	0,11	0,30
ASISTENT Z MAGISTERIJEM, ASISTENT S SPECIALIZACIJO						
5. plačilni razred	0,175	0,075	0,25	0,24	0,14	0,38
4. plačilni razred	0,175	0,075	0,25	0,22	0,13	0,35
3. plačilni razred	0,175	0,075	0,25	0,21	0,13	0,34
2. plačilni razred	0,175	0,075	0,25	0,20	0,12	0,32
1. plačilni razred	0,175	0,075	0,25	0,19	0,11	0,30
Osnovni količnik	0,175	0,075	0,25	0,18	0,11	0,29
ASISTENT Z VISOKOŠOLSKO IZOBRAZBO						
5. plačilni razred	0,100	0,075	0,175	0,21	0,13	0,34
4. plačilni razred	0,100	0,075	0,175	0,20	0,12	0,32
3. plačilni razred	0,100	0,075	0,175	0,19	0,11	0,30
2. plačilni razred	0,100	0,075	0,175	0,18	0,11	0,29
1. plačilni razred	0,100	0,075	0,175	0,17	0,10	0,27
Osnovni količnik	0,100	0,075	0,175	0,16	0,10	0,26

dr. Lucija Čok l. r.
Ministrica
za šolstvo, znanost in šport

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

4385. Zakon o državni pomoči za odpravo posledic suše, pozebe in neurij s točo v kmetijstvu za leto 2001 (ZZSO2001) 8581
4386. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o igrah na srečo (ZIS-A) 8584
4387. Sprememba poročila o gospodarskih družbah, podjetjih ali zavodih 8589
4388. Akt o odreditvi parlamentarne preiskave za ugotovitev ozadja in vzrokov napada na novinarja Mira Petka ter morebitno vpletenost in politično odgovornost nosilcev javnih funkcij 8589

VLADA

4389. Uredba o rudarskih pravicah za raziskovanje oziroma gospodarsko izkoriščanje mineralnih surovin na raziskovalnih prostorih: Črenšovci, Občina Črenšovci; Žabče, Občina Tolmin; Hrašica, Občina Beltinci in Moravske Toplice in pridobivalnih prostorih: Selnica ob Dravi, Občina Selnica ob Dravi; Vetrnik, Občina Litija; Brezovica, Občina Radovljica; Zala v Davči, Občina Železniki; Jurkovec, Občina Ormož; Lipovci, Občina Beltinci; Sotina, Občina Rogošci; Gorenja vas, Občina Gorenja vas-Poljane; Stara vas, Občina Grosuplje; Razdrto, Občina Postojna in Divača; Lajše, Občina Gorenja vas-Poljane; Renče, MO Nova Gorica; Bukovci, Občina Gorišnica; Dankovci, Občina Puconci; Kog, Občina Ormož; Babinci, Občina Ljutomer; Bakovska cesta "B", MO Murska Sobota; Okroglica I, MO Nova Gorica; Okroglica II, MO Nova Gorica 8590
4404. Uredba o določitvi najvišjih cen osnovnih telefonskih storitev 8620
4405. Uredba o določitvi najvišjih cen osnovnih poštne storitev v notranjem prometu 8621
4406. Uredba o spremembi uredbe o oblikovanju povprečne prodajne cene zemeljskega plina iz transportnega omrežja 8621
4407. Uredba o določitvi najvišjih tarifnih postavk za prodajo električne energije za tarifne odjemalce 8621
4408. Uredba o dopolnitvi uredbe o izdaji obveznic za plačilo odškodnine žrtvam vojnega in povojnega nasilja ter izvrševanju odločb o določitvi odškodnine 8623
4409. Uredba o spremembi uredbe o določitvi zneska trošarine za mineralna olja in plin 8623
4410. Uredba o spremembi uredbe o določitvi in načinu obračunavanja posebnega nadomestila za izvrševanje gospodarske javne službe oblikovanja obveznih rezerv nafte in njenih derivatov 8623
4411. Uredba o dopolnitvah uredbe o izvajanju Evropskega sporazuma o pridružitvi med Republiko Slovenijo na eni strani in Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami, ki delujejo v okviru Evropske unije na drugi strani, v delu, ki se nanaša na trgovino inčasni uporabi zapisnika trgovinskega pogajanja med Komisijo in Republiko Slovenijo o novih vzajemnih koncesijah v kmetijstvu (Bruselj, 22. 5. 2000) 8624

4412. Odlok o spremembi odloka o tarifnem sistemu za prodajo telefonskih storitev 8625

MINISTRSTVA

4390. Odredba o določitvi vrednosti točke za ugotovitev vrednosti stanovanja 8597
4413. Odredba o spremembah in dopolnitvah odredbe o označevanju in registraciji govedi 8626
4391. Pravilnik o razveljavitvi predpisov na področju telekomunikacij 8597
4392. Pravilnik o postopku obveščanja o smrti oseb, ki pridejo v poštev kot dajalci delov človeškega telesa zaradi presaditve 8598
4393. Navodilo o postopku odpiranja ponudb 8603
4394. Soglasje k aktu o ustanovitvi ustanove USTANOVA - FUNDACIJA ZA POMOČ OTROKOM 8605

USTAVNO SODIŠČE

4395. Sklep, da se pobuda za začetek postopka za oceno ustavnosti 84., 149., 151., 153., 168. in 189. člena zakona o avtorski in sorodnih pravicah, ustavnosti in zakonitosti pravilnika o javnem izvajanju in predstavljanju glasbenih del javnosti ter ustavnosti in zakonitosti pravilnika o javni priobčitvi glasbenih del zavrnejo 8606
4396. Sklep o zavrnitvi predloga za zadržanje izvrševanja odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega in družbenega plana Občine Izola za obdobje 1986-2000 območje Livade-1999 do končne odločitve in o zadržanju izvrševanja odloka o zazidalnem načrtu Livade II 8610
4397. Odločba o ugotovitvi, da je 5. točka prvega odstavka 19.a člena uredbe o taksi za obremenjevanje zraka z emisijo ogljikovega dioksida v neskladju z ustavo 8611
4398. Sklep, da se izvrševanje 14. člena navodila o oblikah in izvajanju notranjega finančnega nadzora do končne odločitve zadrži 8614
4399. Odločba o zavrnitvi ustavne pritožbe zoper sodbo Vrhovnega sodišča 8615

OBČINE

- ČRNA NA KOROŠKEM
4400. Program priprave zazidalnega načrta "Pristava" 8617
- ŠKOFJA LOKA
4401. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o oddaji službenih stanovanj v najem 8618
4402. Sklep o javni razgrnitvi 8619
4403. Sklep o cenah pogrebni dejavnosti in upravljanja s pokopališči 8620
- POPRAVKI
- Popravek pravilnika o registraciji in vodenju registra mladinskih svetov 8626
- Popravek sprememb in dopolnitev kolektivne pogodbe za raziskovalno dejavnost 8626

ISSN 1318-0576

91771318057017

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo - Direktor dr. Matjaž Nahtigal - Založnik Uradni list RS, d.o.o. - Direktor in odgovorni urednik Marko Polutnik - Priprava Uradni list RS d.o.o., Tisk Tiskarna SET, d.d., Vevče - Akontacija naročnine za leto 2001 je 20.000 SIT (brez davka), pri ceni posameznega Uradnega lista RS je vračunan 8% DDV - Naročnina za tujino je 60.000 SIT - Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke - Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 - Poštni predal 379 - Telefon tajništvo 425 14 19, računovodstvo 200 18 60, prodaja 200 18 38, preklici 425 02 94, naročnine 425 23 57, telefaks 425 14 18, uredništvo 425 73 08, uredništvo (javni razpisi ...) 200 18 66, uredništvo - telefaks 425 01 99 - Internet <http://www.uradni-list.si> - uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si - Žiro račun 50100-601-273770